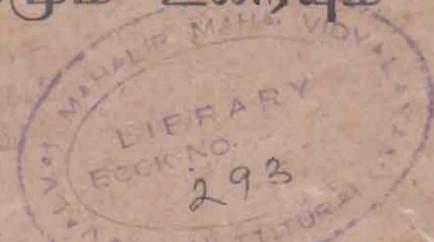

7
மார்ச்

காரைக்காலம்மையார் புராணம்

மூலமும் உரையும்

‘தமிழ் வேள்’

வெளியிடுவோர் :

வினாயல்ப்புமி புத்தகசாலை,
248, காவி வீதி, கொழும்பு - 6.

தொலைபேசி : 88930

~~07~~

(பொதுவான மகாரி வினாக்கள்
வல்லுடைய முத்து சுவாமி)

~~07~~

900/02

~~16~~

~~சுமாரி/11~~

காரைக்காலம்மைய்..

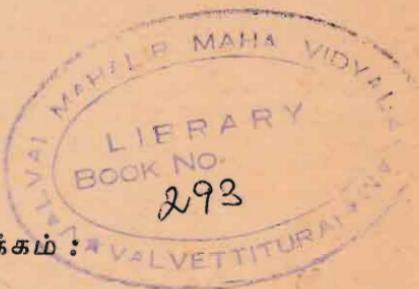
புராணம்

294.5

மூலமும் உரையும்

Accno 16

ClassNo 294.5

உரை விளக்கம் :

‘தமிழ் வேள்’

வெளியிடுவோர் :

வினாக்கள் புத்தகாலை,
248, காவி வீதி, கொழும்பு - 6.

தொலைபேசி : 88930

முதற் பதிப்பு : மார்ச் 1979

அத்திட்டாடோரி :

குமரன் அச்சகம்

201, டாம் வீதி, கொழும்பு-12.

வை/வாலால் பக்கம் வித்தியஸ்யங்
வாங்கள்டமுத்துக்குறை

பொருளாடக்கம்

பக்கம்

1.	திருத்தொண்டர் புராண நூல் வரலாறு	i
2.	புராண பெருங்காப்பிய அமைப்பு	vi
3.	திருத்தொண்டர் புராண நூல் ஆசிரியர் வரலாறு	x
4.	காரைக்காலம்மையார் வரலாறு	xii
5.	நூல்	1
6.	இர்நூலால் அறியப்பெறுவன்	71
7.	வினாக்கள்	80

1. திருத்தொண்டர் புராணம் :- நூல்வரலாறு.

(அ) நூற்பொரிக் காரணம்:

தமிழில் உள்ள பெருங்காப்பிய நூல்களுள் திருத்தொண்டர் புராணமும் ஒன்று. தமிழகத்துச் தலைமைசான்ற திருத்தொண்டர் களின் பெருமைகளைக் கூறும் நூல் ஆகவின் திருத் தொண்டர் புராணம் எனப் பெயர் பெற்றது. ‘திரு’ என்பது இறைவனின் அருட் தன்மையைக் குறிக்கும் அடைமொழி. தொண்டர் - இறைவனின் பணிக்குத் தம்மை உரிமையாக்கியவர். தொண்டு - பணி. ‘தொண்டர்’ என்பது பொதுமொழியாயினும் ஈண்று சிவதெறி நின்ற தொண்டர்களுக்குச் சிறப்பு மொழியாக அமைந்துள்ளது. இறையுணர்வு, இறைபணி ஆகியவையே இவர்களின் சிறப்பு இயல்புகள். பெரிய புராணம் எனவும் இந்நாற்குப் பெயர். பெரியார்களைப்பற்றிய நூல் என்பது பொருள். பெரியார் பெருமை உள்ளவர். ஆகவே பெருமை உள்ள நூல் எனினுமாம். இந்நாற்கு மாக்கதை என்னும் பெயரும் உண்டு. ‘எடுக்கும் மாக்கதை இன்றமிழ்ச் செய்யுளாய். நடக்கும் மேன்மை நமக்கருள் செய்திட’ (பரியார் 3). மா - பெந்தம். கதை - வரலாறு. இந்நாறில் வரும் பெரியார்களுக்கு நாயனர், சுவாமி, அடிகள் என்னும் பெயர்களும் அமைந்துள்ளன. ‘புராணம்’ என்பதன் பொருள் ‘பழமை’; ‘பழமைச் செய்தி’ என்பதாகும். இதனால் இச்சொல் பழமைச் செய்திகளைக் கூறும் நாற்குப் பெயராயிற்று. ஆரம்பத் தில் இறைவனைப் பற்றிய பழமைச் செய்தியைக் கூறும் வட மொழிப் பதினெண் பூராணங்களுக்கே இப்பெயர் வழங்கியது. பின்பு தமிழ் நாட்டில் மாண்பிக் வாசக சுவாமி கள் இறைவனின் பழமை இயல்பைக் கூறும் பாடலுக்கு இப்பெயரை அருளினர். ‘அவனருளாலே அவனருள் வணங்கி. முந்தை வினமுழுநம் ஒயவரைப் பணிபான்’ திருவாசகம் - சிவபுராணம் (18 - 29). இறையடிய ராம் திருத் தொண்டர் தம் பெருமை கூறும்நாலுக்குப் புராணம் என்னும் சொல்லை அந்தாலே அருளிய சேக்கிழார் நாயனர் இட்டார். ‘இங்கிதன் நாமங் கூறின்..... திருத்தொண்டர் புராணம் என்பாம்’ (திருத்தொண்டர் புராணம் பாயிரம் 10). திருத்தில்லைத் தலத்தின் பெருமைகளை வெளிப்படுத்தி அருளிய நாலுக்கு உமாபதி சிவசாரியார் ‘கோயிற் புராணம்’ எனப் பெயரிட்டார். இதன்பின் திருத்தலங்களின் பெருமைகளைக் கூறும் நூல் களுக்கும் புராணம் என்னும் பெயர் வழங்கிறது.

(ஆ) நூல் எழுந்ததற்கான காரணம்.

சோழர் காலத்தின் நடுப்பகுதியில் வடமொழிக் காப்பிய இலக்கணத்தைத் தழுவிச் சீவகசிந்தாமணி என்னும் பெருங்காப்பியம் வெளிவர்த்தது. இலக்கியச் கவை மூலம் சமணசமய உணர்வை வளர்ப்பதே இந்நாலின நோக்கமாகும். புதிய வகையில் அமைந்த இப்பெருங்காப்பியத்தை அறிஞர் பலர் கற்றனர் அதபாயன் என்னும் சோழப் பேரரசனும் விரும்பி அதனைக் கற்றன. பஸ்வர் காலத்தில் சமணத்தினுடைல் தமிழகத்தில் உண்டாய விளைவுகளை அப்போரசனின் முதலமைச்சரான சேக்கிழார் நன்கு அறிந்திருந்தார். சீவகசிந்தாபணி தெரிவிக்கும் பண்பாடு தமிழகப் பண்பாட்டிற்கு வேறுபட்டிருந்தது. ஆதலின் இலக்கியத்துறைப் போர்வையிலே தமிழகப் பண்பாடு பாதிக்கப்படலாம் என அவர் ஆழ்ந்து எண்ணினார். ஆகவே அந்நாலைத் தமிழகத்தவர் விரும்பிக்கற்றலை அவர் விரும்பிலை. தம் கருத்தை அரசரிடம் தெரிவித்தார். சேக்கிழார் கருத்தை ஏற்ற அரசர் இலக்கிய வளம் உள்ள தமிழகப் பெருங்காப்பியம் ஒன்றை ஆக்கித் தரும்படி கேட்டான். அரசர் கருத்தைச் சேக்கிழார் ஏற்றார். அரசரிடம் விடைபெற்றுத் திருத்தில்லையை அடைந்து இறைவனை வணக்கினார். ‘உலகேலாம் உணர்ந்து ஒதுதற் கரியவன்’ என்பதை முதலாக வைத்து நூலை எழுதும்படி இறைவன் அருள்செய்தான். சேக்கிழார் திருக்கோவில் மண்டபத்திலிருந்து சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளிய திருத்தொண்டத்து தொகை குறிப்பிடும் கமிழகத் திருத் தொண்டர் வரலாறு கலைக் கருவாகக் கொண்டு நூலை எழுதினார். நூலை எழுதி நிறைவு செய்ய ஓராண்டு காலம் சென்றது.

நூல் நிறைவு பெற்றதை அறிந்த அரசர் நூலை அரங்கேற்ற ஒழுங்கு செய்தான். நூல் அரங்கேற்றம் பெருவிழாவாகத் திருத்திலையில் நடைபெற்றது. சேக்கிழார் கோயில் மண்டபத்திலிருந்து நாள்தோறும் தாம் ஆக்கிய காப்பியத்தின் ஒவ்வொரு பாடலையும் படித்து விளக்கிக் கூறினார். அரங்கேற்றம் சித்திரை ஆதிரை நாளில் ஆரம்பித்து அடுத்த சித்திரை ஆதிரை நாளில் நிறைவாகியது. நிறைவு நாளில் அரசர் சேக்கிழாரையும் நூலையும் தம் பட்டத்து யானையில் எழுந்தருளுவித்துத் திருவுலாவாக அழைத்துப் பெருஞ் சிறப்புச் செய்தான். அரங்கேற்றத்திற்கு வந்த அனைவர்க்கும் உணவும் தங்க இடமும் அரசர் ஒழுங்கு செய்தார். நூலின் பெருஞ் சிறப்பினைக் கண்ட அரசன் அதனைப் பண்ணிரண்டாம் திரு முறையாக அமைத்தான்.

நூல் எழுந்த காரணம், பாடப் பெற்ற வகை, நாலுக்கான் ஆதாரங்கள், நூலின் அமைப்பு, நூல் நுதவிய பொருள், நூல் அரங்கேற்றம், நூற் சிறப்பு ஆகியவைகளைத் திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு என்னும் நூல் தெரிவிக்கின்றது. இந்நூலைச் சந்தான குரவருள் ஒருவாகிய உமாபதி சிவாசாரியார் அருளியதாகக் கூறுவர். உமாபதி சிவாசாரியார் சேக்கிழார் காலத்திற்கு இரண்டு நூற்றுண்டுகளுக்குள் வாழ்ந்தவர். .... சிந்தாமணிக்கதையை மெய்யென்று வரிசை கூற, ... உபயமணிவிளக்காம் சேக்கிழார் கண்டு, இள அரசன்தனை நோக்கி ..... இது மறுமைக் காகா திம்மைக்கு மற்றே, வளமருவகின்ற சிவகதை இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் உறுதி என வளவன் கேட்டு) (திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு 21) ..... பயனற்ற கதை யீதாகில் அம்மையும் இம்மையும் உறுதி பயக்கத்தக்க, சிவகதையேதது ..... அடைவுபடச் சாற்றும் என்றுண்

(திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு 22).

இந்நூலை ஆக்கியதற்கான தம் சருத்தை ஆசிரியர் பாயிரத்துள் வெளியிட்டுள்ளார்.

'அளவி லாத் பெருமைய ராகிய
அளவி லாவடி யார்புகழ் கூறுகேன்
அளவு கூட வுரைப்பரி தாயினும்
அளவி லாசை துரப்ப வறைகுவேன்' (பாயிரம் 5)

பெருமை மிக்க திருத்தொண்டர் தம் அரிய சிறப்புகளை இலக்கிய உருவங் கொடுத்துச் சூறுவதன் மூலம் சிவ நெறிப்பற்றையும் வழிவையும் நிலைப்படச் செய்வதே ஆசிரியர் நேர்க்கமாதல் வேண்டும்.

(இ) நூல் ஆக்கத்திற்கு உதவிய சான்றுகள்:

சந்தாரமுர்த்தி நாயனர் அருளிய திருத்தொண்டத் தொகை நம்பியாண்டர் நம்பி அநுளிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி, கஸ்வெட்டுகள், திருமுறைகள், சேக்கிழார் நேரிற் கண்டும் கேட்டும் அறிந்தவை ஆகியன இக்காப்பிய ஆக்கத்திற்கு ஆதாரம் ஆயின. சமயகுரவருள் ஒருவரும் கி. பி. ஒன்பதாம் நூற்றுண்டில் வாழ்ந்தவரும் ஆகிய சந்தாரமுர்த்தி நாயனர் 'தில்லைவாழந்தனர் தம்' என இறைவன் அருளிய மொழியை முதலாக வைத்துத் தம் காலம் வரை தமிழகத்தில் வாழ்ந்த தெரிய வரும் பெருமைத் திருத்தொண்டர் தம் பெயர் - வரலாறு - பெரு

ஆசியவைகளைப் பத்துப் பாடல்களிற் தொகுத்து அருளினர். இத் திருத் தொண்டத் தொகையே இக்காப்பியத்தின் கரு ஆகும். கி. பி. பத்தாம் நூற்றுண்டில் வாழ்ந்தவரும் திருமுறைகளை தொகுத்து வெளிப்படுத்தியவரும் ஆகிய நம்பியாண்டார் நம்பி திருத் தொண்டத் தொகை குறிப்பிடும் திருத்தொண்டர்களின் வரலாறு - பெருமை ஆசியவைகளை வகுத்து 100 பாக்களில் அமைத்து அந்தாதி நூலாக அருளினர். இது இக்காப்பிய ஆக்கத்திற்கு உதவிய துணை நூலாம். இந் நூலின் விரிவே இக்காப்பியம். இவ்விரு நூல்களும் விரிவான காப்பிய ஆக்கத்திற்குப் போதியன் ஆகாமையால் திருத் தொண்டர்களொடு தொடர்புள்ள திருத்தலங்கள் - திருமுறைகள் - கஸ்வெட்டுகள் ஆசியவைகளையும் ஆதாரமாகக் கொண்டார். திருத்தொண்டர்கள் வாழ்ந்த ஊர்கள் - திருமுறைகள் - குறிப்பிடும் திருத்தலங்கள் - அவர்கள் சென்ற வழிகள் ஆசியவைகளுக்கு ஆசிரியர் நேரிற் சென்று கண்டும் கேட்டும் அறிந்த செய்திகளையும் ஆதாரமாகச் கொண்டார். சேக்கிழார் தமிழகத்திற் பரந்திருந்த சோழப் பேரர் சின் முதலமைச்சராக இருந்ததினால் மேற்குறித்த இடங்களுக்குச் சென்று உரிய ஆதாரங்கள் அனைத்தையும் ஏற்கனவே அவர் பெற்றிருந்தார். இவைகளுடன் ஆசிரியரின் சிவநெறிப்பற்று - சிவநெறிவாழ்வு - நுண்மாண் நுழைபுலம் - தமிழ்ப் புலமை - அவர் பெற்றிருந்த இறையருள் ஆகியனவும் காப்பியம் செம்மை யுற அமைத்திற்குப் பெரும் துணையாயின.

'பழியின் மேலை மைகொ ஞம்பத பங்க யங்கள் பணிந்து நின் றடிக் கோயன் தடியர் சீரடி யேனு ரைத்திட யடியெடுத் திடர்கெ டுத்தரு வாயெ ஞத்திரு வருளை என்னியிவைஞ்சுநினை'

(திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு 30)

(ஏ) நூலின் அமைப்பு:-

இக்காப்பிய நூல் பாயிரம் - மூதற் காண்டம் - இரண்டாம் காண்டம் ஆகிய பகுதிகளையும், 13 சருக்கங்களையும் 72 புராண உறுப்புகளையும் 4286 விருத்தப் பாக்களையும் உடையது; பாயிரம் கடவுள் வாழ்ந்து, திருக்கூட்ட வாழ்ந்து, அவையடக்கம், நூற் யெயர் ஆகிய பகுதிகளை உடையது. மூதற் காண்டத்தில் திருமலைச் சருக்கம், மூம் மையாலுலகாண்ட சருக்கம், திருநின்ற சருக்கம் ஆகிய ஜந்து சருக்கங்கள் உள். இரண்டாம் காண்டத்துள் வம்பருவரிவண்டுச் சருக்கம், வார்கொண்ட வனமுலையாள் சருக்கம், பொய்யடிமையில்லாப் புலவர் சருக்கம், கறைக்கண்டன் சருக்கம், கடல் சூழ்ந்த சருக்கம்,

ପତତରାୟିପଣୀବାର୍ ଚରୁକ୍କମ୍, ମନ୍ଦିରୀସିର୍ସ ଚରୁକ୍କମ୍, ବେଳୀଙ୍ଗାଙ୍ଗେ ଚରୁକ୍କମ୍ ଆକିଯ ଏଟଟୁକୁ ଚରୁକ୍କଙ୍କଳ ଉଳା. ତିରୁମଲେଶ୍ ଚରୁକ୍କତଥିଲ ତିରୁମଲେଶ୍ ଚିହ୍ନପ୍ପ, ତିରୁକୁଟ୍ଟଟୁକୁ ଚିହ୍ନପ୍ପ, ତିରୁନାଟଟୁକୁ ଚିହ୍ନପ୍ପ. ତିରୁନକରାଶ ଚିହ୍ନପ୍ପ, ତାତ୍ତ୍ଵାତ୍ତ କୋଣ୍ଟ ପୁରାଣମ୍ ଆକିଯ ପଟଲଙ୍କଳ ଉଳା. ଏଣ୍ୟ ଚରୁକ୍କଙ୍କଳିଲ ତିରୁତ ତୋଣ୍ଟର୍କ ବଳିଙ୍ଗ ବରଲାରୁକଳ ଇଟମ୍ ପେନ୍ତରୁଣୀଙ୍କାଣ. ତିରୁମଲେ ଇରେବଣ ଏମୁନ୍ତରୁଣୀଙ୍କାଣ ତିରୁକ୍କଳେମାଲେ. ତିରୁକୁଟ୍ଟଟମ୍ - ତିରୁକ୍କଳେଯେ ଅନୁତତୁଣୀଙ୍କାଣ ବଣନ୍ତ ତିଲ ବାମ୍ବୁମ ତବମୁଣୀବାର୍ କୁଟ୍ଟମ୍.

ତିରୁତତୋଣ୍ଟାତ୍ ତୋକେଯିଲେ ଅରୁପତୁ ତଣୀଯାତ୍ତ୍ୟାର୍କଣୁମ୍ ଓନ୍ପତୁ ତିରୁକୁଟ୍ଟତଥିଲାରୁମ୍ କୁ଱ିପିଟିପ୍ ପେନ୍ତରୁଣୀଙ୍କାଣ ତାଣ ତିରୁତତୋଣ୍ଟାତ୍ ତୋକେଯେ ଅରୁଣୀଯ ସନ୍ତତର ମୁର୍ତ୍ତି ନାଯ ଗୋର, ଅବରିନ୍ ତନ୍ତତ ଚଟେଯାନ୍ତର, ତାଯାର୍ ଇଚେନ୍ଗୁଣୀଯାର୍ ଆକିଯ ମୁଵରୈଯୁମ ନମ୍ପିଯାଣ୍ଟାର୍ ନମ୍ପି ତମ ତିରୁତତୋଣ୍ଟର୍ ତିରୁଵନ୍ତ ତାତ୍ତ୍ୟିଲ ଚେରନ୍ତନୁଣୀଙ୍କାର. ଆକବେ ଇକକାପିପିଯତୁଣ୍ 63 ତଣୀଯାତ୍ୟାର୍କଣୁମ୍ 9 ତିରୁକୁଟ୍ଟତଥିଲାରୁମ୍ ବରଲାରୁକଳ ଇଟମ୍ ପେନ୍ତରୁଣୀଙ୍କାଣ କାପିଯ ନୂରିପେଯର୍ ପୁରାଣମ୍ ଏଣ ଅମେନ୍ତତଥର୍କ ଏନ୍ପପି ପଟଲ ଉରୁପୁମ୍ ପୁରାଣମ୍ ଏନ୍ନୁମ୍ ପେଯର୍ ପେନ୍ତରୁଣୁତୁ. ଫଣ୍ଟୁ ଇଚ୍ଚେଶାଳ ତିରୁତତୋଣ୍ଟର୍ ପେରୁମେଯେକ କୁ଱ୁମ ପରୁତିଯେକ କୁ଱ିକୁମ୍. ଚିଲ ନେନ୍ରିଯିର୍ ତିରୁତତୋଣ୍ଟର୍ ଇରେବଣୁକର୍କ ଓପପାନ୍ତରାତଲାଖୁମ୍ ତିରୁତତୋଣ୍ଟର୍ ମରପ୍ ଉଲକତ ତୋଟକମ୍ ମୁତଲାକ ନିଲେ ପେନ୍ତରୁ ବରୁତଲାଖୁମ୍ ତିରୁତତୋଣ୍ଟର୍ ପେରୁମେ ପୁରାଣମ୍ ଏନ୍ନୁମ୍ ପେଯରୋର କୁ଱ିପିଟିର୍କ ଉରୀଯତୁ ଆୟିରିରୁ. ଓପବେବାରୁ ପୁରାଣତିଲିଖୁମ୍ ତିରୁତତୋଣ୍ଟରିନ୍ ନାଟୁ - ଊର୍ - ମରପ୍ - ବାମ୍ବୁକକେ - ଇରେ ପଣ୍ଣି - ପେରୁମ୍ ପେରୁ ଆକିଯଣ ଇଟମ୍ବେନ୍ତରୁଣୀଙ୍କାଣ.

ଇନ୍ଦ୍ରାଲିଲ ଇଟମ୍ବେନ୍ତରୁଣୀଙ୍କାଣ ତୋକେଯାତ୍ୟାର୍ ଆଵାର୍: - ତିଲିଲେ ବାମ୍ବୁନ୍ତଣୀର, ପତତରାୟିପ ପଣୀବାର୍, ପରମିନ୍ୟେ ପାଦୁଵାର୍, ମୁପ ପୋତୁମ୍ ତିରୁମେନି ତିଣ୍ଠାବାର୍, ବୋଯିପିତମେ ଯିଲଲାତ ପୁଲବାର୍, ଚିତତ୍ତତେତିକ ଚିଲିନ୍ପାଳ ଲେଵତତାର୍, ତିରୁଵାରୁର୍ପ ପିନ୍ତନାର୍, ମୁମ୍ଭ ନେନ୍ରୁ ପୁଷ୍ଟି ମୁଣୀବାର୍, ଅପପାଖୁମ ଅଧିକାର୍ତ୍ତନାର୍. ତିରୁତତୋଣ୍ଟରକଳ କୁରୁ, ଲିଙ୍କ, ଚଙ୍କମ ଲ୍ଲିପିପାଟ୍ଟୁ ଲେକ୍ଯାଳ ମୁଵକେଯିନ୍ର. ତଣୀ ଯତ୍ୟାରୁମ୍ ଅନ୍ତଣୀର 13, ପେର୍ ଅରଚର 6, କୁ଱ୁନିଲ ମନ୍ଦର 5, ବଣୀକର 5, ବେଳାଣମେତ ତୋମ୍ଭିଲାର 13, ଇଟେଯାର 2, ଚାଲି ଯାର 1, କୁଯଵାର୍, ପରତଵାର 1, ମରିଵାର 1, ବଣ୍ଣନ୍ତାର 1, ପରେଯାର 1, ପାଣାର 1, ଚାଲିଯାର 1, ଏଣଜେଣ୍ଯାଳାର 1, ମରପରିପାତଵାର 13.

‘ଉଲକେଲାମ୍’ ଏନ୍ନୁମ୍ ଚେଳର୍କ୍ରୁଟରୋଟୁ ଇକକାପିଯମ ତୋଟଙ୍କି ଅତେ ଚେଳାର୍ ବ୍ରାତରୋଟୁ ନିରେବରୁକିରୁଣୁ. ତିରୁମଲେଯେ ଅନୁତତ ତିରୁବନ୍ମେ ଓନ୍ତରିଲ ଉଳାଙ୍କ ଉପମଣ୍ଣିପ ମୁଣୀବାର୍ ଏଣ୍ୟ ମୁଣୀବାର୍କକୁତ ତିରୁତତୋଣ୍ଟର୍ ତମ ବରଲାନ୍ତରେକ କୁ଱ୁଵତାକ ଇକକାପିଯମ ଅମେନ୍ତତୁଳାତୁ.

(ஒ.) பெருங் காப்பிய அமைவு :-

‘பெருங்காப் பியநிலை பேசுங் காலை
வாழ்த்து வணக்கம் வருபொரு ளன்றிவற்றினேன்
றேற்புடைத் தாகி முன்வர வியன்று
நாற்பொருள் பயக்கு நடைநெறித் தாகித்
தன்னிக ரில்லாத் தலைவனை யுடைத்தாய்
மலைகடல் நாடு வளநகர் பருவம்
இருசுடர் தோற்றமென் றினையன புனைந்து
நன்மணம் புணர்தல் பொன்முடி கவித்தல்
பூம்பொழில் நுகர்தல் புனல்விளை யாடல்
தேம்பிழி மதுக்கனிச் சிறுவரைப் பெறுதல்
புலவியிற் புத்தல் கலவியிற் களித்தலென்
நினையன புனைந்த நன்னடைத் தாகி
மந்திரந் தூது செலவிகல் வென்றி
சந்தியிற் ரேடர்ந்து சருக்க மிலப்பகம்
பரிச்சேத மென்னும் பான்மையின் விளங்கி
நெருங்கிய சுவையும் பாவமும் விரும்பக்
கற்றேர் புனையும் பெற்றிய தென்ப’

எனப் பெருங்காப்பிய இலக்கணத்தைத் தண்டியலங்காரம் என்னும்
நூல் கூறுகின்றது. வாழ்த்து, வணக்கம், வருபொருள் என்பன
பாயிரத்தில் உள். நாற்பொருள் பயத்தல் இக்காப்பியம் முழுவதும்
பரந்து அமைந்துள்ளது. திருத் தொண்டத் தொகையை அருளிய
சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் இக்காப்பியத்தின் தன்னேரில்லாத் தலைவ
ஞக இடம்பெற்றுள்ளார். முதலிலுள்ள தடுத்தாட்டகாண்ட புரா
ணத்தில் இவர் வரலாறு ஆரம்பமாகி ஏயர்கோன் கலிக்காமர், விறன்
மின்டர், கோட்டுவி முதலியோர் வரலாறுகளுடன் இடையிலே
தொடர்புற்று ஈற்றில் வெள்ளாளைச் சருக்கத்துடன் நிறைவுபெறு
கிறது. காப்பியக் கதை ஆரம்பமாகும் திருக்கைகளைமலை - காப்பிய
நூல் உருவாதற்கு உரியனை அநபாயப் பேரரசரின் சோழநாடு -
அவனின் தலைநகரான திருவாரூர் ஆகியன முறையே மலை-நாடு-நகர்
ஆகிய சிறப்புகளுக்கு உரியன ஆகிப் பாயிரத்தை அடுத்துள். கடற்
சிறப்பு காரைக்காலம்மை - அதிபத்தர் புராணங்களில் இடம்பெற்
றுள்ளது. நன்மணம் புணர்தல் - புலவியிற் புத்தல் - செலவு - தூது
என்பன சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் வரலாற்றி லும், இகல் - வென்றி
என்பன புராம் சோழர் - மூர்த்தி நாயனார் - கோச்செங்கட் சோழர்
- எறிபத்தர் - திருமூலர் ஆகியோர் புராணங்களிலும் இடம்பெற்
றுள். காண்டம் - சருக்கம் - புராணம் ஆகிய உறுப்புகளும், நிறைந்த

சொற் - போருட் சவ்வகஞம், ஆண்நடை அழகும், பல்வகை வண்ணங்களும் உடையது. இக்காப்பியத்தை ஆக்கியவர் கற்றேர்க்குத் தாம் வரம்பாகியவர். தனி வரலாறுகளாய் உள்ள திருத்தொண்டர் தம் வரலாறுகளைத் தொடர்புறுத்திப் பெருங்காப்பிய இலக்கணங்கள் அனைத்தும் நிறைவுபெறத் தமிழிலே தலையாய் பெருங்காப்பியத்தை ஆக்கிய சேக்கிழாரின் நுண்மாண் நுழைபுலம் போற்றுத் தற்கு உரியது.

ஊ. காப்பிய நூற் சிறப்பு :

தமிழிலே உள்ள பெருங் காப்பியங்களுட் பெரிய முராணம் சிறப்பியல்புகள் பல உள்ளது.

1. நூற்புயன் இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் உயிர்க்கு உறுதி பயத்தல். இவ்வகையில் இந்நால் முதன்மையானது.
2. பெருங் காப்பியத்திற்கு உரிய இலக்கணங்கள் அனைத்தும் இந்நாலிற் சிறப்புற அமைந்துள்ளன.
3. தமிழகச் சூழலிலே நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளைக் காப்பியக் கதையாகக் கொண்டது.
4. தமிழகச் சமயநெறி - பண்பாடு ஆகியவைகளை முதன்மையாகக் கொண்டது.
5. மக்களாயினுரைக் காப்பியத் தலைவராகக் கொண்டது.
6. பிறப்பொக்கும் எல்லாவுயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா செய் தொழில் வேற்றுமையால் என்றும் தமிழ் மறை உண்மைக்கு இலக்கியமாக அமைந்து அந்தனர், அரசர், பாணர், பரதவர், பறையர் ஆகிய பல்வேறு குலத்தவரையும் நாயனர் என்னும் உயர் நிலையில் ஒப்பவைத்து இந்நால் போற்றுகின்றது.
7. திருத்தொண்டர்களுட் பலர் இல்லறத்தவர். தம் குலத் தொழில் களைச் செய்தவர். இல்லாழ்வில் இருந்து தம் தொழில்களைச் செய்து வாழ்வாங்கு வாழ்வதன் மூலம் பிறவாப் பெருநிலையைப் பெறலாம் என்பதை இந்நால் தெளிவாக்குகின்றது.
8. பொருள் உடல் உயிர் ஆகியவைகளை இறைவனுக்கு உடைமை ஆக்கிக் கடமையைப் பற்றின்றி இறைபணியாகச் செய்வத னாற் பெறும் பெரும் பேற்றையும் பெருமையையும் இந்நால் விளக்குகின்றது.

9. தமிழ் நாட்டவர்க்கு உயர்வதற்கும் மரபு ஒன்று உண்டு. பிற நாட்டார் அதைப் போற்றுதல் வேண்டும் என்பது தமிழகக் கவிஞரின் மொழி. ஆகவே தென்னூட்டு நாயன்மாரை வட நாட்டு முனிவர் கூட்டம் போற்றுவதை இந்நால் காட்டு கின்றது.
10. கிரியைகளே சமயதெறி என்பது ஒன்றுண்டு. ஆயின் சரியை - யோகம் - நூனம் ஆகிய நெறிகளதும் குரு - லிங்க - சங்கம வழிபாடுகளதும் உயர்வினை இந்நால் அறிவுறுத்துகிறது.
11. 'தொண்டர்தம் பெருமை சொல்லவும் பெரிதே' என்பது தமிழ் முதாட்டியின் மொழி. தொண்டர்தம் பெருமையை இந்நால் நிலைபெறச் செய்துள்ளது.
12. இந்நால் பலதுறைப் பயன்களும் அமைந்தது. இஃது இலக்கிய நூல்; சமய நூல்; அறநூல்; பொருள் நூல்; வீட்டு நூல்; வரலாற்று நூல், வாழ்க்கை நூல்.
13. இடைக்காலத் தமிழகத்தின் அரசியல், மக்கள் வாழ்க்கை, சமய வாழ்வு, பண்பாடு, தொழில்வளம், அரசியல் ஆகிய பலவகை நிலைகளை அறிய இந்நால் அருந்துணையாகிறது.
14. பரந்த இயல்பும், உலகளாலிய நோக்கும், இனம்-நாடு-காலம் ஆசிபவைகளின் வரையறவு கடந்த நிலையும் இந்நாலின் உயர் கிறப்பாகும்.
15. இந்நால் குறிப்பிடும் திருத்தொண்டர்கள் இடைக்காலத்து வர், மிகப்பழைய காலத்தும் திருத்தொண்டர்கள் இருந்தனர். பிற்காலத்திலும் இருந்தனர். இனிமேலும் தொன்று வார்கள். "யாதொரு தெய்வங்கொன்றர் அத்தெய்வமாகி ஆங்கே மாதொரு பாகனூர்தாம் வருவர்" என்பது சிவஞான சித்தித்தரும் உண்மை. தென்னூட்டிற்கு அப்பால் உலக நாடு களிலே திருத்தொண்டர்கள் உள்ளரவர். இவையைத்தையும் உள்படுத்தும் வகையில் இந்நாலில் உள்ள பொய்யடிமையில் லாத புலவர், பத்தராய்ப் பனிவார், பரமனையே பாடுவார், சித்தத்தைச் சிவங்பாலே வைக்தார், முப்போதும் திருமேணி தீண்டுவார், முழு நிறு பூசிய முனிவர், அப்பாலும் அடிசார் ந் தார் ஆகிய திருக்கூட்டத்தவர் புராணப் பகுதிகள் அமைந்துள்ளன.
16. அன்றியும் உலகெலாம் என்னும் மொழியொடு தொடங்கி 'உலகெலாம்' என்னும் மொழியொடு இந்நால் நிறைவுறுகிறது.

17. இந்நால் இறைவன் அருள்பெற்று அவர்குளிய மொழியை முதலாகக் கொண்டு அமைந்தது:

‘சேக்கிழான் நமது தொண்டர்சீர் பரவ நாம் மகிழ்ந்துலகமென்று நம் வாக்கினுடையெடுத் துரைத்திட வரைந்து நூல்செய்து முடித்தனன் காக்கும் வேல்வளவு நீஷித்தக் கடிதுகேள் எனக்கணக வெளியிலே ஊக்க மானதிரு வாக்கெழுந்தது திருச்சிலம் பொளியும் உடனேழு’.

(திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு 64)

18. முதற் பதினெடு திருமுறைகளில் உள்ள அரிய உண்மைகளை விளக்குவதாகவும் திருமுறைப் பயனாகவும் இந்நால் அமைந்துள்ளது. இதனாலே பன்னிரண்டாம் திரு முறையாக அமையும் சிறப்புப் பெற்றுள்ளது. ‘தோடு செய்த திருநெறியரசர் சந்திதியில் ஏற்றினார்கள்’

(திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு 97)

19. இந்நாவின் பொருள், நால் எழுதப்பெற்ற வரலாறு ஆகியவை களை விளக்கிச் சந்தான குரவருள் ஒருவராகிய உமாபதி சிவாசாரியார் திருமுறைகள்ட புராணம், திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு ஆகிய நால்களை அருளியுள்ளமை இந்நாவின் பெரும் பெருமைக்குத் தக்க சான்றாகும்.

20. வருணை - கற்பனை - உவமை முதலியன சிவநெறி உண்மைகளை உணர்த்துவனவாக உள்ளன. சிவநெறிப் பெருமைக்கு ஏற்ப நாவின் நடையும் வீறுநடை உள்ளதாக அமைந்துள்ளது.

எ. நூற்பயன்

‘.....
நீரிது செப்புதற் காமெனின், வெருளில் பொய்ம் மொழி வான் நிழல் கூறிய, பொருளின் ஆகும.....’

(திருத்தொண்டர் புராணப் பாயிரம் 9)

‘.....
மாக்கள் சிந்தையுள் சார்ந்து நின்ற பொங்கிய இருளை ஏணைப் புறவிருள் போக்கு கின்ற, செங்கதி ரவன் போல் நீக்கும் திருத்தொண்டர் புராணம.....’

(திருத்தொண்டர் புராணப் பாயிரம் 10)

8. நூலாசிரியர் வரலாறு :

அ. பிறப்பும் இளமைப் பநுவமும்

திருத்தொண்ட புராண நூலாசிரியர் ஆகிய சேக்கிழார் நாயனார் தமிழகத்தின் வடபாலான தொண்டை நாட்டிற் குன்றத்து ஊரிலே சேக்கிழார் குடியிலே பிறந்தார். தந்தையார் பெயர் வெள்ளியங்கிரி முதலியார் எனவும். தாயார் பெயர் அழகம்மை எனவும் கூறுவர். சேக்கிழாரின் பிள்ளைப் பெயர் அருணமொழித் தேவர். இளமையிற் கல்வி அறிவு ஒழுங்கங்களிற் சிறந்தவராய் விளங்கினார்.

ஆ. முதலமைச்சர் ஆதார் :

அருணமொழித் தேவரின் சிறப்பியல்புகளை அறிந்த அநபாயன் என்னும் சோழப் பேரரசன் அவரைத் தம் முதலமைச்சர் ஆக்கி உத்தம் சோழப் பல்லவன் என்னும் பட்டத்தை வழங்கினான். அருள் மொழித் தேவர் தம் அமைச்சுத் தொழிலை மிக்க திறமையோடு ஆற் றினார். முதலமைச்சராக இருந்தாராயினும் சிவநெறிப்பணியும் துறவுதெறி வாழ்வும் உள்ளவராக இருந்தார். திருமுறைகளிலும் திருக்கொண்டர்களிலும் மிக்க பற்று உள்ளவராயினார். சோழப் பேரரசு தமிழகம் முழுவதும் அதற்கப்பாலும் பரந்திருந்ததாற் பல இடங்களுக்கும் சென்று திருத்தொண்டர்கள்-திருத்தலங்கள் பற்றிய சான்றுகளை ஆராய்ந்து அறிந்தார்.

இ. திருத்தொண்டர் புராண ஈக்கங்

அரசன் சமணச்சார்பான சிந்தாமணி என்னும் காப்பிய நூலில் சட்டாடு உள்ளவராய் இருந்தார், அத்தகைய நூலைக் கற்றலால் எழக்கூடிய விளைவை முதலமைச்சர் அரசருக்கு அறிவுறுத்தினார். அந்தாலுக்கு ஒப்பாகச் சிவநெறிச் சார்பான காப்பியத்தை ஆக்கித் தரும்படி அரசர் வேண்டினார். அமைச்சர் அதற்கு இணங்கித் திருத் தில்லையை அடைந்து இறைவரை வணங்கினார். ‘உலகெல்லாம்’ என்னும் தொடரை இறைவன் அருளிச் செய்தான். அதனை முதலாக வைத்து நூலை எழுதினார். நூல் நிறைவானதும் அதன் அரங்கேற்றம் தில்லைத்தலத்திற் பெருஞ் சிறப்பாக ஓராண்டு நிகழ்ந்தது. ஈற்றில் அவரைப் பட்டத்து யானையிலே திருவுலாவாக அழைத்து வந்து ‘தொண்டர் சீர் பரவுவார்’ என்னும் சிறப்புப் பெயர் கொடுத்து வணங்கினான்.

ஈ. சிவ வாழ்வு பெறல்

திருத்தொண்டர் புராண அரங்கேற்றத்தின் பின் நாயனார் முதலமைச்சர் பொறுப்பிலிருந்து விலகி தில்லைத்தலத்தில் சிவ வழிபாட்டில் ஈடுபட்டு இறைவன் திருவடி அடைந்தார்.

(2.) சிறப்பியல்புகள்:-

தென் நாட்டிற் தோன்றிய பெரும் பெரியார்களுள் சேக்கிழார் ஒருவர். அவரின் புலமையாற்றல் கடலினும் அகன்றது. அவரது சிவவாழ்வு மலையினும் உயர்ந்தது. அவரது உள்ளம் வாணினும் பரந்தது. தம் முழு வாழ்வையும் சிவதெறிப் பணிக்கு ஆக்கினார். பேரரசில் அவர்பெற்ற முதலமைச்சர் பொறுப்பு அவரின் ஆற்றலை உணர்த்தும். பெரும்பொறுப்பை வகிப்பவர்கள் சமயவாழ்விலும் பொதுப்பணியிலும் பங்குகொள்ளல் வேண்டும் என்பதற்குச் சேக்கிழார் வழிகாட்டியாக விளங்கினார். சமயகுரவர்களைப் பின்பற்றிய அவர் இறைவனின் அருளுக்கு உரியரானார். பல்வேறு ஆதாரங்களைத் தொடர்புறுத்திப் பெருங் காப்பியம் ஒன்றை ஆக்கியமை அவரின் பேராற்றலை உணர்த்தும். அவர் பெற்ற சிவதெறி வாழ்வும் அறிவும் அவரை நாயன்மாருள் ஒருராக ஆக்கின. அவர் பெற்ற பெருமையினால் அவரின் குடிப்பெயரே அவர் பெயர் ஆயிற்று. சேக்கிழார் சுவாமிகள், சேக்கிழார் நாயனார், குள்றை முனி, சேவையர் காவலர் என்னும் பெயர்கள் அவர் பெயராக வழங்குகின்றன. அறுபான் மும்மை நாயனார் வர்ஷையில் அவரும் ஒருவராக இடம் பெற்றுளார். திருத்தொண்டர் பெருமையும் சிவதெறி வாழ்வும் உலகறியவும் நிலைக்கவும் வழிவகுத்த பெருமை சேக்கிழார்க்கு உரியது. சந்தான குரவருள் ஒருவரான உமாபதி சிவசாரியார் அருளிய 'திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு' சேக்கிழார் நாயனாரின் பெருமையைப் புலப்படுத்தும். பிற்காலத்தவரான மகாவித்துவான் மீனட்சி சந்தரம் பிள்ளை இயற்றிய 'சேக்கிழார்ப்பள்ளைத் தமிழ்' என்னும் நூல் நாயனாரின் பெருமையை உணர்த்தும். சேக்கிழாருக்கு அவர் பிறந்த குன்றத்தூரிற் கோயில் உள்ளது. சேக்கிழார் திருப்பெயர் உலகு உள்ளளவும் நிலைக்கும்.

(3.) ஆசிரியர் காலம்:-

அநபாயன் என்னும் பெயர் இரண்டாம் குலோத்துங்கனுக்கு உரியதாக அறிஞர் பலர் நிறுவியுள்ளார். ஆதலின் சேக்கிழார் காலம் அவனது ஆட்சிக் காலம் ஆகிய கி. பி. (1133-40) பன்னிரண்டாம் நூற்றுண்டு ஆகும் என்பர்.

3. கரைக்காலம்மையார் புராண வரலாறு.

கரைக்காலம்மையார் புராணம் என்பது திருத்தொண்டர் புராணம் எனவும் பெரிய புராணம் எனவும் வழங்கப் பெறும். இதைமிழ்ப் பெருங் காப்பிய நூலில் உள்ள ஒரு படலம் ஆகும். இப்

படலம் திருத்தொண்டர் புராண காப்பியத்தில் ஐந்தாவதாக உள்ள திருநின்ற சருக்கத்தில் நாலாவது படலமாக உள்ளது. இப்படலம் தமிழ்நாட்டிலே சி. பி. ஆரூம் ரூற்றுண்டிலே காரைக்கால் என்னும் பட்டினத்திலே வாழ்ந்து பெருநிலை பெற்ற பெண் ஒருவரின் வரலாற்றைக் கூறுவதாகும். இப்படலத்தில் காரைக்காற் பட்டி நத்தின் சிறப்பு, வணிகமக்களின் சிறப்பு, புனிதவுதியாளின் பிறப்பு-இளமைப் பருவம் — திருமணம் — இல்வாழ்நெறி — அருள் இயல்பு-அவர் பெற்ற பெருநிலை ஆகியன் விரிவாக இடம் பெற்றுள்ளன. இப்படலம் 6 விருத்தப் பாக்கள் கொண்டது. திருத்தொண்டர் புராண காப்பியத்தில் உயர்ந்த உண்மைகளும் இலக்கியவளங்களும் உள்ள படலங்களுள் இப்படலமும் ஒன்று. திருத்தொண்டர் புராண காப்பியத்தில் தலைமை சான்ற 72 திருத்தொண்டர்களின் சிறப்பைக் கூறும் 72 படலங்கள் உள். சிறந்த அமைப்புகளுடன் தமிழ் நங்கை ஒருவரைப்பற்றி விரிவாகக் கூறும் படலம் இது ஒன்றேயாம், பெருமிழலைக் குறும்பர் புராணம் இதற்கு முதலிலும், அப்பூதியடிகள் புராணம் இதற்குப் பின்னும் உள்ளன.

.....

கயிலைப் பொருப்பர் அடியடைந்த மிழலைக் குறும்பர்
கழல்வணங்கி
மயிலைப் புறங்கொள் மென்சாயல் மகளிர் கிளவி யாழிலெடும்
குயிலைப் பொருவும் காரைக்கால் அம்மை பெருமை கூறுவாம்
(பெருமிழலைக் குறும்பர் புராணம் 11)

ஆதியோ டந்தமில்லான் அருள்நட மாடும் போது
கீதமுன் பாடும் அம்மை கிளரோவி மலர்ந்தாள் போற்றிச்
சீதநீர் வயல்குழ் திங்க ஞாரிலைப் பூதி யாராம்
போதமா முனிவர் செய்த திருத்தொண்டு புகல ஹற்றேன்.

(காரைக்காலம் மை புராணம்)

திருநின்ற சருக்கத்திலுள்ள படலங்கள் 7 :

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் புராணம், குலச்சிறை நாயனூர் புராணம், பெருமிழலைக் குறும்பர் புராணம், காரைக்காலம்மை புராணம், அப்பூதியடிகள் புராணம், திருநீல நக்க நாயனூர் புராணம், நமிநந்தியடிகள் புராணம்.

இப்படிநத்திற்கு ஆதாரமாக அமைந்த பாடல்கள் :

‘பெருமிழீலக் குறுப்பர்க்கும் பேயார்க்கு மடியேன்’

(கந்தரமுர்த்தி நாயனர் அருளிய திருத்தொண்டத் தோகை 6)

*நம்பன் திருமலை நான்மிதி யேனென்று தாவிரண்டும் உம்பர் மிசைத்தலை யானடந் தேற வுமைநகலும்

செம்பொ னுருவ மென்னம்மை யெனப்பெற்

றவள் செழுந்தேன்

கொம்பி னுகுகாரைக் காலினின் மேய குலதனமே,

(நம்பியாண்டார் நம்பி அருளிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி 29)

இப்பு வத்தை வழி மொழிந் திருப்பாடு :

தங்குபுசழ்க் காரைக்கால் வணிகன் மிக்க

தனத்தன் தரும்புணித் வதியார் மாவின்

செங்கணிகள் திருவருளால் அழைப்பக் கண்டு

திகழ்கணவ னதிசயித்துத் தேசம் நீங்க

அங்கவுட விழந்துமுடி நடையா வேறி

அம்மையே யென்நாத் னப்பா வென்று

பொங்குவட கயிலைபணி ந் தாலங் காட்டிற்

புனிதநட வனத்தும் போற்றி கூரே.

(திருத்தொண்டர் புராண சாரம் 27)

குமாபதி சிவாசரியர் அருளியது என்பது)

திருத்தொண்டர் புராணம்

காரைக்காலம்மையார் புராணம்

காரைக்காற் பேரூரின் சிறப்பு :

மானமிகு தருமத்தின் வழிநின்று வாய்மையினில் ஊனமில்சீர்ப் பெருவணிகர் குடிதுவன்றி யோங்குபதி கூனல்வளை திரைசுமந்து கொண்டேறி மண்டுகழிக் கானன்மிசை யுவவளாம் பெருகுதிருக் காரைக்கால்.

பதவுரை : மானமிகு தருமத்தின் வழிநின்று—மானம் என்னும் பண்பு மிகுகின்ற தருமதெநிகளில் வாழ்ந்து; வாய்மையினில் ஊனமில் சீர்—வாய்மை என்னும் அறத்தினில் வழுவுதல் இல்லாத சிறப் பிண்யுடைய; பெருவணிகர் குடிதுவன்றி ஒங்குபதி—பெரிய வணிகர் களின் குடிகள் நெருங்கிச் சிறந்து விளங்கும் பேரூர்; கூனல்வளை திரை சுமந்து கொண்டு ஏறி—வளைவுகளையுடைய சங்குகளைக் கடவின் அலைகள் சுமந்து கொண்டு சென்று; மங்குதிக் கானல்மிசை உலவு—நெருங்குகின்ற கடற்கரைச் சோலைகளில் உலாவுகின்ற; வளக்கிபெருது திருக் காரைக்கால்—வளங்கள் பெருகுகின்ற தெய்வத் திருவினையுடைய காரைக்கால்.

விளக்கவரை : மானம்—தன்மதிப்பு; பெருமை. ‘சடுமா நனியே மானம்....பெருமைப்பேர்’ (குடா. நிகண்ட 8—10). ‘மானமாவது தன்னிலையிற் தாழாமையும் தெய்வத்தால் தாழ்வு வந்துழி உயிர் வாழாமையுமாம்’ (பரிமேலழகர்). ‘மானமாவது எக்காலத்திலிரும் தமது நிலைமையில் திரியாமை, இது மூன்றுவகைப்படும். தமது தன்மை குன்றுவன செய்யாமையும், இகழ்வார்மாட்டுச் செல்லாமையும், இளி வரல் பொருமையுமென’ (மணக்குடவர், பரிப்பெருமான்). தகுமம்—அறம்; கடமை. ஊனம்—குற்றம். சீர்—சிறப்பு. குடி—குடும்பம்; வீடு. துவன்றுதல்—நெருங்குதல்; நிறைதல். கூனல்—வளைவு. வளை—சங்கு. கழி—உப்பு நீர்நிலை. கானல்—கடற்கரைச் சோலை; கடற்கரை. மண்டுதல்—நெருங்குதல். திரு—தெய்வத்தன்மை; செல்வம்; அழகு. நிற்றல்—வாழுதல்; ஒழுகுதல். ஒங்குதலாவது அறம், செல்வம், தெய்வத்தன்மை ஆகியவைகளால் உயர்வடைதல். வாய்மை—உண்மைத்தன்மை, ‘வாய்மை எனப்படுவது ..... யாதொன்றும் திமையிலாத சொல்ல்’ (திருக்குறள்), மண்டு திமையிலாத எண்ணம்,

சொல், செயல் ஆகிய முன்றையும் கொள்க. பதி-நகர். உலவுதல்-சென்று மீண்டும். வளங்கள் அவன் நிலத்தினாலும், கடலினாலும், வணிகத் தொழிலினாலும் வருவன். பெருகுதல்-மக்கள் முயற்சியின்றி இயற்கையாகவே அதிகரித்தல், பெருவணிகர் = பெருமை+வணிகர், இவ்வணிகர்க்கு உள்ள பெருமையாவது அறத்திலும் பொருளிலும் உயர்வுற்றிருத்தல். அறம் பொதுவும் சிறப்பும் என இருவகை. பொது அறம் இல்வாழ்வினர்க்கென திருக்குறை முதலிய நூல்களிற் கூறியன. வணிகர்க்குச் சிறப்பு அறம் ஆவது 'அறவழியிற் பொருள்தேடி உலகம் நிலைபெறத் துணையாதல்' (தொல், பொருள், மரபியல்). வணிகாவார் பண்டைத் தமிழகத்திற் புகம் பெற்று விளங்கித் தமிழகத்திற்குப் பெரும் வளமும் சிறப்பும் பெற்றுத் தந்த நாற்பெரும் பிரிவினருள் அரசர்க்கு அடுத்த நிலையில் விளங்கினவர் ஆவர். உள்நாட்டு வணிகம் காலினும், வெளிநாட்டு வணிகம் கலத்தினுப் நடைபெற்றது. துறைமுகப் பட்டினத்து வாழ்ந்த வணிகர்களின் வணிகத்தொழில் வெளிநாட்டுத் தொடர்பு உள்ளது என்பதும் அவர்கள் தமிழக வணிகத் தொழிலில் முதன்மை பெற்று விளங்கினர் என்பதும் தெளிபு.

எல்லா அறமும் அடங்கத் 'தருமத்தின் வழிநின்று' எனப் பொது வகையாற் கூறியதனுள் 'வாய்மை அறமும்' அடங்குமேனும் வணிகர்க்கு வாய்மை இன்றியமையாது இருக்கவேண்டியது ஆதலின் 'வாய்மையினில் ஊனமில்' என விதந்து கூறினார். 'மாணமிகு பெருவணிகர்', 'வாய்மையினில் சீர்வணிகர்' எனவும், 'திரை உலவுகாரர்க்கால்', 'வளம் பெருகு காரர்க்கால்', 'வணிகர் குடிதுவன்றி ஒங்குபதி காரர்க்கால் எனவும் கூட்டுத். இறைவனால் 'அம்மையே' என அழைத்த சிறப்புப்பெற்ற காரர்க்காலமையார் பிறந்த புனிதபதி ஆதலின் 'திரு' என்னும் அடைகொடுத்துத் 'திருக்காரர்க்கால்' எனக் கூறினார். தெய்வத்தண்மை உள்ளவைகளுக்கு அத்தண்மை மைக் குறிக்கும் 'திரு' என்னும் அடை கொடுத்துத் திருமூறை, திருக்கோவில், திருத்திலில் எவக் கூறுதல் மரபு.

'குடிதுவன்றி ஒங்குபதி', 'திரை உலவு வளம் பெருகு காரர்க்கால்' என்பன காரர்க்காலின் சிறப்பையும், 'மாணமிகு', 'ஊனமில்சீர் வணிகர்' என்பன வணிகர் சிறப்பையும் உணர்த்தின, காரர்க்காற் கடல் அலைகள் தாமாக வணிகளை நல்குதல் போல அந்கரத்து மக்களும் தாமாகப் பொருள்களை நல்குவரி என்பதாம்.

வழி - நெறி; ஏழாம் வேற்றுமை உருபுமாம். '.....வழி உழி உளி ...இடப்பொருள் உருபே' (நன். குத். 302)-மிகு, ஒங்குள்ளபவை வளை முக்காலத்திற்கும் கொள்க. ஒங்குபதி - வினைத்தொகை; பெருவணிகர்-பண்புத்தொகை. தருமத்தின் = தருமம் + அத்து + இன், அத்து, இன்-சாரியைகள், வாய்மையினில் : - இல்-ஏழாம் வேற்றுமை

உருபு. மிசை-ஏழாம் வேற்றுமை உருபு. நின்று, துவன்றி, சுமந்து, ஏறி - இறந்தகாலத் தெரிநிலூ வினை உயச்சங்கள். முன்னைய இரண்டும் ஒங்கு என்பத்தே மூடும் பின்னைய இரண்டும் உவவு என்பத்தே மூடும் முடிந்தன. ஊனமில்: இல்-இல்லாத. இல்-சருகுன்றிய பெயரெச்சம். காரைக்கால் ஒங்குபதி எனக் கொள்க. எழுவாய் - காரைக்கால். படனிலை - பதி (பெயர்ப்பயனிலை). கானன் ரிசை - கானல் + மிசை. 'வருமொழிமுதலில் மெல்லின மெய்வரின் நிலைமொழி சற்று வகரமெய்னகரமெய்யாத் திரியும்' என்பது இவக்கணவிதி (நண். குத். 227).

காரைக்கால் தமிழகத்தின் கிழக்குக் கரையில் உள்ள ஒரு துறை முகப் பட்டினம். இச்செய்யுள் காரைக்காற் பேரூரின் சிறப்பையும் அங்கு வாழ்ந்த வணிகர் சிறப்பையும் உணர்த்தியது. 'அடிக்கிய கோடி பெற்றும் குடிப்பியந்தார் குன்றுவ செய்தல் இரர்' (அதி. குடினமை) எனக் குடிகளின் இயல்பைத் திருக்குறளும், "..... நெடி நுகத்துப் பகல்போல, நடுவுநின்ற நன்னெஞ்சினோர், வடுவஞ்சி வாய் மொழிந்து, தமழும் பிறவும் ஒப்பநாடிக், கொள்வது உம் மிசை கொளாமற், கொடுப்பது உம் குறைபடாமல், பல்பண்டம் பகர்ந்து வீசும் தொல்தொண்டி" என வணிகர் இயல்பைப் பட்டினப்பாலையும் கூறுதல் காண்க.

காரைக்கால் அம்மையார் திருஅவதாரம் :

வங்கமலி கடற்காரைக் காலின்கண் வாழ்வணிகர் தங்கள்குலத் தலைவனார் தனத்தை ஞார்தவத்தால் அங்கவர்பால் திருமடந்தை அவதரித்தார் வெனவந்து பொங்கியபே ரழகுமிகப் புனிதவதி யார்பிறந்தார்.

ப-ரை: வங்கமலி கடல் காரைக்காலின்கண் வாழ்-தப்பல்கள் அதிக மாகின்ற கடவினையுடைய காரைக்காற் பேரூரின்கண் வாழ்கின்ற; வணிகர்தம் குலத் தலைவனார் - வணிகர்களின் குலத்துக்குத் தலைமையானவன் ஆகிய; தனத்தன் தவத்தால் - தனத்தை என்பவன் முற்பிறப்பில் செய்த தவத்தின் பயனாக; அங்கு அவர்பால் - அப் பேரூரின்கண் அவ்வணிகத் தலைவனாரிடத்தில்; திருமடந்தை வந்து அவதரித்தால் என-திருவருடசத்தி ஆகிய உமாதேவியார் தாமாக விரும்பிப் பிறந்ததைப் போல; பொங்கிய பேர் அழகு மிகு - அப் பேரூரின் நிறைந்த பெரிய சிறப்பு மிக்க விளங்க; புனிதவதியார் பிறந்தார் - புனிதவதி என்பவர் பிறந்தார்.

வி - ரை: வங்கம் - கப்பல். மலிதல் - எண்ணில ஆதல். குலம் - மடந்தை; மக்கடக்கூட்டம். திரு - ஞானத்திரு; இறைசக்தி. திரு என்னும் சொல்லாற் சுட்டப்படும் அனைத்திருதம் தலைவி ஆதலால் இறைசக்தியைத் 'திரு' என்றார். இந்நால் சைவநெறியை

விளக்க எழுந்ததாதவின் இங்கு இச்சொல்லை இப் பொருளில் வழங்கினார் என்க. மடந்தை - பெண். அவதரித்தல் - பிறந்தல். அவ - கீழ்; தரித்தல் - தங்குதல். இது வட்சொற் திரிபு. பொங்கிய, பேர், மிக - மிகுதிப் பொருள்கள். பெரிய கப்பல்கள் வங்கம் என்ப பெயர் பெற்றன. வாழ்வணிகர் - விணைத்தொகை. தங்கள் - சாரியை. குலத்தலைவன் - சிறந்த தலைவன் எனினுமாம். ‘குலமகட்கு அழகு’ (கொன்றைவேந்தன்). தவத்தால் என்பதில் ‘ஆல்’ - மூன்றும் வேற்றுமைக் கருவிப் பொருள். அங்கு, அவர் - சுட்டுப் பெயர்கள். முறையே இடமும், பொருளும் சுட்டின். பால் - ஏழாம் வேற்றுமை உருபு. திருமடந்தை பேரழகு - பண்புத்தொகைகள். என - உவமை உருபாக வந்தது. தலைவரை, தத்தனார். புனிதவதியார் இவைகளின் சுற்று ‘ஆர்’ உயர்வு குறித்து அந்தது. தத்தனார் பெருந்தவத்தினால் அவனது மகளாகப் பிறந்தற்குத் தாமாக விரும்பினார் என்பார் ‘வந்து’ என்றார். புனிதவதி என்பது பெற்றோர் இட்ட இயற் பெயர். ‘வங்கமலி கடற் காரரக்கால்’ என்பது காரரக்காலினைதும், ‘குலத் தலைவரை’ என்பது தனத்தனதும், ‘திருமடந்தை’ ‘பொங்கிய பேரழகு’ என்பன புனிதவதியாரதும் சிறப்பை உணர்த்தின. இமய மலையரசன், மலையத்துவச பாண்டியன் ஆகியோர் உழையம்மை யைத் தம் மகளாக வேண்டிப் பெருந்தவங்கள் செய்ததால் அவர் அவர்களின் மகளாகப் பிறந்து அருள் புரிந்ததைப் புராண நூல்கள் கூறும்.

2

புனிதவதியாரின் குழந்தைப் பருவம் :

வணிகர் பெருங் குலம்விளங்க வந்துபிறந் தருளியபின் அணிகிளர்மெல் லடிதளர்வுற் றசையுநடைப் பருவத்தே பணியணிவார் கழற்கடிமை பழகிவரும் பாங்குபெறத் தணிவில்பெரு மனக்காத றதும்பவரு மொழிபயின்றார்.

ப - ரை : வணிகர் பெருங்குலம் விளங்க-வணிகர்களின் பெருமை யுள்ள குலம் புகழ்பெற்ற விளங்கும்படியாக; வந்து பிறந்து அருளிய பின் - வந்து பிறந்த பின்பு; அணிகிளர் மெல் அடிதளர்வு உற்று-அழகு விளங்குகின்ற மென்மையான பாதங்கள் உறுதியில்லாமை யைப் பெற்று; அசையு நடைப் பருவத்தே - மெல்ல அசையும் நடையையுடைய குழந்தைப் பருவத்தில்; பணி அணிவார்கழற்கு - பாம்புகளை ஆபரணங்களாக அணிகின்ற சிவபிரானது திருவடிக ஞக்கு; அடிமை பழகிவரும் பாங்குபெற - தாம் அடிமைநிலை எய் தற்கான நியதியைப் பெறுதற்கு; தணிவில் பெரு மனக் காதல் தந்ம்பவரு - குறைதல் இல்லாத பெருமையுள்ள உள்ளத்தின் அன்பு வெளிப்படுகின்ற; மொழி பயின்றார்-மழலைச் சொற்களைச் சொல்லிப் பழகினார்.

యీ-ఱా: అணీ - అఘకు; ఆపరణమ். కిలర్తల్ - విలాంగుతల్. అటి తాలర్వురుల్ - కాంల నీలిడెకాంలామె. అసాతల్ - కాంలకొలొ మెల్లల ఎటుతు వెవత్తల్. పణీ - పామపు. క్షుమ్ - పాతమ. క్షుమ్ అణిత లాల్ ఇప్ పెయర్ పెఱ్రహతు. అటిమెన్తిసై - తనకెకెన ఉరిమె ఎతువుమ్ ఇంఱి ఒగువర్ తన్నెత్త తన్ ఎసమానానుక్కు మర్రుకు ఉరిమె యాక్కుతల్. పాంగు - తక్కతి. తనీవు - కురైవుపటల్; కాతల్ - అంపు 'కాతలాకిక కిన్తు కణ్ణీర్ మల్కి' (తిగుగూడాసమంపంతార తెవారమ). తతుమ్పుతల్ - నిరమపి వెలిపుపటల్. పయిల్తల్ - పలు ముఖుల తొటార్ను చొంలుతల్. పెగ్గుంగులమ్ - అరు ఔముక్కత్తా లుమ్ పొగురుల్ వణత్తాలుమ్ పెగ్గుమె పెఱ్రహ కులమ్. 'పిరంతు అగులీ' ఎంపతు ఉగు చొంల నీరిమెత్తతు. తిగువగురుల్ చారీన్త పెపరి యోస్ పిరంతాలై ఇవువారు కురైతల్ మరపు. అగులుల్ - పెఱ్రగ్గేరె మకిమ్మితాల్-గుమంతాలుప్ పగువత్తె నట్టెయుమ్ మొమ్మియుమ్ పయింగుర్; ఇయంశాక అఘుటాం విష్ణుయార్న్త చిల్మపు ఎంఱుమ్ అణియెయుమ్ అణింతిగున్త అటి ఎంపార్ 'అణికిలార్ మెల్లటి' ఎనువుమ్, గుమంతాకణిల్ మొమ్మి అణెవార్కమ్మ అణపపరియ పోంటపె ఉంటాతె ఉంటాక్కుతలిన్ 'తనీయిల పెగ్గుం కాతల్ తతుమ్ప' ఎనువుమ్ కూర్చుగౌర్. పునితవతియార్ అటితాలర్వంరు అసాయునంటప్ పగువత్తె పణియణివార్కమ్మంకు అటిమె పమ్మివిన్త పాంకిణెత తామ అగులియ అంపుతత తిగువంత్కాతియిల్ 'పిరంతు మొమ్మి పయింఱ పినెజెలలామ కాతల్ చిరంతు నీన్ చేవటియే చేర్నంతేం్' ఎణక కూర్చుణులార్. విలాంక, పిరంతు, పెఱ, పయింగురీ ఎణస చేర్కిక. 3

పస్లపెగ్గునర్ కిలొయువప్పప్ పయిల్పగ్గువస్ చిరప్పబెల్లామ చెస్లవమికు తన్తాతయార్ తిగుప్పబెగ్గుకుం చెయల్పురియ మల్కుబెగ్గుమ్ పారాట్టిటిన్ వణార్కిణుర్ విటెయవర్పాస్ అల్కియఅణ్ పుటణుమికిన్ కొమున్తెత్తమువ తెనవణార్వార్.

ప - ఱా: పస్లపెగ్గుమ్ నర్కిణొ ఉవప్ప - పవవాకియ పెగ్గుమెక్కురియ నల్ల ఉరావిణీర్ మకిమ్; చెస్లవమికు తన్తాతయార్ - చెస్లవణింస్ మీకుకిణ్ర తన్తాతయాకియ తణతత్తవుగౌర్; పయిల్ పగువస్ చిరప్పు ఎంల్లామ - పమ్మకుకిణ్ర పగువత్తుంక్కు ఉరియ చిరప్పుణ్ యాభుమ్; తిగు పెగ్గుకు చెయల్ పురియ - మెంకమె ఉరువతంకాణ కిరియెకణిచ్ చెయ్య; మంకు పెగ్గుమ్ పారాట్టిటిన్ వణార్కిణుర్ - నిరైకిణ్ర పెపరియ పారాట్టుగుణుటాం వణార్కిణువర్మాకియ పునితవతియార్; విటెయవర్పాస్ అల్కియ అణుపుటాం - ఎగుతిణై ఊర్తియాకిక కొణ్ణట చివప్రించిటమ నీలిత్త అణుపుటాం; అఘిన్ కొమున్తు ఎఘువతు ఎన్ వణార్వార్ - అఘిన్ కొమున్తుపోల వణార్వాయిణీర్;

வி - ரை: கிளை-உறவினர். பயிலல் - பழகுதல்; நிகழ்தல். திரு - மேண்ணம்; தெய்வத்தன்மை. மல்ததல் - நிறைதல். விடை-எருது. அல்குதல்-நிலைத்து நிற்றல்; பொருந்துகல். கொழுந்து-தளிர்; ஒளிப் பிழம்பு, தந்தை தாய் ஆகிய இரு மரபினாலும் உறவினர் பஸராதவின் 'பல்' எனவும், செல்வம் முதலிய பெருமைகள் உள்ளவராதவின் 'பெரும்' எனவும், தனத்தைக்கு உறுதுணையானவர் ஆகவின் 'நல்' எனவும் அவரின் அழகின் சிறப்பை உணர்த்தக் 'கொழுந்து' எனவும், இளமையிலேயே தெய்வீக உணர்வு மிக உள்ளவர் என் பதை உணர்த்த 'விடையவர்பால் அல்கிய அங்புடன்' எனவும் கூறினார். பயில்பருவச் சிறப்பாவன: குழந்தைப் பருவத்தில் செய் தற்கு உரிய நீராட்டல், உணலூட்டல், அணியணிதல், கல்விகற்றல் முதலாயின. திருப்பெருகச் செய்தலாவது - வேதசிவாகமமுறைப்படி உரியகாலத்தில் உரிய கிரியைகளைச் செய்தல்; தான் தருமங்களை வழங்குதல். பால் - ஏழாம் வேற்றுமை உருபு. வளர்கின்றூர் என்னும் விண்முற்ற புனிதவசியாரை உணர்த்தவின் விண்யாலனையும் பெயர். பாராட்டு என்பது தந்தைதர்யராலும், உறவினராலும், பெரியோர்களாலும் வருவது. பாராட்டின்: இன் - ஐந்தாம் வேற்றுமை ஏதுப் பொருள். அழகின் கொழுந்து - உவமை. என - போல, உவமை உகபு. உவப்ப புரிய வளர்கின்றூர் எனவும், வளர்கின்றூர் வளர்வார் எனவும் முடிக்க. எழுவாய் - வளர்கின்றூர். பயனிலை - வளர்வார். உவப்ப, புரிய - செயன் வாய்பாட்டு வினையெச்சங்கள்; முறையே காரியப் பொருட்டாகவும் காரணப் பொருட்டாகவும் வந்தன. வளர்வார்: முற்றெச்சம் எனினுமாம்.

புனிதவதியார் கண்ணிகைப் பருவம் எய்துதல்:

வண்டல்பயில் வனவெல்லாம் வளர்மதியம் புனைந்தசடை அண்டர்பிரான் திருவார்த்தை அணையவரு வனபயின்று தொண்டர்வரிற் தொழுதுதாதி யர்போற்றத் துணைமுலைகள் கொண்டநுசுப் பொதுங்குபதங் கொள்கையினிற் குறுகினார்.

ப-ரை: வண்டல் பயில்வன எல்லாம் - வண்டல் விளையாட்டைச் சிறு மகளிரோடு விளையாடும் வேளைகள் எல்லாம்; வளர்மதியம் புனைந்தசடை அண்டர்பிரான் - வளர்கின்ற பிறையை அணிந்த சடையின் உடைய தேவர்களுக்குத் தலைவராகிய சிவபிரானது; திரு வார்த்தை அணைய வருவன பயின்று - கடவுட்தன்மையுள்ள சொற்களைத் தமக்குத் தகுந்த வகையாகப் பலமுறை சொல்லி; தொண்டர்வரில் போற்றி - சிவனடியார்கள் வரும்போது அவர்களை வணங்கி; தாதியர் தொழுது-தோழிமார் பாதுகாப்புப் பணிவிடை

செய்ய; துணைமுலிகள் கொண்ட நுகப்பு ஒதுங்குபதம் - இருமுலிகள் அமைந்த இடை துவஞும் கண்ணிப்பருவத்தை; கொள்கையினிற குறு கிளூர்-வளர்ச்சிக் கோட்பாட்டினாற் பெற்றார்.

வி-ரை : வண்டல் - சிற்றிளம் பருவத்திற் சிறுமகளிர் பவர் சேர்ந்து சிறுவீடு கட்டி விளையாடும் விளையாட்டு. அண்டர் - தேவர், பிரான் - தலைவன். தாதியர் - தொழிமார். போற்றங்-பாதுகாத்தல்; பணிவிடை செய்தல். துணை - இரண்டு. நுகப்பு - இடை. ஒதுங்குதல்-துவஞுதல். பதம் - பருவம். கொள்கை - கோட்பாடு, குறுதல் - கேருதல். பயில்தல் - பலமுறை செய்தல். சிற்றிளம் பருவத்தில் சிறு பிள்ளைகள் சிறு வீடுகெட்டி விளையாடுதல் இயல்பு ஆகவின் புனிதவதியாரும் தம்மோடு ஒத்த சிறு மகளிரோடு சேர்ந்து சிறுவீடு முதலின அமைத்து விளையாடுதலைச் செய்தார். புனிதவதியார் விளையாட்டு வேலோகளிலும் கடவுள்ளைரவு உள்ளவரானார் என்பதை யும், அவரின் வாயிலிருந்து வரும் சொற்கள் கடவுட் பரமாகவே இருந்தன என்பதையும் உணர்த்துவார் 'வண்டல் பயில்வன எல்லாம் ..... அண்டர்பிரான் திருவார்த்தை ..... பயின்று' எனவும், கடவுளடியாரிற் பேரங்பு உள்ளவர் என்பதை உணர்த்தத் 'தொண்டர்வரிற் தொழுது' எனவும், திருமணப்பருவம் எய்தினார் என்பார் 'துணைமுலிகள் கொண்ட நுகப்பொதுங்கு பதம் ..... குறுகினார்' எவ்வும், எல்லா வேலோகளிலும் கடவுட்சிந்தனை நிலைத் திருந்தது என்பதையும் அவர் பயில்வன அனைத்தும் கடவுட் சார்பாக இருந்தன என்பதையும் உணர்த்தப் 'பயில்வன எல்லாம் ..... திருவார்த்தை பயின்று' எனவும் ஆசிரியர் கூறினார். புனிதவதியாரின் சிந்தனை சொல் செயல் ஆகிய அனைத்தும் இளமைப்பருவத்திலேயே கடவுட் சார்பாக இருந்தன என்பதை முன்னைய செய்யுளாலும் இச் செய்யுளாலும் உணர்த்தினார். கொள்கையின்; இன் - ஐந்தாம் வேற்றுமை ஏதுப்பொருள். 'வளரும் பிள்ளையை மன விளையாட்டிற் தெரியும்' என்பது பழமொழி. 5

திருமணம் குறித்துப் பெரியோர் வருதல் :

நல்லவென வறுப்புநூல் வருரைக்கும் நலம் விரும்பி மல்குபெரு வனப்புமீக் கூரவரு மாட்சியினால் இல்லிகவாப் பருவத்தி லிவர்கண்மர பினுக்கேற்கும் தொல்குலத்து வணிகர்மகட் பேசுதற்குத் தொடங்குவார்.

ப - ரை : நல்ல என - பருவ மகளிர்க்குச் சிறந்தன என; உறுப்பு நூலவர் உரைக்கும் - மக்களின் அங்க நூல் வல்லார் சொல் லும்; நலம் விரும்பி - சிறப்புகள் அமைந்து; மல்கு பெரு வனப்பு-நிறைகின்ற பெருமையான அழகுகள்; மக்கர வருமாட்சியினால் -

மேலும் மேலும் வளர்ந்து வருகின்ற சிறப்பியல்பினால்; இல் இகாப் பருவத்தில் - வீட்டு என்கூடிய கடந்து செல்ல இயலாத நிலைக்கு உரிய பருவத்தில்; இவர்கள் மரபினுக்கு ஏற்கும் - தந்தை தாயர் ஆகிய இருவரதும் உயர் மரபுகளுக்குத் தகுதியாக அமையும்; தொல்குலத்து வணிகர் - தொன்மையான குலத்தின்கண் வந்த வணிகப் பெரியோர்! மகட்பேசதற்குத் தொடங்குவார் - புனிதவதி யானார் மணமகளாகும்படி வேண்டுதற்கு ஆரம்பிப்பாராயினர்.

வி - ரை: உறுப்புநூல்-மக்களது உடவின் அங்க அழகு அமைப்புகளைக் கூறும் நூல். உடவின் அங்க அழகுகளை வடநூலார் சாமுத்திரிகாலட்சணம் என்பர். நலம் - சிறப்பு. வணப்பு - அழகு. மீ - மேல்இடம். கூர்தல் - நிறைதல். மாட்சி - மாண்பு. இன் - வீடு. இகத்தல் - நீங்குதல்; கடத்தல். மரபு - குலம். மகட்பேசதல் - கன்னி ஒருத்தியைத் தக்க குலமும் குணமும் அமைந்த காளை ஒரு வனுக்கு மணமகளாகக் கொடுக்கும்படி பெரியோர் சிலர் தம் விருப்பத்தை அவளின் தந்தையிடம் தெரிவித்து உரிய ஒழுங்குகளைச் செய்தல். மணமகனுக்கு உரியவர்கள் மணமணின் தந்தையிடம் சேஞ்று போதல் தமிழக மரபு. மகட்பேசதல் = மகள்பேசதல் - மகளை மணமகளாகப் பேசதல். இது பெற்றுர்வழித் திருமண முறை. துணைமுலைகள் மிக்கூர்தல், வணப்புமிகுதல் போலவன மகளிர் திருமணப் பருவம் எய்துதலை உணர்த்தும் குறிகள். மணப் பருவம் எய்திய மகளிரை வீட்டை விட்டு வெளியே செல்லாமல் இற்செறித்தல் தமிழக மரபு: ‘விற்செறி நுதலியை, இற்செறி வுரைத்தது’ (திருக்கோவை, கொழு. 133). மணமகன். மணமகள் ஆகிய இருவர்க்கும் திருமணத்தைப் பேசி ஒழுங்கு செய்வோரும் உயர்ந்த குலமும் குணமும் உள்ளவராதல் வேண்டும் என்பார் ‘இவர்கள் மரபினுக்கு ஏற்கும் தொல்குலத்து வணிகர்’ என்றார். தந்தை தாயர் ஆகிய இரு மரபுகளையும் குறித்தற்காக ‘இவர்கள்’ எனக் கூறினார். மரபினுக்கு ஏற்றலாவது ஒத்த குலமும் குணமும் உள்ளவராதல். தொல்குலம் - படைப்புக்காலம் முதல் அறத்தாலும் பொருளாலும் மேம்பட்டு வரும் குலம். நல்ல - பலவின்பால் படர்க்கைக் குறிப்பு விணை முற்று; ‘அன்’ சாரியை பொது வந்தது. இவ் விணைமுற்று நல்லியல்புகளைக் குறித்தவின் விணையால்வண்ணும் பெயர். உரைக்கும், இவா, ஏற்கும் - பெயரெச்சங்கள்.

நீடியசீர் கடல்நாகை நிதிபதியென் றுலகின்கண் பாடுபெறு புகழ்வணிகன் பயந்தகுல மைந்தனுக்குத் தேடவருந் திருமரபின் சேயிழையை மகட்பேச மாடமலி காரைக்கால் வளநகரில் வரவிட்டார்.

ப - ரை: நீடிய சீர் கடல் நாகை நிதிபதி என்று - நீடித்து வரும் சிறப்புகள் உள்ள கடலிலையுடைய நாகைகபட்டினத்து நிதிபதி என; உலகின்கண் பாடுபெறு - உலகிலே பெருமைபெறுகின்ற; புகழ் வணிகன் பயந்த - புகழினையுடைய வணிகஞனவன் பெற்றெடுத்த; குல மைந்தலூக்கு - சிறந்த குணநவங்கள் அமைந்த மகனுக்கு; தேட அரும் திரு மரபில் சேயிழையை - தேடற்கு அரிய உயர்ந்த மரபில் வந்த செம்மை சான்ற அணிகவன்களை அணிந்த புனிதவதி என்னும் கண்ணிகையை; மகட் பேச - மணமகளாக வேண்டி உரிய வைகளைப் பேசி ஒழுங்குசெய்ய; மாடம் மலி காரைக்கால் வள நகரில் - மாடி வீடுகள் நிறைந்த காரைக்கால் என்னும் வளங்கள் நிறைந்த நகரிற்கு; வர விட்டார் - செல்வதற்கு அனுப்பினர்.

வி - ரை: நீடிய - நீண்ட; நிலைபெற்ற. நீடு + இ(ன்) + அ. பாடு - பெருமை. பயத்தல் - பெறுதல். சேயிழை = செம்மை + இழை. செம்மை - சிறப்பு இழை - அணிவன். இத்தொடர் செம்மையான இழைகளை அணிந்த புனிதவதியாரைக்குறித்தலால் அன்மொழித்தொகை - 'ஏழுண் இருமையும்' (நன். குத்.) என்னும் விதிப்படி யரை உடம்படு மெய் வந்தது. தேடவரும் = தேட + (வ்) + அரும். வ் - உடம்படுமெய். மகட்பேச = மகளைப்பேச; மகனுக்குப் பேச. மலிதல் - நிறைதல். மாடம் - மாடங்களையுடைய வீடுகள். மாடம் - மாடி; மேஸ் வீடு;

'நீடியசீர்' என்பதைச் சொல், நாகை, நிதிபதி ஆகிய மூன்ற ணைடும் தனித்தனி கூட்டுக. கடல்லுக்கு நீடிய சீராவது தன்னீர்மை குன்றுமையும் நீர்ப்படு பொருள்வளம் மிக்கு உள்ளமையும். நாகைக்கு நீடிய சீராவது வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க துறைமுகப்பட்டினமாக விளங்குதலும், செல்வமுடைமையும், உயர்வணிகக் குடியினரை உடைமையுமாக. நிதிபதிக்கு நீடிய சீராவது அறம் பொருள் இனபங்களால் பெரும்புழு பெற்றமை. நாகை என்பது நாகபட்டினம் என்பதன் மருட: இது தமிழகத்தின் கீழ்பால் உள்ள துறைமுகப் பட்டினம். செல்வ மிக உள்ளான் என்பதனை 'நிதிபதி' என்னும் பெயர் விளக்குகிறது. நிலைத்து நிற்றலாலும் அளவின் மிக்கு நிறைதலாலும் 'நீடிய சீர்' எனவும், உயர்குலத்திற்கு உரிய ஜனநலங்கள் மிக உள்ளமையால் 'குலமைத்தன்' எனவும், தெய்வ இயல்பு உள்ளவராதலின் 'தேட அரும்' 'திருமரபில் வந்த சேயிழை' எனவும், குலமைந்தலுக்கும் சேயிழைக்கும் திருமணம் செய்விக்கத் தொடங்கிய வணிகப் பெரியோரின் விருப்பத்திற்கு நிதிபதியும் உறவிலரும் இனங்கி அவர்களை அனுப்பினர் என்பார் 'வரவிட்டார்' எனவும், காரைக்காலின் சிறப்பை உணர்த்த 'மாடமலி' எனவும் கூறினார்; வரவிட்டார் - வினையெச்சத் தொடர், வர -

செய என்னும் வாய்பாடு. விட்டார் - விடு என்னும் பகுதியில் உள்ள டகர ஒற்று இரட்டித்து இறந்தகாலம் காட்டிற்று. இது பிரவிணப் பொருளில் வந்தது. பயனிலை - விட்டார்; எழுவாய்-மணமகன் பக்கத்தவர் (தோன்று எழுவாய்). 7

வந்தமு தறிவோர்கள் மணங்குறித்த மனைபுகுந்து
தந்தையார் தனத்தன் தனைநேர்ந்து நீபயந்த
பைந்தொடியை நிதிபதிமைந் தன்பரம தத்தனுக்கு
முந்தைமர பினுக்கேற்கும் முறைமைமணம் புரிகென்றார்.

ப-ரை: வந்த முதறிவோர்கள் - காரைக்காலுக்குச் சென்ற முதிய பெரியோர்கள்; மணம் குறித்த மனை புதந்து - திருமணம் பேசுவதற்குக் குந்பிபிட்ட புனிதவதியார் இருக்கும் இல்லத்திற் சென்று; தந்தையார் தனத்தன்தனை நேர்ந்து - புனிதவதியாரின் தந்தையாகிய தனத்தனை நேரிற்கண்டு; நீபயந்த பைந்தொடியை - நீபெற்றெடுத் தபசிய வளையல்கள் அணிந்த புனிதவதியை; நிதிபதி மைந்தன பரமதத்தனுக்கு - நாகைடட்டினத்து நிதிபதி என்பவனது மகனுகிய பரமதத்தன் என்பவனுக்கு; முந்தை மரபினுக்கு ஏற்கும் மணம் புரிக என்றார் - முன்னேர் வகுத்த திருமண் மரபுமுறையின் படி திருமணம் செய்திப்பாயாக எனத் தெரிவித்தனர்.

வி-ரை: முதறிவோர் = முதுமை + அறிவோர். குறித்த - தீர்மானித்த. மனை - வீடு. தொடி-வளையல். தனை = தன் + ஜி. தன்காரியை. ஜி - இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு. நேர்தல - நேரிற்காணல். முந்தை = முந்து + ஜி. முந்து - முஸ்; ஜி - சாரியை. முந்தை மரபினுக்கு ஏற்கும் முறைமையாவது ஒத்த குலமும் குணமும் உள்ள காலைக்கும் கன்னிக்கும் இருபுறம் பெற்றேரும் இனங்கிப்பொன் அணிந்து மணமுரசம் முழங்க எரிவேட்டுப் பெரியோர் வாழ்த்தத் திருமணம் செய்தித்தல், மகட்பேச்சுரைத்தல், பொன்னணிவு உரைத்தல் என்னும் துறைகளில் மரபு முறைத் திருமணத்தைத் திருக்கோவையார் உணர்த்துகின்றது. பைந்தொடி-பக்கமை + தொடி, பண்புத்தொகை. ஈண்டு இச் சொற்றெடுப்பார் தொடியை அணிந்த கண்ணியை உணர்த்தலின் பண்புத்தொகை யிடத்துத் தோன்றிய அன்மொழித்தொகை. புரிகென்றார் = புரிக + என்றார். வருமொழி உயிர்வர நிலைமொழி உகரம் கெடுதல்போல ஈண்டு நிலைமொழி அகரம் கெட்டது. புரிகு + என்றார் எனினுமாம்; மருட எனினுமாம். புரிக வியங்கோள் வேண்டிக் கோட்டற் பொருள். அறிவால் உயர்ந்த பெரியோர் என்பார் 'ஞ்சுதறி வோர்' எனவும், புனிதவதியாரின் அணிநலமும் குணநலமும் தோன்றப் 'பைந்தொடி' எனவும், அவரிகள் முடிபு விதிமுடிபும் என்பார் 'மணம் குறித்த' எனவும் கூறினார். கள் என்னும் விகுதி

உயர்திகீண்யிற் பன்மை உணர்த்த விகுதிமேல் விகுதியாக வந்தது. இது பிற்கால வழக்கு: பலர்பால் உணர்த்தும் அர் விகுதி ஓர் எண்த திரிந்து நின்றது. மணம் குறித்த - இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை. மனைபுகுந்து-ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை.

8

**புனிதவதியாருக்குத் திருமணம் செய்விக்கத்
தனத்தன் இணங்குதல் :**

மற்றவனும் முறைமையினால் மனமிசைந்து செலவிடச்சென் ரூற்றவர்கள் உரை கேட்ட நிதிபதியும் உயர்சிறப்புப் பெற்றனன்போ ஹவந்துதனிப் பெருமகற்குத் திருமலியும் சுற்றமுடன் களிகூர்ந்து வதுவைவினைத் தொழில்பூண்டார்.

ப - ரை: மற்று அவனும் முறைமையினால் மனம் இசைந்து - அந்தத் தனத்தனும் எல்லா வகையாலும் பொருந்தியுள்ள காரணத் தால் உள்ளம் இணங்கி; செலவிட - வந்த பெர்யோர்களை வழி சனுப்ப; சென்று உற்றவர்கள் உரைகேட்ட நிதிபதியும் - சென்று சேர்ந்த மூத்தினர்கள் சொங்கியவைகளைக் கேட்ட நிதிபதி என்பவனும்: உயர்சிறப்புப் பெற்றனன்போல் ஹவந்து - உயர்ந்த சிறப்பைப் பெற்றவன் போல மகிழ்ந்து; திருமலியும் சுற்றமுடன் களிகூர்ந்து - செலவும் நிறைந்த சுற்றத்தவருடன் மிகமகிழ்ந்து; தனிப்பெருமகற்கு வதுவை விணைத் தொழில் பூண்டான் - ஒப்பற்ற பெருமையுள்ள தன் மகனுக்குத் திருமணம் செய்வதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டான்.

வி - ரை: மற்று - விணமாற்றுப் போருளில் வந்த இடைச் சொல். முறைமை - குதி; பொருத்தம்: எல்லாவகை முறைமையாவன - இருபக்க மரபுமறை, மணமக்களின் குணநலன் வயது முதலாய இயைபுகள், நால்முறைமைகள் ஆகியன. இசைதல் - உடன் படல். செல்ல என்னும் சொல் செல எனத் தொகுத்தல் விகாரம் ஆயிற்று. விடல் - விடுதல். தனி - ஒப்பற்ற, வதுவை - திருமணம். களி - மகிழ்ச்சி, விணை - செயல், பூணுதல் - தொடங்குதல், தன் மகனுக்குப் புனிதவதியார் மனமகளாகக் கிடைப்பதைப் பெரும்பேருக மதித்தான் என்பார் "உயர்சிறப்புப் பெற்றனன் போல் ஹவந்து" எனவும், அத்திருமணம் அவன் உறவினர்க்கும் பெரும் மகிழ்ச்சி கொடுத்தது என்பார் 'சுற்றமுடன் களிகூர்ந்து' எனவும், அவனைப்போல் அவனின் உறவினரும் செலவும் முதலிய சிறப்புகள் உள்ளவர் என்பார் 'திருமலியும் சுற்றம்' எனவும், செல்வநலமும் குணநலமும் உள்ள பரமத்தன் அதே நலங்களொடு அராள் நலம் உள்ள புனிதவதியாரை மனையாளாகப் பெறுதலால்

‘தனிப்பெரும் மகற்கு’ எனவும் கூறினார். தனிப்பெருமகன் என்பதற்கு ஒரே ஒரு மகன் எனினுமாம். உம் - காச்சும்மை, உற்றுவர்கள் - வீணையாலணையும் பெயர்.

9

திருமண வரிசைக்கஞ்டன் காரைக்காலை அடைதல் :

மணமிசைந்த நாளோலை செலவிட்டு மங்கலநாள் அனையவது வைந்தொழில்க் ளானவெலாம் அமைவித்தே இன்றலங்கல் மைந்தனையும் மணவணியி னெழில்விளங்கிப் பணமுரச மெழுந்தார்ப்பக் காரைக்கால் பதிபுகுந்தார்.

ப - ரை: மணம் இசைந்த நாள் ஓலை செலவிட்டு - திருமணத் திற்குப் பொருந்திய நாளைத் தெரியிக்கும் அழைப்பை வேண்டிய வர்க்கு அனுப்பிவதை; மங்கலநாள் அனைய - திருமணநாள் வந்து சேர; வதுவைத் தொழில்கள் ஆன எல்லாம் அமைவித்து - திருமணத்திற்கு உரிய செயல்முறைகள் யாவையும் ஒழுங்கு செய்வித்து; இனர் அலங்கல் மைந்தனையும் - பூங்கொத்துகளாலான மாலையை அணியும் தன் மகனையும்; மண அணியின் எழில் விளங்கி - திருமணத்திற்கான அணிகலன்களினால் அவனது அழகை விளங்கச் செய்து; பணமுரசம் எழுந்து ஆர்ப்ப - பெருமையுள்ள மணமுரச ஒங்கி ஒலிக்க; காரைக்கால பதி புதுந்தார் - காரைக்கால நகரை அடைந்தனர்.

வி - ரை: மங்கலம் - நன்மை; திருமணம். நாள் ஓலை - அழைப்பு இதழ். செலவிடல் - அனுப்புவித்தல். அமைவித்தல் - ஒழுங்குசெய்தல். இனர் - பூங்கொத்து. பணை - பெருமை. அலங்கல் - மாலை. பதி - நகர். ஆர்த்தல் - ஒலித்தல். செல்லல், எல்லாம் என் னும் சொற்கள் செல, எலாம் எனத் தொருத்தல் விகாரம் ஆயின. பெற்றேர், உறவினர், பெரியோர் ஆகிய அனைவரும் இசைந்த மணம் நாள் எனக். திருமணத்திற்கு உரிய ஆயத்தக்கள் யாவும் ஒழுங்கு செய்தான் என்பார் ‘தொழில்களானவெலாம்’ எனவும், மணமகனின் திருமணக் கோலச் சிறப்பு உணர்த்துவான் ‘இன்றலங்கல் மைந்தன்’ ‘மணவணியின் எழில்விளங்கி’ ‘பணமுரசம் எழுந்தார்ப்ப’ ‘பதிபுகுந்தார்’ எனவும் கூறினார். மணமகன், நிதிபதி, உறவினர் முதலாய பலர் சென்றனர் ஆதவின் ‘புகுந்தார்’ எனப் பண்மை விழைமுற்றால் கூறினார். ‘மண அணியின் எழில் விளங்கி’ என்பதற்கு அவனுக்கு அணிதலால் அவ்வணிகலன்களின் அழகை விளங்கச் செய்து எனவும் கூறலாம். ‘இன்’ உருபு ஜந்தாம் வேற்றுவை ஏதுப்பொருள். ஏகாரம் - தேற்றம். செலக்ட்டு. அமைவித்து, விளங்கி, ஆர்ப்ப, புகுந்தார் எனக் கூட்டுக. அனைய - விணையெச்சத்தைக் கொண்டு முடிந்தது.

10

திருமணம் சிறப்புற நிகழ்தல் :

அனிமிடைதார்த் தனதத்தன் அணிமாடத் துள்புகுந்து தெளிதருநால் விதிவழியே செயல்முறைமை செய்தமைத்து தளிரடிமென் நகைமயிலைத் தாதவிழ்தார்க் காளைக்குக் களிமகிழ்சுற் றம்போற்றக் கவியாணம் செய்தார்கள்.

ப—ரை : அனிமிடைதார் தனதத்தன் - வண்டுள்ள நெருங்கும் மாலையை அணியும் தனதத்தன்; அணிமாடத்து உள்புகுந்து - அழகிய கண்ணிமாடத்து உள்ளே சென்று; தெளிதருநால் விதிவழியே - தெளிவைத்தரும் ஆகம நூலில் உள்ள திருமண விதிகளின்படி; செயல்முறையை செய்து அமைத்து - செயல்முறைகளை ஒழிங்காக ஆயத்தம் செய்வித்து; தளிர் அடி மென் நகை மயிலை-தளிர்போலும் அடிகளும் மெல்லிய நகையும் மயில்போலும் இயல்பும் உள்ள புனித வதியாரர்; தாது அவிழ் தார் காளைக்கு-பூந்துகள் சொரியும் மாலையை அணிந்த ஏருதுபோலும் வலிமை அமைந்த பரமதத்த னுக்கு; களிமகிழ் சுற்றம் போற்ற - மகிழ்ச்சி மிகுகின்ற உறவினர் வாழ்த்த; கவியாணம் செய்தார்கள் - திருமணத்தை நிறைவேற் றினர்.

வி - ரை : அளி - வண்டு. மிடைதல் - நெருங்குதல், நூல் - ஆகமநூல்; திருமணநூல், அமைத்தல் - ஒழுங்குபடுத்தல். நகை - சிரிப்பு; பற்கள், காளை - ஏருது. களி - ஆணந்தம். தாது-பூந்துகள். தளிரடி - உவமைத்தொகை. மயில், காளை-ஏருவகங்கள்; உவமை ஆகுபெயர்கள் எனினுமாம், தனதத்தனது சிறப்பு உணர்த்துவார். அனிமிடைதார்த் தனதத்தன்' எனவும், கண்ணிமாடத்துச் சிறப்பு உணர்த்த 'அணிமாடம்' எனவும், ஆகமநூற் சிறப்பு உணர்த்துவார் 'தெளிதருநால்' எனவும், புனிதவதியாரின் மென்னை இயல்பு களை உணர்த்துவான் 'தளிரடி' 'மென்நகைமயில்' எனவும், பரமதத்தனின் சிறப்பு உணர்த்துவார் 'தாதவிழ்தார்க் காளை' எனவும், இத்திருமணத்தால் இருபுறச்சுற்றறமும் மிக்க மகிழ்ச்சி எய்தினர் என்பார் 'களிமகிழ் சுற்றம் போற்ற' எனவும் கூறினார். புனிதவதியாரின் பெண்னைச் சிறப்பையும், பரமதத்தனது ஆண்னைச் சிறப்பையும் உணர்த்தற்கு அவர்களை முறையே மயில் எனவும், காளை எனவும் உருவகித்தார். இவை மென்னை - வண்னை இயல்பு களையும், பறவை - விலங்கு ஆகிய வேறுபாடுகளையும் உணர்த்தின. ஆதவின் இத்திருமணம் தகுதியற்ற என்பதை மறைமுகமாக உணர்த்தினார். குலம், குணம், அழகு, வயது, பொருள் முதலிய எல்லா வகையாலும் இருவர்க்கும் ஒப்புமை இருந்ததாயினும் உள்ளத்து இருந்த

இறையுணர்வுநிலையால் ஒவ்வாமை உண்டு என்பதாம். செய்தார்கள் என்பது பயனிலை ஆதலின் முதற்றோரும் பெற்றேரும் தோன்று எழுவாய் என்க. புகுந்து, அமைத்து, போற்ற, செய்தார்கள் எனக் கூட்டுத் 11

தனத்தன் மணமக்களுக்குத்

தனிமனை அமைத்துக் கொடுத்தல்:

மங்கலமா மணவினைகள் முடித்தியல்பின் வைகுநாட்டங்கள்குடிக் கொருபுதல்வி யாதலினாற் றனத்தன் பொங்கொலிநீர் நாகையினிற் போகாமே கணவனுடன் அங்கணமர்ந் தினிதிருக்க வணிமாட மருங்கமைத்தான்.

ப - ரை: மங்கல மாமன வினைகள் முடித்து - மங்கலமாகிய சிறந்த திருமணச் செயன்முறைகளை நிறைவேற்றி; இயல்பின் வைகுநாள் - தம் விருப்பின் வழி மணமக்கள் வாழ்ந்து வரும் நாளில்: தங்கள் குடிக்கு ஒரு புதல்வி ஆதலின் - புனிதவதியார் தங்கள் குடும்பத்திற்கு ஒரு மகன் ஆதலினால்; தனத்தன் - தனத்தன் ஆவவன்; பொங்கு ஓலி நீர் நாகையினிற் போகாமே - நிறைந்து ஒலிக்கின்ற கடலைபுடைய நாகபட்டினத்திற்குச் செல்லாமல்; கணவனுடன் அங்கன் அமர்ந்து இனிது இருக்க-தன் நாயகனுடன் தன்மகள் விரும்பி மகிழ்வாக வாழுமிப்படியாக; அணிமாடம் மருங்கு அமைத்தான் - அழிய மாளிகையைத் தன்மனைக்குப் பக்கத்தில் அமைப்பித்தான்.

வி - ரை: மா - சிறப்பு, இயல்பு - முறைமை. அங்கன் - அங்கு. மருங்கு - பக்கம். அமர்தல் - விரும்புதல். 'அகஸ்மர்ந்து சதவிள்' (திருக்குறள்). இயல்பினை வைகுதலாவது திருமணம் நிகழ்ந்தயின் மணமக்கள் மணமகனின் இல்லத்திற்குச் சென்று அங்கு வாழுதல். திருமணம் பெரிய அளவில் சிறப்பாக நிகழ்ந்ததாலின் 'மங்கலமா மணவினை' எனவும், மணமகனின் ஊர் சிறப்பாக வாழுதற் கேற்ற வளம்பல உள்ளது என்பார் 'பொங்கொலிநீர் நாகை' எனவும், மணமக்கள் மணமகளின் ஊரில் வாழ நிதிபதியும் இணங்கி ஞன் என்பார். 'குடிக்கொரு புதல்வி' எனவும், தனத்தன் அமைத்த மாடத்தின் சிறப்பு உணர்த்த 'அணிமாடம்' எனவும், தனது இல்லத்திற்குப் பக்கத்திலேயே அமைத்தான் என்பார் 'மருங்கு' எனவும், மகிழ்வுடன் வாழ அளைத்து வாய்ப்புகளும் வகுத்தான் என்பார் 'இனிதிருக்க' எனவும் கூறினார். இயல்பின் - ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருள். போகாமே - எதிர்மறையாக வந்த எதிர்கால வினையெச்சம். மே - விலையெச்சவிகுதி. முடித்து, போகாமே, இருக்க, அமைத்தான்.

பரமத்தன் இல்வாழ்விற் சிறப்பு அடைதல் :

மகட்கொடையின் மகிழ்சிறக்கும்
வரம்பிற்றனம் கொடுத்ததற்பின்
நிகர்ப்பரிய பெருஞ்சிறப்பி
நிதிபதிதன் குலமகனுந்
தகைப்பில்பெருங் காதலினாற்
றங்குமணை வளம்பெருக்கி
மிகப்புரியுங் கொள்கையினின்
மேம்படுதல் மேவினன்.

ப-ரை : மகட்கொடையின் மகிழ்சிறக்கும்—தக்க வரானுக்கு மனைவி யாகத் தன் மகளை நன்கொடையாகக் கொடுத்த அந்திலைமைக்கண்; மகிழ்சிறக்கும் வரம்பில் தனம்-மணமக்கள் இருவரும் மகிழ்ச்சியினால் நிறையும்படி புதிய மாளிகையுடன் அளவு இல்லாத பொருள்களை; கொடுத்ததன்பின்—தனத்தன் ஆனவன் அவர்களுக்கு நன்கொடையாகக் கொடுத்து இல்வாழ்விற்கு வழிப்படுத்தியின்; நிகர்ப்பு அரிய பெருஞ்சிறப்பின்—ஒய்புவனமே இல்லாத பெரிய சிறப்புகளை ஏற்ற அந் திலைமைக்கண்; நிதிபதிதன் குலமகனும்—நிதிபதியின் சிறந்த மகனுகிய பரமத்தனாலும்; தகைப்பு இல் பெருங் காதலினாலும்—அளவு படுதல் இல்லாத இல்வாழ்விற் கொண்ட பேரன்பிளை; தங்குமணை வளம்பெருக்கி—தான் தங்கியுள்ள மனையின் வளத்தினைப் பெருகச் செய்து; மிகப்புரியும் கொள்கையினில்—உயர்வுதரும் குறிக்கோளின் கண்; மேம்படுதல் மேவினான்—சிறப்படைதலைத்தரும் தன் வணிகத் தொழில் செய்தலைப் பொருந்தினான்.

வி-ரை : மகட்கொடை—மகளை (நன்கொடையாக)க் கொடுத்தல்; திருமணம் செய்து கொடுத்தல். தனம்—பொருள். நிகர்ப்பு—ஒய்பு. இல்—இல்லாத. தகைப்பு—அளவுபடுதல். காதல்—அங்பு. மனை—லீடு; இல்வாழ்வு. மேம்படுதல்—சிறத்தல். மேவுதல்—செய்தல். தனத்தன் பெருஞ்செல்வன் ஆதலின் இல்வாழ்வுக்கு வேண்டிய அணைத்தையும் அனைவரும் மகிழும்படி ஸ்ரீ தண்மாக மணமகனுக்குக் கொடுத்தான் என்பார் ‘மகிழ்சிறக்கும் வரம்பில்தனம் கொடுத்ததன் பிணு’ எனவும், இத்தனைப் பெருஞ் சிறப்புகளைப் பரமத்தன் பெறும் தகைமையாளன் என்பார் ‘நிகர்ப்பரிய பெருஞ்சிறப்பின் குலமைந்தன்’ எனவும், பரமத்தன் புனிதவதியாரிடம் பேரங்பு உள்ளவன் என்பார் ‘தகைப்பில் பெருங் காதலினால்’ எனவும், புனித வதியாருடன் மேற்கொண்ட இல்வாழ்க்கை சிறப்புற்று விளங்கவும் முயற்சியினாற் பொருள்க்கடி உயர்வு பெறவும் விரும்பினான் என் பார், மனைவளம் பெருக்கி மிகப்புரியும் கொள்கையினில் மேம்படுதல் மேவ்னான்’ எனவும் கூறினார்.

கொடை - தொழிற்பெயர். கொடையின் - ஏழாம் வேற்றுமை. வரம்பிற்றனம் = வரம்பில் + தனம். மகட் கொடை = மகள் + கொடை. கொடுத்ததற்பின் = கொடுத்ததன் + பின். 13

புனிதவதியாரது இல்வாழ்க்கைச் சிறப்பு:

ஆங்கவன்றன் இல்வாழ்க்கை அருந்துணையா யமர்கின்ற பூங்குழலா ரவர்தாழும் பொருவிடையார் திருவடிக்கீழ் ஒங்கியான் புறுகாத லொழிவின்றி மிகப்பெருகப் பாங்கில்வரு மனையறத்தின் பண்புவழா மையிற்பயில்வார்.

ப - ரை: ஆங்கு கவன்தன் - காரைக்காலில் பரமதத்தனது; இல்வாழ்க்கை அகத்துணையாக அமர்கின்ற-இல்லற வாழ்க்கைக்கண் அரியதுணையாக விரும்பி அமைந்த; பூங்குழலார் அவர்தாழும் - பூக்கள் அணிந்த கூந்தலையுடைய புனிதவதியாரும்; பொருவிடையார் திருவடிக்கீழ் - பொருகின்ற எருதினை உடையவராகிய சிவபிரானின் திருப்பாதங்களின் கண்; ஒங்கிய அன்பு உறு காதல் - மிகுந்த அன்பு பொருந்திய விருப்பம்; ஒழிவு இன்றி மிகப் பெருக - குறைதல் இலாமல் மிக்கு வளரா; பாங்கில்வரு மனையறத்தின் - கணவனின் நெறிப்படுதலின்கண் அமைந்த இல்லறத்தனது; பண்பு வழாமையில் பயில்வார் - பண்புகள் வழுவாதமுறையில் ஒழுகினார்.

வி - ரை: ஆங்கு - ஆங்கு என்னும் படர்க்கைச் சுட்டுப்பெயர் முதல் நீண்டு இடம் சுட்டிவந்தது. அவன் - உயர்திணை ஆண்பாற் சுட்டுப்பெயர். ஈண்டு பரமதத்துணைக் குறித்தது. இல்வாழ்க்கை - இல்லின்கண் வாழும் வாழ்க்கை; ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை. வாழ்க்கை - தொழிற்பெயர்; விகுதி - கை, வாழ்க்கை அருந்துணை என்பும் வாழ்க்கை என்பது வாழ்க்கைக்கண், வாழ்க்கைக்கு என இருவகை வேற்றுமைகளிலும் வந்தது. அருந்துணை - பண்புத் தொகை. அரும் - அரிய; ஒப்பற்ற. இஃது அருமை என்னும் பண்புப் பெயரடியிலிருந்து வந்த குறிப்புவினைப் பெயரெச்சம், பூ - அழகு; பொலிவு, பூங்குழல் என்பது அல்வழிப் பொருள் வந்தது. அழகு, பொலிவு என்பன இயற்கையாகவும் செயற்கையாகவும் அமைவன்; செயற்கையாக அமைவன் - பூ முதலிய அணிதல். இஃது இல்லற மகளிற்கு உரிய இயல்பு. அவர் என்பது புனிதவதியாரைச் சுட்டிவந்த படர்க்கைச் சுட்டுப் பெயர். உயர்வு குறித்து அவன் என்னும் சுட்டுப்பெயர் அவர் என வந்தது; பொருதல் - எதிர்த்தல்; இஃது வலிமையைக் குறித்தது. விடை - மாடு என்னும் விலங்கின தத்தின் ஆண்பாற் பெயர். பொருவிடை என்பது வினைத்தொகை. விடை என்பது சிவனது ஊர்தியும் கொடியும். திருவடி என்பது திருவுளைக் குறிப்பதோர் உருவகம்.

கீழ் என்பது இடப் பொருள் உருபு. இச் சொற்பிரயோகம் அவரது பணிவைக் குறித்தது. காதல்-ஆவல், உறுத்தல்-பொருந்துதல்; மிகுதல், ஒழிவு-தொழிற் பெயர். இன்றி-குறிப்புவினை வினையெச்சம். பெருக என்பது செய வென் வாய் பாட்டு நிகழ்கால வினையெச்சம், பாங்கு — பக்கம், தகுதி, ஒழுக்கம். பாங்கு என்பது பண்புப் பெயர். பாங்கில் — ஏழாம் வேற்றுமை, பாங்கில் வருதல் — கணவனின் பக்கமாக அமைதல், மக்களின் ஒழுக்கமாக அமைதல் எனினுமாம். மனை — வீடு. அறத்தின் பண்பு — அறத்தினது பண்பு; அறத்தின் கண் பண்பு எனினுமாம். இவை முறையே ஆரூம், ஏழாம் வேற்றுமைகள். இன் — சரியை; ‘இன்’ என்பதனை ஜந்தின் உருபாகக் கொள்ளின் வேற்றுமை மயக்கம் ஆகும். மனையறத்தின் பண்புகளாவன: திருக்குறள் வாழ்க்கைத் துணைநலம் என்னும் அதிகாரத்தில் வருவன். அவை: — துறந்தார்ப் பேணல், விருந்தயர்தல், வறியார்கண் அருளுடைமை, வாழ்க்கைக்கு வேண்டும் பொருள் அறிந்து கடைப்பிடித்தல், அட்டிற தொழில் வண்மை ஒப்புரவு செய்தல், நாயகனைப் போற்றல் முதலாயின. வாழ்வில் என்பது ஏழாம் வேற்றுமை; இல் — இடப்பொருள் உருபு, பயில்தல் — ஒழுகுதல், தன், தாம் என்பன சாரியைகள். தாழும் என்பதில் வந்த ‘உம்’ — எச்சவும்மை, பூங்குழலார், காதல் பெருக, பயில்வார் எனச் சேர்க்க, கணவன் விரும்பி ஒழுகினார் என்பார் ‘வாழ்க்கை அருந்துணையாய் அமர்கின்ற பூங்குழலார்’ ‘பாங்கில் வருமனையறத்தின் பண்பு வழாமையில் பயில்வார்’ எனவும், கணவனைப் போற்றி இல்வாழ்வுப் பணிகளில் ஈடுபட்டிருந்தாராயினும் பிறந்தது முதல் இயல்பாகவே சிவன் திருவடிகளில் இருந்து வரும் பேரன்பு இடையீடுபடுதல் இன்றி அவரிடத்தில் வளர்ந்தது என்பார் ‘பொருவிடையார் திருவடிக்கீழ் ஒங்கிய அன்புறு காதல் மிகப் பெருக’ எனவும் ஆசிரியர் அருளினார். பெருக என்னும் பெயரெச்சம் தன் வினைப் பொருளில் வந்த சிறப்பு நோக்கற்பாலது. சிவன் திருவடிப் பேரன்பு துறவறத்திற்கு உரியது. இல்லறம் அதற்கு வழியாக அமைந்ததை யும், புனிதவுடியார் கொண்டிருந்த சிவன்டிப் பேரன்புக்கு அவர் ஏற்றுக் கொண்ட மனையறம் இடையூருக இராமையையும் உணர்த்தற்காகப் ‘பாங்கில் வரு மனையறம்’ என ஆசிரியர் அருளிய சிறப்பும் நோக்கற்பாலது.

(14)

நம்பரடி யாரணைந்தால் நல்லதிரு வழுதனித்தும் செம்பொன்னும் நவமணியும் செழுந்துகிலும் முதலான தம்பரிவி ஞவவர்க்குத் தகுதியின்வேண் டுவகொடுத்தும் உம்பர்பிரான் திருவடிக்கீழ் உணர்வுமிக ஒழுகுநாள்.

வி—ரா: நம்பர் அடியார் அணைந்தால்—சிவபிரானது அடியவர்—வந்தாரானால்; நல்ல திரு அமுது அளித்தும்—உயர்வாகிய உணவுகளைக் கொடுத்தும்; செம்பொன்னும் நவமணியும் செழும் துகிலும் முதலான—செம்மையதான பொன்னை ஒன்பது வகையான இரத்தினங்கள். சிறந்த உடை ஆகியவைகளையும் இவை போன்ற பிற பொருள்களையும்; தம் பரிவினால் அவர்க்கு—தம் மிடம் உள்ள இரக்க உணர்வினால் அச் சிவன்டியார்களுக்கு; தகுதி யின் வேண்டுவன் கொடுத்தும்—அவர் தம் தகுதி நிலைக்கு ஏற்ப அவர் கேளாமே குறிப்பறிந்து கொடுத்தும்; உம்பர் பிரான் திரு வடிக் கீழ் உணர்வு மிக ஒழுகுதாள்—தேவர்களுக்குத் தலைவராகிய சிவபிரானது திருவடிகளின் கண் அன்பு மிகும் டிடி வாழ்ந்து வரு நாளில்,

வி—ரா நம்பர்—நம்புதற்கு உரியவர். அமுது—உணவு. செம்பொன்—சிறந்த பொன். துகில்—உடை. பரிவு—இரக்க உணர்வு. உம்பர்—தேவர். உணர்வு—அறிவு. ஒழுகுதல்—வாழுதல். தெய்வ உணர்வோடு ஆக்கி அளிப்பதால் ‘திரு’ என்னும் அடைகொடுத்துத் ‘திருவமுது’ எனவும், பொன்—மணி—துகில் ஆகியவைகளோடு பிற பொருள்களும் கொடுத்தார் என்பார் ‘முதலான’ ‘வேண்டுவ’ எனவும், வரிசை அல்லது பாத்திரம் அறிந்து கொடுத்தால் தமிழக மராடி ‘ஆதவின்’ ‘தகுதியின்’ ‘வேண்டுவ’ எனவும் கூறினார். தகுதியாவது சரியை, திரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நிலைகளினால் வரும் அனுபவ உணர்வு. வேண்டுதல்—உள்ளத்தில் விரும்புதல், கொடுத்தல்—குறிப்பறிந்து கொடுத்தல். உணர்வு—அனுபவ முதிர்வு. அணைந்தால் என்பது எதிர்கால விளையெச்சம். செம்பொன், செழுந்துகில் என்பன பண்புத்தொகைகள். முதலான, வேண்டுவ என்பன விளையாலணியும் பெயர். உம்மைகள் என்னுப் பொருளில் வந்தன. உம்பர் பிரான்—ஆரூப் வேற்றுமைத் தொகை. ஆஸ்—ஸுனரூப் வேற்றுமைக் கருவிப் பொருளில் வந்த உருபு. இன்—ஜந்தாம் வேற்றுமை ஏதுப் பொருள் உருபு. புனிதவதியார் நிறை செல்வம் உள்ள வணிகனின் மனைவி ஆதவின் பொன், மணி, துகில் முதலியவைகளை அடியவர்க்குப் கொடுத்தார். பரமத்தான் நாள் முழுவதும் வணிகத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தான் ஆதவின் புனிதவதியார் விருந்த தெதிர் கோடல் ஆகிய மனையறத்தினை நிறைவேற்றுவாராயினர்.

‘வரிசை அறிதலோ அரிதே’

‘பாத்திரம் அறிந்து பிச்சை கொடு’

‘இல்வாற்வான் என்பான் இயல்புடைய மூவர்க்கும்,

நல்லாற்றில் நின்ற துணை’

பாங்குடைய நெறியின்கட் பயில்பரம தத்தனுக்கு மாங்கனிகள் ஓரிரண்டு வந்தனைந்தார் சிலர் கொடுப்ப ஆங்கவைதான் முன்வாங்கி அவர்வேண்டுங் குறையளித்தே ஈங்கிவற்றை இல்லத்துக் கொடுக்கவென இயம்பினுன்.

ப — ரை பாங்கு உடைய நெறியின் கண் — ஒழுக்கம் அமைந்த வணிக நெறியின் கண்; பயில் பரமதத்தனுக்கு — ஒழுகுகின்ற பரம தத்தனுக்கு; வந்து அணைந்தார் சிலர் — வணிகத் தொடர்பினால் அவனிடம் வந்த சிலர்; ஓர் மாங்கனிகள் இரண்டு கொடுப்ப — ஒப்பற்ற மாம்பழங்கள் இரண்டைக் கொடுக்க; ஆங்கு அவைதான் முன் வாங்கி — அப்பொழுதே அவைகளை அவர்கள் கொடுக்கமுன் மகிழ்ந்து வாங்கி; அவர் வேண்டும் குறை அறிந்து — அவர் வேண்டும் குறைகளைக் கொடுத்து, ஈங்கு இவற்றை — இந்த நேரத்தில் அப் படுங்களை; இல்லத்துக் கொடுக்க என இயம்பினுள் — இவைகளைத் தன் மனையிடத்தில் எனத் தன் பணியாளரிடம் கூறினான்.

வி — ரை பாங்கு — ஒழுக்கம் — நெறி. நெறி—இல்லை நெறி. பயில்தல் — நாள்நோறும் செய்தல். கனி — பழம். ஓர் — ஒப்பற்ற குறை — தேவைப்பொருள். அளித்தல் — கொடுத்தல். ஈங்கு — ‘இங்கு’ என்னும் அண்ணைச் சுட்டுப் பெயரின் முதல் நீண்டது. இல்லம் — வீடு இயம்புதல் — கூறுதல். முன் — காலமுன். உணர்த்திய இடைச்சொல். பாங்குடைய வணிக நெறியாவது ‘கொள் வதூஉம் மிகை கொளாது, கொடுப்பதாஉம் குறை கொடாமல், தமவும் பிறவும் ஒப்பநாடி, பல் பண்டம் பகர்தல், (பட்டினப் பாலை). ‘வணி கர்க்குத் தம் பொருள் உரைத்தல்’) மிக்க சுவை உடையன ஆதலாலும், அவர்கள் வாழ்வில் உயர்ந்த மாற்றம் நிகழ ஏதுவாயின ஆதலாலும் பொருளில் ‘ஓர்’ என்னும் கொல்லை அவைகளுக்கு அடைமொழி ஆக்கினார். அணைந்தார் அன்புடன் கொண்டு வந்து உபகரித்தார் ஆதலின் அஃதறிந்து அன்புடன் உவந்து ஏற்றுன் ஆதலின் ‘முன் வாங்கி’ எனவும், அக்கனிகள் யிகச் சுவையுள்ளன ஆதலாலும் தன் மனை வியாராகிய புனிதவதியாரை மேலாக மதித்தான் ஆதலாலும், இவற்றை இல்லத்துக் கொடுக்க எனவும் ஆதிரியர் கூறினார். வந்துணைந்தார் வண்கத் தொழிலால் ஒத்த தன்மையார் ஆதலின் ‘கொடுப்ப’ எனக் கூறினார். பயில் பரமதத்தன் என்பது வினைத் தொகை. மாங்கனி = மா + கனி; ஆரூம் வேற்றுமை பிறதின் கிழமைப் பொருள். அணைந்தார் வினையால்ஜையும் பெயர். இல்லத்து = இல் + அத்து. அத்து — சாரியை. பரமதத்தனுக்கு, அணைந்தார், கொடுப்ப, வாங்கி, அளித்து, கொடுக்க, என்றான். (16)

அடியவர் ஒருவர் பரமதந்தன் வீட்டிற்கு வருதல்

சணவன் தான் வரவிடுத்த சனியிரண்டுங் கைக் கொண்டு பணமலியும் மலர்க்கூந்தல் மாதரார்வைத் ததற்பின் பணவரவம் புனைந்தருளும் பரமனூர்திருத் தொண்டர் உணர்வின்மிகு வேட்கையினால் ஒருவர் மனையுட் புகுந்தார்.

ப—ஈ மனமலியும் மலர்க் கூந்தல் மாதரார் — நறுமணம் மிகுந்த மலர்களை ஆண்ந்த கூந்தலீலைடைய புனிதவதியார்; கணவன் தான் வரு விடுத்த — தன் நாயகனுன் பரமதத்தன் தன் பணியாளிடம் கொடுத்து அனுப்பிய; கனி இரண்டும் கைக் கொண்டு வைத்ததன் பின் — தனது கைகளில் ஏற்று வீட்டினுள் வைத்தபின் பண அரவம் புனைந்து அருளும் படத்தினையடைய பாம்புகளை அணிந்து அருள் செய்யும்; பரமனூர் திருத்தொண்டர் ஒருவர் — சிவபிரானது மெய் அடியவர் ஒருவர்; உணர்வு இன்மிகு வேட்கையினால் மனையுள் புகுந்தார் — பசி உணர்வு மிகுந்த விருப்பம் காரணமாகப் பரமதத்தனது வீட்டிற்குச் சென்றார்.

வ—ஈ மனம்—நறுமணம். மலிதல்—மிகுதல். மாதரார் — பெண். பணம் — படம்; அரவு — பாம்பு. புனைதல் — அணிதல். பரமனூர் — சிவன். வேட்கை — விருப்பு. வரவிடுத்தல் — அனுப்புதல். உணர்வு — உணர்ச்சி. ‘மனமலியும் மலர்க்கூந்தல் மாதரார்’ என்பதனுஸ் புனிதவதியாரின் உள்ளத்தின் பண்பையும், இல்வாழ்க்கைச் சிறப்பையும் உணர்த்தினார். மகிழ்ச்சி நிலையில் உள்ள வரே தம்மா அணிசெய்வார். மலர் தூய்கை, பண்பு, நிறைவு. ஆசியவைகளைக் குறிக்கும். ஆதலின் புனிதவதியாரும் இத்தகை சிறப்பு உள்ளவர் ஆவர். அன்றியும் கூந்தலில் மலர்களை அணிதல் தமிழ் மரபு ஆகும். வந்த அடியவர் பற்றற்றவர் என்பார் ‘பணவரவம் புனைந்தருளும் பரமனூர் தொண்டர்’ எனவும், மெய்த் தொண்டர் ஆதலின் திருத் தொண்டர் எனவும், பரமதத்தனி வீட்டிற்கு அடியவர் செல்வது வழக்கம் ஆதலின் ‘மனையுட் புகுந்தவர்’ வனவும் கூறினார். புனிதவதியாரை ஆட்கொள்ள விரும்பிய சிவபிரானது திருவருட் தூண்டுதல்களில் அடியவர் வந்தார் என்னும் குறிப்பும் தோன்ற’ உணர்வுமிகு வேட்கையினால்’ என ஆசிரியர் அருளினார். ஒருவர் — ஒப்பற்றவர் எனிலும் அமையும். ஏனெனில் புனிதவதியாரது பெருமையை உலகம் அறியவும் அம்மையார் சிவமாந்தன்மை பெறவும் அடியவர் ஏதுவாயினார். வைத்ததற்பின் = வைத்ததன் + பின். மிகு வேட்கை — விஜைத் தொகை வேட்கை—பண்புப் பெயர். உணாவின் ஏழாம் வேற்றுமை இடப்பொருள் உருபு.

புதுவதியார் அடியவரை வரவோற்று உயரிந்தல்

வேதங்கள் மொழிந்தபிரான் மெய்த் தொண்டர் நிலைகண்டு. நாதன்தன் அடியாரைப் பசிதீர்ப்பேபன் எனந் ன்னி' பாதங்கள் விளக்கநீர் முன்னித்துப் பரிசுலம் வைத் தேதுந்தீர் நல் விருந்தா இன்னடிசில் ஊட்டுவார்.

ப—கர் வேதங்கள் மொழிந்த பிரான் — வேதங்களை முனி வர்க்கு அருளிய சிவபிரானது: மெய்த் தொண்டர் நிலைகண்டு — உண்மை அடியவரது பசி நிலையைக் கண்டு: நாதன் தன் அடியாரைப் பசி தீர்ப்பேன் — உலகிற்குத் தலைவனுகிய சிவபிரானது அடியவரின் உடற் பசியை நீக்குவேன்: என நண்ணி — எனப் புனித வதியார் அவர் முன் சென்று; பாதங்கள் விளங்க முன் நீர் அளித்து — அவரது திருவடிகளைக் கழுவதற்கு முதலில் நீரைக் கொடுத்து; ஏதம் தீர் நல்விருந்து ஆக — குற்றம் நீங்கிய நல்ல விருந்தினர் ஆகக் கொண்டு; பரிசுலம் வைத்து — உணகலத்தை முன் வைத்து: இன் அடிசில் ஊட்டுவார் — இனிய உணவைக் கொடுக்க விரும்பினார்;

வி—கர மெய் — உண்மை. மொழிதல் — வெளிப்படுத்தல். நாதன் — தலைவன். 'நாதன் நாமம் நமசி வயவே' (தேவாரம்) விளக்கல் — கழுவதல். அடியவராக வீட்டிற்கு வருவோர் கால் களைக் கழுவ நீர் கொடுத்தல் தமிழக மரபு. பரிசுலம் — உண்கலம். ஏதம் — குற்றம். அடிசில் — உணவு. ஊட்டுதல் — உண்பித்தல். இது பிறர் வினை முற்று. முறத்துத் தோற்றந்களால் வந்தவர் மெய்த் தொண்டர் எனவும், பசித்து வந்தார் எனவும் அம்மையார் அறிந்தார் என்க. அடியவர் ஒருவர் வீட்டிற்கு வந்தால் அவர்தம் பாதங்களை நீரினால் கழுவதல், மலரிட்டு வணங்குதல், உயர்ந்த இருக்கை கொடுத்தல், மங்கலப் பொருள்கள் கொடுத்தல் தமிழ்ப் பண்புகளாம். மெய் அடியார் ஆதவின் 'ஏதந்தீர் நல்விருந்தாக' அவரை அம்மையார் மதித்தார் எனவும், அவர்க்கு 'இன் னடிசில்' ஊட்ட விரும்பினார் எனவும் ஆசிரியர் கூறினார். எதிலும் பற்றிலராகிய அடியவர், உணவிலும் அவஸ்யல்பினராம். அம்மையார் அவர்களுக்குப் பேரன்பொடு உணவு அளித்தார் என்பார் ஆதவின் 'ஊட்டுவார்' எனப் பிறவினை வாய்ப்பாட்டால் ஆசிரியர் கூறி னார். ஊட்டுவர் எனபது சொல்லுகிறால் வினைமுற்று ஆயினும் பொருணிலையில் செயல் நிறைவூருமல் எஞ்சி நிற்றவின் இச் சொல் முற்றெச்சம் என்க. கண்டு, எண்ணி, அளித்து, வைத்து, ஊட்டுவார். இன்னடிசில் = இனிமை + அடிசில். இன் + அடிசில் தனிக்

குறிவின் பின் வந்த எகர மெய் இரட்டித்து வந்தது. விருந்தா = விருந்து + ஆக. ஆக என்பது வினை. இதன் ஈற்று உயிர் மெய் கெட்டு ஆ என நின்றது. இஃது இட்டு என்னும் வினையெச்சத் துடன் முடிந்தது. இதன் பகுதி ‘ஆகு’ ‘ஆ’ (18)

கறியமுதங் குதவாதே திருவமுதங் கைகூட
வெறியலர்மேல் திருவனையார்விடையவன்தன் அடியாரே
பெறலரிய விருந்தானால் பேறின்தன்மேல் இலையெனும்
அறிவினரா யவரமுது செய்வதனுக்கு காதரிப்பார்

ப—ரை வெறி அவர்மேல் திரு அனையார் — வாசனையுள்ள ஓ
வின் மேல் இருக்கும் திருமகளை ஒத்தவர் ஆகிய புனிதவதியார்;
கறி அமுது அங்கு உதவாது — கறி ஆகிய உணவு இந்த நேரம்
ஆயத்தம் இல்லாது; திரு அமுது கைகூட — சோறு என்னும்
உணவு ஆயத்தமாக அமைய; விடையவன் தன் அடியவர் ஏரு
தினை ஊர்த்தியாகக் கொண்ட சிவபிரான்து அடியவர்; பெறல்
அரிய விருந்து ஆனால் — தேடிப் பெறுதற்கு அரிய விருந்தினர்
ஆகக் கிடைத்தத்தனால்; இதன்மேல் பேறு இல்லை எனும் அறிவினராய் — இதனிலும் மேலான பேறு இல்லை என்னும் உண்மையை
உணர்ந்தவராய்; அவர் அமுது செய்வதனுக்கு ஆதரிப்பார் —
அவ் அடியவர் உணவு கொள்வதற்கு ஆவன செய்து.

வி — ரை கை கூடல் — நிறைவாதல். இது மரபுச் சொற்
க்ரைடர். வெறி — வாசனை. அலர் — மலர். திரு — திருமகள்;
ஞானத்திரு. பேறு — பயன். ஆதரித்தல் — அன்புடன் உதவுதல்.
சோறு அமுதம் எனப்படுதலாலும் கறி அதனுடன் கூட்டுனவாக
உதவுவதாலும் அதனைக் ‘கறியமுதம்’ எனவும், சிவ உணர்வு
நிறைந்த புனிதவதியார் ஆக்கிய சோறு ஆதவின் ‘திருவமுது’
எனவும், அனைத்துப் பொருளும் பெறும் ஆற்றலுடையவர் ஆத
வின் ‘திருவனையார்’ எனவும், சிவனடியாரை விருந்தினராகப் பெறு
வதை மிக மேலாக மதித்தார் என்பார் ‘பேறிதன் மேல் இலை
யெனும் அறிவினராய்’ எனவும், அடியவர்க்கு உணவு கொடுத்த
வில் மிக்க ஆர்வம் உள்ளவரானார் என்பார் ‘திருவமுது செய்வது
னுக்க காதரிப்பர்’ எனவும், மெய் அடியார்கள் விருந்தினராதல்
அரியது ஆதவின் ‘பெறவரியு விருந்து’ எனவும் கூறினார். கைகூட
என்பது செய என் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம். விருந்தாயின் என்
பது எதிர்கால வினையெச்சமாகும். உதவாதே எதிர்மறைப்
பொருளில் வந்த வினையெச்சம். மேல் இரண்டுள்ள முன்னது
ஏழன் வேற்றுமை இடப் பொருள் உருடு. ஆய் — வினையெச்சம்;

ஆ(கு) — பகுதி. ஆதரிப்பார் — ஆதரிப்பாராகி; முற்றெச்சம். எழுவாய்:— திருவண்ணயார். அடியவர் சென்ற நேரம் சோறு ஆயத்தமாக இருந்தது; கறி ஆயத்தமாக இருக்கவில்லை. இல்லை என்னும் பொதுவினைமுற்று இலை எனத் தொக்கது. கைகூட, அறிவினராய் ஆதரிப்பார் எனச் சேர்க்க. அமுது என்பது தேவ உலக உணவு; உன்பவரை இறவாமற் காப்பது; தெய்வ இயல்பைக் கொடுப்பது. இறையுணர்வும் ஆற்றலும் முதலாய ஈயர் இயல்புகள் உணவினால் உளதாதல் வேண்டும் என்னும் நோக்கால் இவ்வைக உணவுக்கு அமுது என்னும் பெயர் வழங்குகிறது. இஃது உருவகக் காரணக் குறியீடான் பெயராம். ‘கறி யமுதங்குதவாதே திருவழுதம் கைகூட’ என்பதனால் அடியவர் அங்கு சென்றது நண்பகலுக்குச் சிறிது முன்பாக என்பது தெளிவு. மாங்கனிகளைப் பரமதத்தன் ஏவலாளர் மூலம் அனுப்பியமை அடியவர் வருதற்கு முன் உள்ள முற்பகல் வேளை ஆலாம். (19)

அடியவர்க்கு மாங்கனிகளுள் ஒன்றைக் கொடுத்தல்

இல்லாளன் வைக்கவெனத் தம்பக்கல் முன்னிருந்த நல்லநறு மாங்கனிகள் இரண்டிலொன் றைக்கொண்டு வல்விரைந்து வந்தனைந்து படைத்துமான மகிழ்ச்சியினால் அல்லத்தீர்ப் பவரடியார் தமையமுது செய்வித்தார்.

ப—ஞ இல்லாளன் முன் வைக்க எனத் தம்பக்கல் இருந்த— தன் நாயகன் ஆகிய பரமதத்தன் சிறிது பொழுது முன்னே வீட்டில் தனக்காக வைக்க என அனுப்ப வாங்கித் தன்னிடமாக வைத்திருந்த; நல்ல நறு மாங்கனிகள் இரண்டில் ஒன்றைக் கொண்டு — நல்ல நறுமணம் உள்ள மாம்பழங்களுள் ஒன்றை எடுத்து; வல் விரைந்து வந்து அணைந்து படைத்து — மிக விரைந்து வந்து அவரை அனுகி அந்தைக் கலத்தில் வைத்து; அல்லல் தீர்ப்ப வர் அடியார் தமை — தமிடம் செய்வாரது துன் பங்களை நீக்கும் இயல்பிரான சிவபிரானது அந்த அடியவரை; மன மகிழ்ச்சியினால் அமுது செய்வித்தார் — உள்ளத்து மற்றும் சியுடன் உணவு உண்ணும்படி செய்தார்.

வி — ரை பக்கல் — ஜிடம். இஸ் — வீடு. இல்லாளன் — இல்லத்தை ஆளுபவன். இஃது இல்லாள் என்பதன் ஆண்பாற் சொல். நறு — வாசனை. வல். விரை என்பன வேகமிகுதியை உணர்த்தும். வல் விரைந்து என்பதற்கு மிக விரைந்து என்பது பொருள். நறு, வல் என்பன உரிச் சொல்; விரை என்பது வினைச் சொல். இரண்டில் என்பதிலுள்ள

இல் — ஏழன் உருபு. கொண்டு எடுத்து; இறந்தகால வினையெச்சம். பகுதி : — கொள், அல்லல் — துன்பம். தீர்ப்பவர் என்பது சிவ பிரானை உணர்த்திப் பெயர்த்தன்மைபட்டு நிற்றவின் வினையால ஜையும் பெயர். தம் — சாரியை. வைக்க — வினையெச்சம்; நல்ல = நன்மை + அ. செய்வித்தார் — பிறர் வினை வினைமுற்று; பயணில்லை திருவனையார் (செய். 19) ஊட்டுவார் (செய். 17) ஆதரிப்பார் (செய். 19) செய்வித்தார் (செய். 20) எனக் கூட்டுக. கொண்டு, விரைந்து, அணைந்து, படைத்து என்பன வினையெச்சங்கள். இவை அடுக்கிவந்துள்ளமையானது அடியவரின் பசியைத் தீர்ப்பதிற் புனிதவதியாருக்கு உள்ள ஆர்வத்தையும், அடியவரைக் கணமேனும் பசியோடு இருக்கச் செய்தலே அவர் சிறிதும் விரும்பி வர்கள் என்பதையும் உணர்த்துகின்றது. கறியமுதையும் ஆக்கி அடியவரை உண்பித்திருக்கலாம்; அதனையும் அவர் விரும்பினால்லவர். இதனாலேயே கணவன் தனக்கென வைக்கும்படி அனுப்பிய மாங்கனி களில் ஒன்றை எடுத்து அடியவரை உண்பித்தார் என்க. அடியார் பணி மிக உயர் ந்தது என்பது அம்மையாரின் கருத்தாகும். வந்தவர் அல்லல் தீர்ப்பவர் அடியாராத வின் அந்த அடியவர்க்குப் பணி செய்பவரின் அல்லலே அப்பிரான் தீர்ப்பார் என்னும் குறிப்பும் அத்தொடரில் உள்ளது. இறையனர்விற் தலை நின்ற புனிதவதியார் அளித்த உணவுதேவாமிருதம் அனையதே ஆதவின் ‘அழுது’ என்னும் சொல்லை ஈண்டு உருவகக் குறியிடாக ஆகிரியர் உபயோகித்துள்ளார். தனக்கெனக் கணவன் கொடுத்த மாங்கனியை அவன் அனுமதியின்றி புனிதவதியார் எடுத்தது தகுமோ என வினாவாரும் உள்ளாகலாம். இல்லத்தை நாடிவரும் விருந்தினரையும் அடியவரையும் உணவளித்து ஓம்புதல் இல்வாழ்வினர் கடன். இல்லான் இல்லாத போது அதனை நிறைவாக்கும் கடப்பாடு இல்லாருக்கு உண்டு. அவன் செய்யும் உபசாரம் அனைத்தும் அவன் செய்வனவேயாம்; ‘காதலரிருவர் கருத்தொருமித்து ஆதரவு பட்டதே இன்பம்’ (ஒளவையார்). வள்ளுவர், தீப்பசியை ‘அழிபசி’ (திருக்குறள் 23-6) எனவும், பசியாற்றவின் பெருமையை ‘ஆற்றுவார் ஆற்றல் பசியாற்றல் அப்பசியை, மாற்றுவார் ஆற்றவின் பின்’ (அதிகாரக. 5.) எனவும் கூறினார். ‘உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே’ எனக் (புறநானூறு. 18) சூட்டுவனியனார் என்றும் சங்கப் புலவரும் கூறினார். வைக்க எனக் கணவன் அனுப்பினான் ஆயினும் ஒன்று அவனுக்கும் ஒன்று தனக்கும் ஆகும் என்னும் துணிவினாலும் புனிதவதியார் ஒன்றே எடுத்தார் என்னாம். (20)

அடியவர் புனிதவதியாரை வாழ்த்திச் செல்லுதல்

மூப்புறுமத் தளர்வாலும் முதிர்ந்துமூடு கியவேட்கைத் தீப்பசியின் நிலையாலும் அயர்ந்தனைந்த திருத் தொண்டர்; வாய்ப்புறுமென் கவையடிசில் மாங்கனி யோடினிதருந்திப் பூப்பயிமென் குழன்மடவார் செயலுவந்து போயினார்.

ப—ஏ மூப்பு உறும் அத்தளர்வாலும் — முதுமையினாற் பொருந்திய மிக்க தளர்ச்சியாலும்; முதிர்ந்து மூடுகிய வேட்கை — முதுமை யுற்று அதனால் விரைந்து உளதாகிய பெருவிருப்பினை யடைய; தீப்பசி நிலையாலும் — நெருப்புப் போன்ற பசியின் மிக்க நிலையாலும்; அயர்ந்து அணைந்த திருத்தொண்டர் — சோர்வுற்று வந்த உண்மை அடியவர்; வாய்ப்பு உறுமென் கவை அடிசில் — பொருத்தம் உள்ள நல்ல கவையுள்ளதனாலே; மாங்கனி யோடு இனிது அருந்தி — மாம்பழுத்தோடு இனிதாக உண்டு; பூ பயில் மென் மடவார் செயல் உவந்து போயினர் — பூக்கள் அணிந்துள்ள அழகிய இளமையுள்ள பெண் ஆகிய புனிதவதியாரின் உபசரிப்புச் செயன் முறையைப் பாராட்டித் தம்வழியே சென்றார்.

வி—ஏ அடியவர் மிக மகிழ்வோடு உண்டார் என்பார் ‘இனிதருந்தி’ எனவும், இதனால் அடியவர் அம்மையாரை மிக வாழ்த்தினார் என்பார் ‘செயலு வந்து போயினர்’ எனவும் ஆசிரியர் கூறினார். ஆல் மூன்றான் உருடு; கருவிப் பொருள்; உம் இரண்டும் எண்ணுப் பொருளன, ‘பூப்பயின் குழன் மடவார்’ என்பதனால் புறத்துத் தூய்மை போல உள்ளும் தூயவர் என்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்தினார். திருத்தொண்டர், அருந்தி, உவந்து, போயினார் என்க. பயில் + மென் = பயின் மென்; குழல் + மடவார் = குழன் மடவார். ‘லள... மெவி மேவின் னணவும்’ (நன்னால் குத்திரம்) என்னும் விதியினால் கைரம் மெல்லினம் வர எகரம் ஆயிற்று. மடவார் செயல் ஆவது அன்புடன் இன்சொற் கூறி உபசரித்த செயல்; கணேநரமேனும் பசியுடன் காத்திருக்க விடாமல் அமுதை மாங்கனியோடு கொடுத்த செயல்; கவைபெற அமுதை ஆக்கிய செயல். உறுதல்—பொருந்துதல். மூப்பு — முதுமை. தளர்வு — தளர்ச்சி. முடுகுதல் — விரைதல். தீப்பசி — நெருப்புப் போன்ற பசி. அயர்தல் — சோர்தல். வாய்ப்பு — பொருத்தம்; அனுகூலம். பயிலல் — அணிதல். மடவார் — இளமையுள்ள மகளிர். உவத்தல் — மகிழ்தல். அடியவரது அயர்சிக்கு தீப்பசியும் மூப்பும் ஏதுவாயின, தளர்ச்சியின் மிகுதித் தன்மையை உணர்த்தற்காக ‘அத் தளர்வு’ எனச் சுட்டி உரைத்தார். ‘தீ’ என்னும் உவமையும், ‘முதிர்ந்து மூடுகிய வேட்கை’ என்னும் அடை மொழிகளும் பசியின் எல்லை கடந்த நிலையை உணர்த்தின, அம்மையார் அளித்த உணவின் மிக்க கவையினை ‘வாய்ப்பு மென் கவையடிசில்’ என்னும் தொடர் உணர்த்திற்று. (21)

பரமத்தன் வீட்டிற்கு வருதல்

மற்றவர்தாம் போயினபின் மனைப்பதியா கியவணிகன் உற்றபெரும் பகவின்கண் ஒங்கியபேர் இல்லெல்திப் பொற்புறமுன் நீராடிப் புகுந்ததிசில் புரிந்தயிலக் கற்புடைய மடவாரும் கடப்பாட்டி ஹட்டுவார்.

ஏ - ரை மற்று அவர்தாம் போயின பின் — வந்த சிவனடிய வர் உணவருந்திச் சென்ற பின்பு; மனைப்பதி ஆகிய வணிகன் — வீட்டுக்குத் தலைவனுகிய பரமத்தன் என்னும் வணிகன்; உற்றபெரும் பகவின் கண் — பொருந்திய நண்பகல் வேலையில்; ஒங்கியபேர் இல் எய்தி — உயர்ந்த பெரிய மனையை அடைந்து; ரொற்பு உற முன் நீர் ஆடி — அழகு பொருந்த முதலில் நீராடி; புகுந்து அடிசில் புரிந்து அயில் — உணவு உண்பதற்கான மண்டபத்தினுட்சென்று உணவை விரும்பி உண்ண; கற்பு உடைய மடவாரும் — கற்பு உள்ள புனிதவதியாரும்; கடப்பாட்டில் ஹட்டுவார் — கடமையுணர்வொடு உணவைக் கொடுப்பவராகி.

ஷ - ரை பொற்பு — அழகு; பதி — தலைவன். புரிந்து — விரும்பி. அயில்ஸ் — உண்ணுதல். கடப்பாடு — கடைமை. பெரும்பகல் — நண்பகல் வேலை. கற்பு — ஓழுக்கதெறி. ‘கற்பெனப்படுவது சொற் றி றம் பா யை’ (கொன்றை வேந்தன்). ‘ஒங்கியபேர்’ என்னும் சொற்கள் அவனது மனைவியின் சிறப்பையும், ‘பொற்புற்’ என்னும் சொற்றெடுப் புரிந்து நீராடற் சிறப்பையும், ‘கற்புடைய்’ என்னும் தொடர் புனிதவதியாரின் சிறப்பையும் உணர்த்தின. ஒங்குதல் — சென்வம் அழகு மனையறம் ஆகியவைகள் மிக்கு உள்ளமை. மனையறத்தின் பண்பு வழாது அருந்துணையான மனைவி ஆக்கிய உணவு ஆதலின் விரும்பி உண்டான் என்பார் ‘புரிந்தயில்’ எனவும், கணவனுக்கு மனைவி செய்யவேண்டிய கடைமைகளைச் செவ்வனே செய்து உணவு கொடுத்தார் என்பார் ‘ஹட்டுவார்’ எனவும் கூறினார். ஹட்டல் — உண்ணச் செய்தல்; பிறவினைப் பொருளில் வந்தது வணிகத் தொழிலின் ஏதுவான் பரயத்தன் பகற் கொழுதிற் பெருபகுதி நேரம் மனைக்கு வெளியே இருக்கத்தவின் இல்லாள் என்னும் உரிமையுடன் புனிதவதியார் மனையறம் ஓம்பினார். எனினும் மனையறம் அனைத்தினுக்கும் பரமத்தனே தலைவன் என்பதை உணர்த்த அவனை ‘மனைப்பதி’ என்றார். ஏவெனில் மனையறத்தினுக்கு உரியபொருள்வளம் பெருக்குபவன் அவனேயாம். மாற்று—வினைமாற்றுப் பொருளில் வந்த இடைச்சொல், தாம் — சாரியை. அவர்

எனச் சுட்டியதற்கேற்பத் தாம் என்றார். மனைப்பதி — வேற்று மைத் தொகை, மனைக்குப்பதி, மனையதுபதி என விரியும். கடப் பாடு என்பது தொழிற் பெயர். விகுதி — பாடு. இல்—வேற் றுமை உருபு. போயின என்பது சென்ற செயலை உணர்த்தி வந்தது; பின் — காலத்தை உணர்த்தி வந்தது. ஆகிய—உருவக உருபு. உடைய = உடைமை + அ; குறிப்பு விணைப் பெயரெச்சம். மடவாரும் என்பதில் உம் — எச்சவும்மை. வணிகன், எய்தி நீராடி, புகுந்து, புரிந்து, அயில், ஊட்டுவார் எனக் கூட்டுக. ஊட்டுவார் — ஊட்டுவாராகி; முற்றெச்சம். (22)

புனிதவதியார் எஞ்சிய ஒரு மாங்கனியை அவனுருக்குக் கொடுத்தல்

இன்னடிசில் கறிகளுடன் எய்துமுறை யிட்டதற் பின் மன்னியசீர்க் கணவன்தான் மனையிடைமுன் வைப்பித்த நன்மதுர மாங்கனியில் இருந்ததனை நறுங் கூந்தல் அன்னமனை யார்தாமுங் கொடுவந்து கலத் தனித்தார்.

ப — ரை நறும் கூந்தல் அன்னம் அனையார் — நறுமணம் உள்ள கூந்தலையுடைய அன்னப் பறவையின் இயல்பினராகிய புனிதவதியார்; இன் அடிசில் கறிகளுடன் எய்துமுறை இட்டதன் பின் — இனிய சுவையுள்ள உணவைக் கறிகளுடன் தகுந்த முறையாகப் பரிமாறிய பின்; மன்னிய சீர்க் கணவன் தான் மனையிடைமுன் வைப்பித்த — நிலையான சிறப்பையுடைய நாயகன் ஆனவன் முன்னே ஏவலர் மூலம் அனுப்பி மனையின் வைக்கக் செய்து; நன் மதுர மாங்கனியில் இருந்ததனை — நல்ல இனிமையான மாம்பழங்களுள் எஞ்சி இருந்த ஒரு பழத்தை; கொடுவந்து கலத்து அளித்தார் — எடுத்து வந்து உணகலத்தில் வைத்தார்.

வி — ரை மன்னுதல் — நிலைபெறுதல். சீர் — சிறப்பு. மதுரம் — இனிமை. கலம் — உணகலம். ‘மன்னியசீர்’ என்னும் தொடர் பரமத்தனின் சிறப்பையும், ‘நன் மதுர’ என்னும் தொடர் மாங்கனியின் சிறப்பையும், ‘நறுங் கூந்தல்’ அன்னம் அனையார்’ என்னும் தொடர்கள் புனிதவதியாரின் சிறப்புகளையும், ‘இன்’ என்னும் சோல் அடிசிலின் சிறப்பையும் உணர்த்துவன். பரமத்தன் வந்தபோது கறிகள் ஆயத்தமாக இருந்தன. அன்னம் கறி மூதலீயவைகளை உரிய முறைப்படி பரிமாறினார். என்பார் ‘எய்து முறை இட்டு’ எனக் கூறினார். மன்னிய சொவது மரபு வழி நிலத்து வரும் செல்வம் கொடை முதலீயவைகளை உடைமை. ‘அம்மையே’ என இறைவனுல் அழைக்கப் பெற்று என்றும் நிலக்

கும் பெருநிலை பெற்ற புனிதவதியாரர் மனைவியாகப் பெற்ற தினால் என்றும் நிலைத்துள் பெரும் புகழை அவன் பெற்றுள்ளனம். பாலிற் கலந்த நீரை நீக்கிப் பாலைப் பருகுதல் அன்னத்தின் பண்பு. அதுபோலப் புனிதவதியார் உலக வாழ்விற் பயனற்றவை களை விலக்கிப் பயனுள்ளவைகளை உள்ளத்திற் கொண்டார். அன்றியும் அன்னம் தேவ உலகத்தது; தூயது. இவ் வியல்புகளும் புனிதவதியாரிடம் இருந்தன. நறும் கூந்தல், இன்னடிசில் — பண்புத் தொகைகள். மன்னிய — குறிப்பு விணைப் பெயரெச்சம். தான். தாம் — சாரியைகள். உம் — ஏச்சுவும்மை. கொண்டு என்பது கொடு எனத் தொகுத்தல் விகாரம் ஆயிற்று. கலத்தளித் தார் — ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகை. இருந்தது — விளையாலிணையும் பெயர். வைப்பித்த — பிறவிணைப் பெயரெச்சம். அணையார், இட்டதன்பின், இருந்ததனைக் கொடுவந்து அளித்தார் என இணக்க. (23)

இரண்டாவது மாங்களியையும் தரும்படி பரமதத்தன் கூறுதல்.

மனைவியார் தாம் படைத்த மதுரமிக வாய்த் தகனி தனைநுகர்ந்த இனியசுவை ஆராமை மத் தார்வணிகன் இனையதொரு பழுமின்னும் உளதுதனை இடுகவென அனையதுதாங் கொண்டுவர அணைவார்போல் அங்குகள்ரூர்.

ய—ஏ மனைவியார் தாம் படைத்த — தம் — மனைவியார் கொடுத்த; மதுரம் மிக வாய்த்த கனிதனை நுகர்ந்த — இனிமைச் சுவை மிகப் பொருந்திய மாம்பழுத்தை உண்ட; இனிய சுவை ஆராமைத்தார் வணக்கன் — அதன் இனிய சுவைக்கள் நிறைவு பெற்ற மாலையை அணிந்த பரமதத்தன்; இனையது ஒரு பழும் இன்னும் உளது — இது போன்ற ஒரு பழும் இன்னும் இருக்கிறது; அதனை இடுக என — அதனைத் தருக என்று சொல்ல; அனையது தாம் கொண்டுவர அணைவர் போல் — அப் பழுத்தை எடுத்து வரச் செல்வார் போல; அங்கு அகன்றூர் — அந்த இடத்தை விட்டு நீங்கினார்.

வி—ஏ நுகர்தல் — உண்ணல். ஆராமை — நிறைவுருமை. தார் — மாலை. அனைதல் — அடைதல். அனையது — அத்தன்மை யது; இனையது — இத்தன்மையது. அன்புள மனைவி தரும் உணவு சுவையுள்ளதாகும் என்னும் குறிப்புத் தோன்ற மனைவியார் தாம் படைத்த எனவும், பழுத்தின் இன்சுவையினால் நிறைவு பெற்ற இயல்பை உணர்த்த இனிய சுவை ஆராமை* எனவும், சுவையுணர்வில் நிறைவு பெற்ற அவனது இழிலையும், இரு கனிகளுள்

ஒன்றைத் தனக்கும் மற்றதை மனைவிக்கும் கொடுக்காது இரண் டையும் தானே விரும்பிய இழிவையும் புலப்படுத்துவார் அவன் பெயர் கூறுது அவனது தொழிலால் அவனைச் சுட்டி ‘வணிகன்’ எனவும், மற்றெருகு கணி அங்கு இங்லை என அறிந்திருந்தும் கண வனுக்கு உடனே பதில் சொல்லும் துணிவு இன்றி மற்றென்று இருப்பதாக அவன் நினைக்கும்படி சென்றார் ஆதலின் ‘அணைவார் போல அகன்றார்’ எனவும், மற்றெருன்னைக் கொண்டு வரும் நம் பிக்கையுடன் சென்றார் என்பார் ‘அணையதுதாம் கொண்டுவர’ எனவும் கூறினார். மனைவியார் என்பதில் ‘ஆர்’ விகுதி உயர்வு குறித்து வந்தது. வாய்த்து – பெயரெச்சம், இனிய – குறிப்பு வினைப் பெயரெச்சம், ஆராமை – எதிர்மறையாக வந்த தொழிற் பெயர். இனையது – இத் தன்மையானது; குறிப்பு வினை முற்றெச்சம். அணையது – குறிப்புவினையால்லையும் பெயர். இன்னும் - மற்றெருன்றை உணர்த்தும் இடைச்சொல். என – என்று சொல்ல, செய என் வாய்பாட்டு வினையெச்சம், கொண்டுவர – ஒரு சொல்ல நீர்மைத் தாய் வந்த வினையெச்சம். கொண்டுவர – இரு வினை யெச்சங்கள் எனினுமாம். அங்கு – இடம் சுட்டி வந்த சுட்டுப் பெயர், அணைவார் போல் என்பது தொழிலுவரை. வணிகன், இடுக என, கொண்டுவர அகன்றார் என இனைக்க (24)

இறைவன் அருளால் மாங்கி ஒன்று புனிதவதியார்க்குக் கிடத்தது

அம்மருந்கு நின்றயர்வார் அருங்கணிக் கென் செய்வார் மெய்ம்மறந்து நினைந்துற்ற விடத்துதவும் விடையவர்தாள் தம்மனங்கொன் டுனர்தலுமே யவரருளால் தாழ்க்குழலார் கைச் சம் மருங்கு வந்திருந்த ததிமதுரக் கணியொன்று.

ப – ர தாழ்க்குழலார் - தாழுகின்ற கூந்தலீஸ்யடைய புனித வதியார்; அம் மருங்கு நின்று அயர்வார் – மாங்கணிகள் வைத் திருந்த இடத்திலே நின்று சோர்வடைவார்; அரும் கணிக்கு என் செய்வார் – பெற்று அரிய சுவையுள்ள அந்த மாம்பழுத்தைப் பெறுதற்கு யாதுதான் அவர் செய்வார்; மெய் மறந்து நினைந்து உற்ற இடக்கு – தன் உடல் உணர்வைக் கைவிட்டு உள்ளத்தில் தம்மை நினைப்பவன் துன்பம் அடையும் போது; உதவும் விடைய வர்தாள் – உதவுகின்ற ஏருதை ஊர்த்தியாகவுள்ள சிவபிரானது திருவடிகளை; தம் மனங் கொண்டு உணர்தலும் – தன் உள்ளப் பில் பொருந்த வைத்து நினைத்ததும்; அவர் அருளால் – சிவபிரான் அருளால்; கை மருங்கு – புனிதவதியாரின் கையின் கண்; அதி மதுரக் கணி ஒன்று வந்து இருந்தது – அதிக இனிமையான மாம்பழும் ஒன்று வந்து இருந்தது.

வி - ரை தான் அனுப்பிய இரு கணிகளுள் தன் மனவில் முதலிற் கொடுத்த ஒரு கணியை அருந்தி அதன் கவையில் ஈடுபட்ட பரமத்தன் மற்றைக் கணியைத் தம் மனைவி அடியவர்க்குக் கொடுத்ததை அறியாதவரைதலால் மற்றைக் கணியையும் தரும்படி கூறியதனாலும், மற்றைக் கணியை அடியவர்க்குக் கொடுத்ததைக் கணவனுக்கு அவர் முதலிற் தெரிவிக்காததினாலும், அதனை எடுத்து வருவார் போல் வந்தமையினாலும் புனிதவதியார் மனையின் உட்புறம் சென்று மிக இடர்ப்பாடு உற்றுச் செய்வது அறியாது துன்புற்ற நிலையை உணர்த்துவார் ‘அம் மருங்கு நின்றயர் வார்’ ‘அருங்கனிக் கென் செய்வார்’ எனவும், உண்மை அன்பர்க்கு இறைவன் அருளால் வால்வார் என்பதை உணர்த்த மேய்மறந்து நினைந்துற்ற இடத்து உதவும் விடையவர்’ எனவும், அவரியல்பினரான இறைவனைத் தம் உள்ளத்து நினைத்தார் என்பார் ‘விடையவர் தான் தம்மனங்கொண்டு உணர்தலும்’ எனவும், இறைவன் அருளால் மாங்கனி ஒன்று அவர் கையில் வந்தது என்பதை உணர்த்த ‘அவராருளால்...கைமருக்கு வந்திருந்தது...கனி ஒன்று’ எனவும், இறைவன் அருளாற் கிடைத்ததாலின் அது மிக்க சுவையுள்ளது என்பார் ‘அதி மதுரக் கனி’ எனவும் புனிதவதியார் உள்ளத்தில் நினைத்ததும் காலம் தரமதமின்றி உடனே கனி கிடைத்தது என்பதை உணர்த்த உம் விகுதியும் தேற்றே காரமும் கொடுத்து ‘நினைத்தலுமே கைமருங்கு ..வந்திருந்தது’ எனவும் ஆசிரியர் அருளினார். தம் அன்பர்களின் ஜய வினாக்களுக்கு விடை வழங்குவதில் வால்வார் ஆதலாலும், என் செய்வாம் என விடைகாணுது தளர்ந்து நின்ற புனிதவதியர்க்கு கனியருளித் துக்க விடையை வழங்கியதனாலும் அக் குறிப்பும் தோன்ற இறைவனை ‘விடையவர்’ என ஆசிரியர் குறிப்பிட்டார் ஆதல் வேண்டும். தாழ்குழலார், மெய்மறந்து, விடையவர்தான் மனங்கொண்டு உணர்த்தலும், அவராருளால், கைமருங்கு, அதி அதிமதுரக்கனி ஒன்று வந்திருந்தது’ எனச் சேர்க்க. தான் - திருவருட் சக்தி. மருங்கு - பக்கம். இடம், அயர்தஸ் - தளர்தஸ், மெய் - உடலுணர்ச்சி. விடை - ஏருது. தாழ்குழஸ் - வினைத் தொகை. கைமருங்கு - வேற்றுமைத் தொகை. வந்திருந்தது என்பதில் ‘இரு’ என்பது துணை வினை. மற்றொரு கணியைக் கொண்டு வரும்படி கணவன் கூறியதும் அதனை முன்னர் சிவன்டியார்க்குக் கொடுத்தமையைக் கற்பிடைய மடவாராகிய புனிதவதியார் தம் கணவனுக்குத் தெரிவித்திருக்கவாம். எதிர்பாராவகையிற் கணவர் வந்ததும், உடன் உணவு அருந்தியதும், உணவுடன் ஒரு கணியை அருந்தியதும் மற்றதையும் கொண்டுவரும்படி கூறியதும் அடியவர்க்குக் கனி கொடுத்ததைத் தெரிவிக்க இயலாத நிலையை ஏற்

படுத்தி இருக்கலாம். அவ்வதூரம் புனிதவதியாரை உலக வாழ்வி விருந்து விடுவித்து அருள் வாழ்விற்கு வழிப்படுத்தும் அருள் நியதி அவ்வது ஆகு ஊழ் அவ்வாறு அதனைக் கணவனுக்கு வெளிப்படுத்தும் நிலையை அம்மையாரிடம் தோன்றுமற் செய்திருக்கலாம். (25)

அட்கனியை அருந்திய பராதத்தான் அஃது எங்கு கிணத்து எனவினால்.

மற்றதனைக் கொடுவந்து மகிழ்ந்திடலும் அயின்றதனில் உற்றசவை யழுதினுபேற் டடவுளதா் யிடவிதுதான் முற்றநுமாங் கனியன்று மூவுலகிற் பெறற்கரிதால் பெற்றதுவே நெங்கென்று பெய்வளையார்

தமைக் கேட்டான்

ப - ரை பெற்று அதனைக் கொடுவந்து மகிழ்ந்து இடலும் — கையில் வந்திருந்த அம் மாம்பழத்தைப் புனிதவதியார் கொண்டு வந்து மகிழ்ச்சியுடன் கணவனது உண்கலத்தில் வைத்தலும்; அயின்று அதனி உற்ற சுவை அழுதினும் மேற்பட உளதாய் இட — அப் பழத்தைப் பராதத்தன் உண்டு அதனில் இருந்த சுவை அழுதினும் மேலானதாய் இருப்ப; இதுதான் முன் தருமாங் கனி அன்று இப் பழம் முன் தஞ்ச மாம்பழம் அன்று; மூ உலகில் பெற்று அரிது — மூன்று ஐங்களிலும் பெறுதற்கு அரியது; வேறு எங்கு பெற்றது என்று — வேறு எந்த இடத்தில் கிடைத்தது என்று; பெய் வளையார் தமைக் கேட்டான் — நிறையும் வளையல்களை அணிந்திருந்த தம் மனைவியைக் கேட்டான்.

வி - ரை மேற்று - மேலாக. உளதாயிட - உள்ளதாக. பெய்தல் — அணிதல். வளை — வளையல். கணவனுக்குச் செய்யும் தன் கடமையிற் குறைவு நிகழாலன்னம் மாங்கனி இறைவனருளாற் கிடைத்தமையினாற் புனிதவதியார் மிக மகிழ்ந்தமை உணர்த்துவார் ‘மகிழ்ந்திடலும்’ எனவும். இறைவன் அருளிய கனி மிக மேலான சுவை உள்ளதாக இந்தத்தாதவின் ‘அதனி உற்றசவை அமிழ்தினும் மேற்படவுளது’ எனவும் ஆசிரியர் அருளினார். முன்னைய கனியிலும் பின்னையசனி மிக மேலான சுவையுள்ளதாக இருந்த காரணத்தால் இரு கனிகளுக்கும் உள்ள வேறு பாட்டை எளிதில் உணர்ந்தான் ஆதலின் ‘இதுதான் முற்றாக மாங்கனி அன்று’ எனவும், பெரு வணிகங்கிய அவன் முன்பு கண்டும் கேட்டுமிராத ஒன்றாக அக்கனி இருந்தமையால் ‘மூவுலகிற் பெறற்கரிது’ எனவும், அற்புதச் சுவையுள்ள அக்கனி கிடைத்த வகையை அறிய ஆவல் கொண்டான் ஆதலின் ‘பெற்

தது வேறு எங்கு எனவும் கூறினான். மூவுலகு அல்லாத இடத்திலிருந்து அதனைப் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்னும் குறிப்புத் தோன்ற வேறு எங்கு பெற்றது என்றான். உற்ற = உறு + அ = பொருந்திய; மிக்க. முற்றரு = முன் + தரு. தான், தம் — சாரியை ஆல் — அசைந்திலை. பெய்வனை — விளைத் தொகை மூவுலகு ஆவன:— மேல், மத்தி, கீழ். சிவ உலகு இவற்றினும் வேரூன்து. ஐந்தாம் வேற்றுமை ஒப்புப் பொருள். மேற்பட = மேல் + படு + அ. உளதாயிட = உளது + ஆய் + இடு + அ. ஆய் — ஆகி. மேல், உனதாகு — பகுதிகள். படு, இடு — துணை வினைகள். அ — வினையேச்ச விகுதி. இவை இரண்டும் வினையேச்சங்கள். அதனில் = அது + அன் + இல். அது என்னும் படர்க்கைச் சுட்டுப் பெயர் ஏழாம் வேற்றுமை உருபை ஏற்றது. பரமதத்தன் புனிதவதி யாரை மனவியாகப் பெற்றதனால் இறைவன் அருளிய கனியை அருந்தும் பெரும் பேறு பெற்றான்.

(26)

இறைவன் அருளியதாதுச் சொல்லவும் மறைக்கவும் இயலாமற் புந்த வதியார் அஞ்சதல்.

அவ்வுரைகேட் டலுமடவா ரருஞ்சைடயா ரளித்தருஞ்சு
செவ்வியபே ரருள்விளம்புந் திறமன்றென் றுரைசெய்யார்
கைவருகற் புடைநெறியாற் கணவனுரை காவாமை
யெய்வழியன் றெனவிளம்பல் விடமாட்டார்

விதிர்ப்புறுவார்.

ப - ரை அவ் உரை கேட்டலும் மடவார் கணவன் கூறிய சொற்களைக் கேட்டதும் புனிதவதியார்; செவ்விய பேர் அருள் விளம்பும் திறம் அன்று என்று உரை செய்யார் - இறைவன் தமக்குச் செய்த செம்மையதான் பெரிய அருட் செயல் பிறர்க்குச் சொல்லும் முறைமையை உடையது அன்று என்று நினைத்துக் கணவனுக்கு அதனைக் கூறிலர்; கைவரு கந்பு உடை நெறியால் - பேணுதற்கு உரிய கந்பு ஒழுக்கத்தைத் தமக்கு உடைமையாகப் பெற்ற தன்மையினால்; கணவன் உரை காவசமை மெய் வழி அன்று என - கணவன் கூறியதைப் பேணுமை உண்மை முறைமை அன்று என நினைத்து; விளம்பல் விடமாட்டார் - இறைவனின் அருட் செயலைச் சொல்லுதலைத் தவிர்த்தலும் - செய்திலர் ஆகி; விதிர்ப்பு உறுவார் - மெய் நடுக்கம் உற்றனர்.

வி - ரை திறம் - முறைமை. மடம்-இளமை. கைவரல்-தேர்ச்சி பெறல், மெய்வழி - அறநெறி. விதிர்ப்பு - நடுக்கம். இறைவனை

அருள் செய்த அருளிப்பாட்டினைப் பிறர்க்குச் சொல்லுதல் தகாது என்பது அருள் நெறி மரபு. கணவனுக்கு அதனைச் சொல்லாமல் விடுதல் தகாது என்பது அறநெறி மரபு. ஆகவே புனிதவதியார் ஒரு புறம் அருள்நெறி மரபும் இன்னேருபுறம் அறநெறிமரபும் ஈர்க்கச் செய்வதறியாது செயலற்று நின்றூர் என்பார் ‘பேரருள் விளம்பும் தரமன் ரென்றுரை செய்யார்’ ‘கணவருரை காவாமை மெய்வழியன்றென விளம்பல் விடமாட்டார்’ எனவும், அருள் அறம் ஆசியவைகளிலிருந்து அனுவும் வழுவுவதற்குப் பெரிதும் அஞ்சினர் என்பதனை உணர்த்துவான் ‘விதிர்ப்புறுவார்’ எனவும், இறைவன் புனிதவதியார்க்கு வழங்கிய அருட் செயலைச் ‘செல்விய பேரருள்’ எனவும், தம் அன்பர்க்கு இறைவன் என்றும் அருள் செய்யும் விருப்பினர் என்னும் குறிப்புத் தோன்ற அவரை ‘அருஞ்ஞடையவர்’ எனவும் ஆசிரியர் அருளினர் கேட்டதும் என்பதில் ‘உம் - எச்சவும்மை. அன்று - ஒன்றன்பாற் படார்க்கைக் குறிப்பு வினை முற்று; உரை என்பது முதனிலைத் தொழிற் பெயர். காவாமை - எதிர்மறையாக வந்த தொழிற் பெயர். செய்யார், விடமாட்டார், விதிப்புறுவார் - முற்றெச்சங்கள். செய்யாமலும், விடமாட்டாமலும், விதிர்ப்புற்று எனக் கொள்க. (27)

கனி இறைவன் அனுளாந் கிடைத்ததற்பு புனிதவதியார் கணவனுக்குத் தெரிவித்தல்.

செய்தபடி சொல்லுவதே கடனெனுஞ் சிலத்தார் மைதழையுங் கண்டர் சே வடிகண்மனத் துறவணங்கி யெய்தவருங் குனியளித்தார் யாரென்னுங் கணவனுக்கு மொய்தருபூங் குழன்மடவார் புகுந்தபடி தனைமொழிந்தார்.

ப - ரை மொய்தகு பூங்குழல் மடவார் - வண்டினம் சூழ்கின்ற ழுக்களை அணிந்த கூந்தலையுடைய புனிதவதியார்; செய்தபடி சொல்லுவதே கடன் என்னும் சிலத்தார் - இறைவன் அருள் செய்த வகையினைக் கணவனுக்குச் சொல்லுவதே மனைவி ஆசிய தமக்குக் கடமை என்னும் ஒழுக்க நெறியை உள்ளவர் ஆசி; மைதழையும் கண்டர் சேவடிகள் மனத்து உற வணங்கி - மை நிறம் பொருந்திய கண்டத்தினை உடைய சிவபிரானது செவ்விய திருஅடிகளை உள்ளத்திற் பொருந்த வணங்கி; எய்த அரும்கணி அளித்தார் யார் என்னும் கணவனுக்கு - பெறுதற்கு அரிய அப்பழத்தினைக் கொடுத்தவர் யார் எனக் கேட்ட கணவனுக்கு; புகுந்தபடிதனை மொழிந்தார் - அந்த மாங்கணி வந்த வகையினையும். அன்று அங்கு நிகழ்ந்தவைகளையும் கூறினார்.

வி - ரை சீலம் - ஒழுக்கம். மை - மை நிறம். கண்டம் - கழுத்து. படி - வகை தவழுதல் - பொருந்துதல். வாய்மை அறத்திற் தலை நின்றாதவின் 'செய்தபடி சொல்லுவதே கடன் என்னும் சீலத்தார்' என்றார். 'பொய்மையும் வாய்மையிடத்த, என்பது இவர் ஏற்காதது ஆகும். இஃது இல்லற நெறிக்கு ஒரு' புடை பொருந்துவதேனும் துறவற நெறிக்குப் பொருந்தாது என்பதும் ஒன்று. துறவறநெறி - அருள் நெறி. அன்பர்க்கு இறைவன் அருளுங் திறக்கத் தன்பது உணர்த்த 'மை தவழும் கண்டர்' எனவும். தம் அன்பர் இடுக்கண் உறுங்கால் விரைந்து உதவும் பெற்றியனவாதவின் இறைவனின் திருவடிகளைச் 'சேவடிகள்' எனவும் ஆசிரியர் அருளினார். 'மொய்தகு பூங்குழன் மடவார்' என்பது புனிதவதியாரின் தூய நிலையை உணர்த்தி நிற்று. சேவடி = செம்மை + அடி. ஏகரம் - தேற்றப் பொருளில் வந்தது. சொல்லுவது - தொழிற் பெயர்; விகுதி - து. அளித்தார் - விண்யாலனையும் பெயர். பூங்குழல் - இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தோகை. சீலத்தார் - முற்றெஷ்சம். மடவார்; சீலத்தார், சேவடி, வணங்கி, கணவனுக்கு மொழிந்தார். எனச் சேர்க்க. அன்புக்காக அருளை விடுவதா அருளுக்காக அன்பை விடுவதா எனத் தம் உள்ளத்திற் தோன்றிய போராட்டத்திற்கு விரைவிற் தீர்வு கண்டார் புனிதவதியார். இறைவனின் நியதியிற் பிறழினும் கணவனின் நியதியிற் பிறந்தல் ஆகாது என்பதை அவர் நன்கு அறிவார். ஆதலின் இறைவன் நியதியை விடுத்துக் கணவன் நியதி காக்கத் துணிந்தார். திரு அருளின் நியதியை விடுத்தலால் வரும் எதப்பாட்டினை அத் திருவருள் பொறுத்தல் வேண்டுமென விழைந்தாராதவின் அத் திருவருளை மனத்துற வணங்கினார். இறைவனின் கண்டத்தில் மைதழைதல் தேவர்களைக் காத்தற்காகத் திருப்பாறீகடவிற் கோன்றிய நஞ்சினை உண்டதனுலாம். 'மைதழையும் கண்டத்தார்' என்றதனால் தம் அன்பர்களைக் காப்பவர். அவர் செய்யும் குற்றங்களைத் தாழே ஏற்பவர் என்னும் குறிப்புகளை உணர்த்தினார். செய்த - பெயரெஷ்சம்; படி-பெயர்ச்சொல் தன், ஐ - சரியைகள்.

(28)

இங்கைம் ஒரு மாங்கனி பெற்றுத் தரும்படி பரமத்தன் புரிதவதியாருக்குக் கூறுதல்.

ஈசனரு ளெனக்சேட்ட இல்லை றைவல் னதுதேவியான் வாசமலர்த் தி கலைன்யார் தமைநோக்கி மற்றிதுதான் தேசடைய சடைப்பெருமான் திருவருளே விண்ணமுமோர் ஆசில்கணி யவனருளா வழைத்தளிப்பா யெனமொழிந்தார்.

ப - ரை சௌன் அருள் என கேட்ட இல் இறைவன் - மாங்கணி இறைவனின் அருளாற் கிடைத்தது என்பதைப் புனிதவதியார் சொல்லக் கேட்ட அவ் வீட்டின் தலைவனுகிய பரமதத்தன்; அது தெளியான் - அதனை நம்பாதவனும்; வாச மலர்த் திரு அளையார் தம் ஜி நோக்கி - வாசனை உள்ள உள்ளம் ஆகிய மலரில் வீற்றிருக்கும் திருவருட் சக்தியைப் போன்ற புனிதவதியாரைப் பார்த்து; மற்று இது தான் - இந்த மாங்கணி ஆனது; தேசு உடைய சடைப் பெருமான் திரு அருளேல் - ஓளி உள்ள திருச்சடையை உடைய இறைவனின் திருவருளால் கிடைத்ததாயின்; இன்னம் ஓர் ஆசில் கணி - மேலும் ஒரு குற்றமற்ற மாங்கணியை; அவன் அருளால் அழைத்து அளிப்பாய் - இறைவனின் அருளினால் பெற்றுத் தருவாய்; என மொழிந்தார் - எனச் சொன்னான்.

வி - ரை தேசு - ஓளி. ஆசு - குற்றம். இறைவன் - தலைவன். வீட்டுத்து அதிபதி ஆதவின் 'இல்லிறைவன்' எனவும், மாங்கணியை இறைவன் அருளியதை அவன் நம்பில்லை ஆதவின் 'அது தெளியான்' எனவும், புனிதவதியார் அருளியல்ல உள்ளவர் என்பதை உணர்தற்காக அவரை 'மலர்த் திருவனையார்' எனவும், இறைவன் உலகிற்காக அறிவொளி உருவினாலும் விளங்குகிறான் என்பதை உணர்த்தத் 'தேசுடைச் சடைப் பெருமான்' எனவும், மிக்க சுவை உள்ளது ஆதவின் 'ஆசில் கணி' எனவும், மனைவி சொன்னதைப் பரிசீலனை செய்வதில் அவன் ஆர்வமுற்றிருந்த மையை உணர்த்த 'அவனருளால் அழைத்தவினிப்பாய்' எனவும் ஆசிரியர் கூறினார். இல்லிறைவன் - வேற்றுமைத் தொகை. தெளியான் - முற்றெஶ்சம், தான், தாம் - சாரியை. வாசம், தேசு - பண்டுப் பெயர். இன்னம் - இடைச் சொல். உம் - எச்சவும்மை. என (1) வினையெச்சம். (2) இடைச் சொல். அளிப்பாய் - முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று. இல் (1) பெயர்ச்சொல் (2) சடைகுறைந்த குறிப்பு வினைப் பெயரெஶ்சம். இறைவன் - பல பொருள் ஒரு சொல். இறைவன், தெளியான், நோக்கி, மொழிந்தார் எனச் சேர்க்க. திருவருள் என்னும் சொல் ஏல் என்னும் விகுதியேற்று வினையெச்சப் பொருளில் வந்து அளிப்பாய் என்னும் வினைமுற்றுக்கூடு முடிந்தது. (29)

புனிதவதியார் மற்றுமோர் கணியைப் பெற்றுக் கணவனிடம் கொடுத்தல்.

பாங்ககண்று மனைவியார் பணியணிவார் தமைப்பரவி ஈங்கிதளித் தருளீரேல் என்னுரைபொய் யாமென்ன மாங்கணியோன் றருளால்வந் தெய்துதலும் மற்றதனை ஆங்கவன்கைக் கொடுத்தலுமே அதிசயத்து வாங்கினேன்

ப - ரை மனைவியார் - பரமத்தனது மனைவி ஆகிய புனிதவதி யார்; பாங்கு அகள்று - கணவன் விருப்பத்திற்கு இணங்கு அவ் விடத்தின் நீங்கி; பணி அணிவார் தமைப் பரவி - பாம்புகளை அணிபவர் ஆரைய இறைவனைத் துடித்து; சங்கு இது அளித்து அருளீரேல் - இப்போது இன்னும் ஒர் கணியைத் தந்து அருள் செய்யரது விடுவேராலிட; என் உரை பொய் உரை ஆம் என்ன - எனது சொல் பொய்ச் சொல் ஆகும் என முறையிட; அருளால் - இறைவனின் அருளிலும்; மாங்கனி ஒன்று வந்து உறுதலும் - மாம் பழும் ஒன்று வந்து சேர்தலும்; மற்று அதனை ஆங்கு அவன் கைக் கொடுத்தலும் - அந்த மாம்பழுத்தை அங்கே அவன் கையின் கண் கொடுத்தலும்; அதிசயத்து வாங்கினான் - ஆக்சரியமுற்று வாங்கினான்.

ப - ரை பணி - பொம்பு. சங்கு - இங்கு என்னும் அண்மைச் சுட்டுப் பெயரின் முதல் நீண்டு காலத்தைக் குறித்து வந்தது. அணி வார் - விணையாலனையும் பெயர். தேது - மாங்கனி வேண்டுதலைக் குறித்தவின் பொருட்கட்டுப் பெயர். அருளீரேல் - விணையெச்சப் பொருளின் வந்தது. உரை - முதனிழுத் தொழிற் பெயர். என்ன - எனச் சொல்ல; விணையெச்சம்; என + அ. ஆங்கு - இடத்தைக் குறித்து வந்த கட்டுப் பெயர். ஆகும் என்னும் சொல். ஆம் எனத் தொகுத்தல் விகாரம் ஆயிற்று. உம் இரண்டம் இறந்தது தழியை எச்சவும்மைசன்; இவை நிழந்திகளின் விராமவக் குறித்தன. ‘என்னுரை பொய்யாம்’ எனத் தன்னில் வைத்துக் கூறினாரேனும் அதனால் இறைவனது அருளுக்கும் இழுக்கு ஆகும் என்னும் குறிப் பும் உள்ளது. ‘காப்படிதான்றிலையாவில் எத்துத் இருந்தேரம்பிரானி ரீ’ (சுத்தாழர்த்தி நாயனார்); ‘ஏசாநிற்பர் என்னை உனக்கடியார் கடியா என்று’ (மாவிவாசகர்). தன்னுரை பொய்யாவகை மற்றொர் எனி ரிடைத்த உவகையினையும், திருவருளாற் சனி ரிடைத்தைக் கெளிவாக்கும் விருப்பத்தினையும் அக் சனியைப் புனிதவடியார் கணவனின் கையிற் கொடுத்தார். அழைக்கத்தனிப் பும் என் கொரிந்ததும் உடனேயே கனியைப் பெற்றுக் கொடுத்தைப் பரமத்தான் அதிசயித்தான் எனக. ஏகாரம் தேற்றப் பொருளில் வந்தது. . (30)

பாமத்தான் புளிக்குறியாகந் தெய்வ மகாராக எண்ணில் அவகார விட்டு நங்க விருப்புதல்..

கணி னும் தன்கைப்புக்க மாங்கனிபின் ணைக்காணை ன் கணிவருப் பயமேந்கொள்ள உள்ளாக்கடு மாறேப்பு அண்குமல வரை வேறொரு ரணங்கெனக்க ருதிநீங்கும் தணிவுகொண் டெவர்க்குஞ் சொல்லான் தொடர்வின் றியோழுகுநாளில்.

ச - கூர வணிகனும் - வணிகத் தொழிலை உடையவன் ஆகிய பரமதத்தனும்; தன்கைபுக்க மாங்களி - தனது கையிலே இருந்த மாம்பழத்தைப் பின்னை காணுன் - பின்பு அதனைக் கையிலே காணுதலைகிடு; தனி அருபயற் மேற்கொள்ள - நீங்குவதற்கு அரிய அச்சம் மிகுந்துவர; உள்ளம் தடுமாறு எய்தி - மனமானது. தடுமாற்றம் அடைந்து; அணிகுறுவைர - அதுகிய கூந்தலையுடைய புனித வதியாரை; வேறு ஒர் அணங்கு என கருதி - வேறு ஒரு தெய்வமகளிர் என நினைத்து; நீங்கும் துணவு கொண்டு - அவரை விட்டு விலகுவதைத் தவங்குவதைத் தீர்மானித்து; எவர்க்கும் சொல்ல ஓ - பிறரெவர்க்கும் சொல்லாதவனும். தொடர்பு இன்றி ஒழுகும் நாளில் - புனிதவதியார் தம் மனவினைதும் காரிமமயைத் தன உள்ளத்தில் இல்லாமல் வாழ்ந்து வரும் வேலையில்.

வி - கூர பின்னை = பின் + ஜி; ஜி - சாரியை. அணங்கு - தெய்வ உலகப் பெண். அணி - அழகு. கேள்விக்காளால் - அதிகரித்தல். அருளில் அதிக தொடர்பு இன்றிப் பொருளில் அதிக தொடர் புள்ளவன் என்னும் குறிப்புத் தோன்ற அவனது தொழிலினும் அவளைச் சுட்டி 'வணிகன்' எனவும், காட்சியில் இருந்த மாங்களினி திடீரெனக் காணுவதையினுல் அவனிடம் அச்சம் மிக்குத் தோன்றி யதை உணர்த்தத் 'தனி அருபய மேற்கொள்ள' எனவும், கணியை இருந்து பெற்றுத் தந்ததினும் இண்டாவது - னி திடீரெனக் காணுத்தலும் புனிதவதயாற்றுத் தெய்வமகள் எனக் கருதினுன் பான்பார் 'அணுகுவைவைர' வேறேர் அணங்கு எனக் கருதி' எனவும், தனது தகுதியின்மையை நினைத்து அச்ச மிக்குப் புனிதவதியாரை மனவியாகக் கொள்வதா - அவரை விட்டு விலகுவதா என இருப்பதும் என்னி இடர்ப்புட்டான் ஆதவின் 'தடுமாறு எய்தி' எனவும், ஈற்றிஸ் அவரை விட்டு நீங்கத் தீர்மானித்தான் என்பார் 'தீங்கும் துணவு கொண்டு எனவும், தன் தீர்மானத்தைப் பிறர்க்குச் சொல்லன் அவரை விட்டு விலக விடார் என அவன் அறியான ஆதவின் 'எவர்க்கும் சொல்லான்' எனவும், அவரது வீட்டில் அவருடன் இருந்த னுயினும் பணவி என்னும் உரிமை கொள்ளாமல் வாழ்ந்த ஏதாவ்பார் 'தொடர் பின்றி வாழும் நாள்' எனவும் கற்று. 'அணங்கு' என்பதற்கு மக்கட் பிறப்பினர் தவறு செய்யுமிடத்து அவர்களை வருக்குதும் தெய்வ மகளிர் என்னும் பெருள் எனது. ஆதவின் இவருடன் வாழின் தவறு நிகழுமிடத்து. இவரும் தன்னை வருந்துவர் என அவன் நினைத்தான். தீர்மாற்றம் - அதுவோ இதுவோ செய்யத் தக்கது என ஒருபாற் தனம்யாது மயங்குதல். முன்பு கண்டும் கேட்டும் இராத அணங்கு எனக் கருதினுன் என்பார் 'வேறேர்'

என்றார். உம் (1)எச்சவும்மை (2) முற்றும் மை. தடுமாறு - முதனி கீலத் தொழிற் பெயர் காணுன், சொல்லான் - முற்றெச்சங்கள். காணுன், எத்தி, சொல்லான் ஒழுகு நாளில் என இணக்க, இச் செய்யுளில் உள்ள 'நாளில்' என்பது அடுத்த செய்யுளில் வரும் 'என்ன' என்பதைகொடு முடியும். அவருடன் உள்ளத்தில் தொடர்பு இன்றிப் புறத்தே தொடர்பு உள்ளவன் போல அவன் சில நாள் வாழ்ந்தான் என்க. அவரது வீட்டில் இருந்தான் ஆதலின் தானே விட்டு நீங்க என்னினைன். (31)

பரமதத்தன் கடல் வணிகம் செல்வதற்காகக் கப்பலைக் கட்டுவித்தல்

விடுவதே எண்ண மாக மேவிய முயற்சி செய்வான் படுதிரைப் பரவை மீது படர்கலங் கொண்டு போகி நெடுநிதி கொணர்வே னெண்ண நிரந்தபல் கிளாஞ் ராகும் வடுவில் சீர்வணிக மாக்கள் மரக்கலஞ் சமைப்பித் தார்கள்.

(ப - ரூ) விடுவதே எண்ணம் ஆக - மனைவியாம் தன்மையிலி ருந்து புனிதவதியாரை விட்டு விலகுவதே தன் முடிந்த முடிபாகக் கொண்டு; மேவிய முயற்சி செய்வான் - அதற்குத் தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்வானுகி; படுதிரை பரவை மீது - விரைந்து தோன்றுகின்ற திரைகளையுடைய கடவின்கண்; படர்கலம் கொண்டு போகி - செல்லுகின்ற கப்பலைக் கொண்டு சென்று; நெடு நிதி கொணர்வேன் என்ன - பெருஞ் செல்வம் கொண்டு வருவேன் என்று சொல்ல; நிரந்த பல் கிளாஞர் ஆகும் - நெருங்கிய பல உறவினர் ஆகி உள்ள; வடு இல் சீர் வணிக மாக்கள் - குற்றம் இல்லாத சிறப்புகள் உள்ள வணிக மக்கள்; மரக்கலம் சமைப்பித்தார்கள் - கப்பலைக் கட்டுவித்தார்கள்.

வி - ரூ படுதல் - தோன்றுதல். படர்தல் - செல்லுதல். கலம் - கப்பல். கிளாஞர் - உறவினர். வடு - குற்றம். சீர் - சிறப்பு. சமைத்தல் - ஆக்குதல். புனிதவதியாரை விட்டு விடுவதே அவனது முடிந்த முடிபு என்பார் 'விடுவதே எண்ணமாக' எனவும், அத்துணிவைச் செயற்படுத்தும் வகையில் வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து வந்தான் என்பார் 'மேவிய முயற்சி செய்வான்' எனவும், கடவில் நீண்ட தூரம் செல்வத் திட்டமிட்டான் என்பார் 'படுதிரைப் பரவை மீது படர்கலம் கொண்டு போகி' எனவும், பிற நாடு செல்லும் தன் விருப்பத்திற்குப் பக்க காரணம் ஒன்றிய உற்றார் உறவினர்க்குத் தெரிவித்தான் என்பார் 'நெடு நிதி கொணர்வேன் என்ன' எனவும், இரு புறத்து உறவினர் தொகை யும் சிறப்பும் உணர்த்த நிரந்த பல் கிளாஞராகும் வடுவில் சீர்

வணிக மாக்கள்’ எனவும், ‘இவனது புதிய முயற்சிக்கு அனைவரின் ஆதரவு கிடைத்தது என்பார் ‘வணிக மாக்கள் மரக்கலம் சமைப்பி தார்கள்’ எனவும் கூறினார். சமைப்பித்தார்கள் - பிறர் விணை முற்று. சமை - பகுதி; பிரைர்விணை விகுதி; உயர்த்திய விகுதி. ஆக, செய்வான், என்ன, சமைப்பித்தார் எனச் சேர்க்க. என்ன = என + அ = விணையச்சம்; செய என் வாய்ப்பாடு. ஆக என்பதும் விணையெச்சம். படுதிரை, படர்கலம் - விணைத் தொகைகள். நெடுநிதி - பண்புத் தொகை. மீது - ஏழாம் வேற்றுமை உருபு. செய்வான் - முற்றெச்சம்; வான் ஈற்று விணையெச்சம் எனினுமாம். படுதிரை என்பதைத் திரை படு எனவும் கொள்ளலாம். மாக்கள் மக்கள். அவன் கூறியதை உண்மையென நம்பிய குறைபாட்டை உணர்த்தற்காக அவர்களை ‘மாக்கள்’ என்றார் போலும். (32)

யரமத்தன் கப்பலிற் புறப்பட்டுச் சௌலுதல்

கலஞ்சமைத் ததற்கு வேண்டுங் கம்மியருடனே செல்லும் புலங்களில் விரும்பு பண்டம் பொருந்துவ நிரம்ப ஏற்றிச் சலந்தரு கடவுட் போற்றித் தலைமையாம் நாய்கன் ருஞும் நலந்தரு நாளில் ஏறி நளிர்திரைக் கடன்மேற் போனான்.

ப - ரை கலம் சமைத்து - கப்பல் அமைத்து நிறைவேற்றி : அதற்கு வேண்டும் கம்மியருடனே - அதனைச் செலுக்குத்தற்றும் காத்தற்கும் திருத்துதற்கும் வேண்டிய கப்பற் தொழிலாளரையும் அழைத்துக் கொண்டு : செல்லும் புலங்களில் விரும்பு பண்டம் பொருந்துவ ஏற்றி - வணிகத்திற்காகச் செல்லும் நாடுகளில் உள்ள மக்கள் விரும்பும் பொருள்களுள் தகுத்த பொருள்களை அதிகமாக ஏற்றிக் கொண்டு; சலந்தரு கடவுட் போற்றி - கடலைத் தந்து காக்கின்ற தெப்பத்தை வணங்கி; தலைமையாம் நாய்கன் தானும் - அவ் வணிகத்திற்குக் தலைவனுடைய பரமத்துறை; நலம் தரு நாளில் - நன்மை தருதற்கான நாளிப்; ஏறி - அக்கப்பலில் ஏறி: நளிர்திரைக் கடல் மேல் போனான் - குளிஸ்சியான திரைகளையுடைய கடலின் கண் சென்றான்;

வி - ஈர புலம் - நிலம்; நாடு. சலம் - நீர். நாய்கள்; தலைவன். நளிர் - குளிர்ச்சி. கம்மியர் - கப்பலைத் திருத்திச் செப்பனி இவோர். பொருந்துவ ~ பலவின்பாற் படர்க்கை வினை முற்று. இம்முற்று, பொருத்தமான பொருள்களைக் குறித்தலின் விண்யாலினையும் பெயர் ஆகிறது. புது முயற்சி தொடங்குவார் அஃது நன்கு நிறைவேறுதற்காக நல்ல நாளில் தொடங்குதலும் கடவுளைத் துதித்தலும் தமிழ் மரபு. நலந் தரு நாள் - தன் நோக்கம் நிறைவேறுதற்கான நாள். அஃது புனிதவதியாரின் நீங்கி வாழ்தல். மேல் - ஏழாம் வேற்றுமை உருபு. தான் - சாரியை. ஏற்றி, போற்றி, ஏறி, போனுன் எனச் சேர்க்க. (33)

பருத்ததன் பாஸ்டி நாட்டை அடைதல்

கடல்மிசை வங்க மோட்டிக் கருதிய தேயந் தன்னில் அடைவறஷ் சென்று சேர்ந்தங் களவில்பல் வளங்கள் முற்றி இடைசில நாட்கள் நீங்க மீண்டுமைக் கலத்தி வேறிப் படர்புனற் கண்ணி நாட்டோர் பட்டினம் மருங்கு சார்ந்தான்

ப - ஈர கடல்மிசை வங்கம் ஓட்டி - கடலின் கண் கப்பலைச் செலுத்தி; கருதிய தேயந் தன்னில் அடைவு உறஷ் சேர்ந்து - தான் வணிகம் செய்தற்கு விரும்பிய நாட்டினில் அடைதற்கு உரிய முறைப்படி அடைந்து; அங்கு அளவு இல் பல் வளங்கள் முற்றி - அந் நாட்டில் அளவு இல்லாத பலவாகிய செல்வங்களைப் பெற்று; சில நாள் இடை நீங்க - அங்கு சில நாள்கள் இடையிலே செல்ல; மீண்டும் அக் கலத்தில் ஏறி - மீண்டும் அவன் அந் தக் கப்பல்ல் ஏறிக்கொண்டு; படர் புனல் கண்ணி நாட்டு - பரவு கிணற நீரையுடைய பாண்டிய நாட்டின் கண்; ஒர் பட்டினம் மருங்கு சார்ந்தான் - ஒரு துறைமுகப் பட்டினப் பக்கத்தை அடைந்தான்.

வி - ஈர மிசை - ஏழாம் வேற்றுமை உருபு. வங்கம் - கப்பல். தேயம் - தேசம், மொழியிடைப் போலி. வணிகம் செய்வதற்கு வாய்ப்பாக எண்ணிய தேசம் ஆதலின் 'கருதிய தேசம்' என்றார். ஆனால் பெயர் குறிப்பிட்டிலர். கடலுக்கு அப்பாலுள்ள அயல் நாடுகளுள் ஒன்றுதல் வேண்டும். தன் - சரியை. கொண்டு சென்ற பொருள்களை விற்று நிதியும் பணமுமாகப் பலவகைகளினால் அதிக செல்வம். பெற்றுன் என்பார் 'அளவில் பல் வளம் முற்றி' என்றார். முற்றுதல் - நிறைதல். அந் நாட்டில் சில நாள் தங்கி இருந்தான் என்பார் 'இடை சில நாள் நீங்க' என்றார். பட்டினம் என்னும் சொல் கடற்கரையில் உள்ள நகர்களைக் குறிப்பதாகும்.

வனிகத் தொழிலுக்குத் தக்கது துறைமுகப் பட்டினம் ஆதவின் அத்தகைய நகரை அடைந்தான். சங்கம் அமைத்து என்றும் இளமை குன்றுத் தமிழ் ‘கன்னித் தமிழ்’ என வழங்கு தலாலும், சங்கம் அமைத்துத் தமிழை வளர்த்த நாடு ஆதலாலும் பாண்டி நாட்டிற்குக் ‘கன்னி நாடு’ என்றார். வையை, பொருளை முதலிய நதிகள் வளம் தருதலின் ‘படர் புனல்...நாடு’ என்றார். கொண்டு சென்ற பொருள்களை விற்று அந் நிதியைக் கொண்டு தமிழகத்திற்குத் தகுந்தவைகளைக் கொள்வனவு செய்து கப்பவில் ஏற்றிப் பாண்டி நாட்டுத் துறைமுகத்தை அடைந்தான். பாண்டி நாட்டின் கிழக்குக் கரையில் உள்ள துறைமுகப் பட்டினங்களுள் ஒன்றுதல் வேண்டும். மருங்கு - பக்கம். பண்டைத் தமிழகத்தின் வணிகச் சிறப்பை இச் செய்யுள் உணர்த்துகிறது. சார்தல் - அடைதல். ஓர் - ஒப்பற்ற; ஒரு. கேர்ந்து, முற்றி, ஏறி, சார்ந்தான் என்க. (34)

அந் நகரில் ஒரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்தல்

அப்பதி தன்னி லேறி அலகில்பல் பொருள்கள் ஆக்கும் ஒப்பில்மா நிதிய மெல்லாம் ஒருவழிப் பெருக வுய்த்து மெய்ப்பொருள் விளங்கு மல்லூர் வரும்பவோர் வணிகன் பெற்ற செப்பருங் கன்னி தன்னைத் திருமலி வதுவை செய்தான்.

ப - ரை அப் பதி தன்னில் ஏறி - அந் நகரில் தங்கி இருந்து; அலகு இல் பொருள்கள் ஆக்கும் - தான் கொணர்ந்த பொருள் களினால் ஆக்குதற்கு உரிய; ஒப்பு இல் மா நிதியம் எல்லாம் - அளவு இல்லாத பெரும் பணம் அனைத்தையும்; ஒரு வழி பெருக உய்த்து - ஒருங்கு சேரப் பெருகும்படி சேர்த்து; மெய் பொருள் விளங்கும் அழுர் மக்கள் விருப்பத்திற்கு இணங்க; ஓர் வணிகன் பெற்ற செப்பு அரும் கன்னி தன்னை - வணிகன் ஒருவன் பெற்ற சொல்லுதற்கு அரிய பெண்மகளைத் திருமலி வதுவை செய்தான் - செல்வம் முதலிய சிறப்புகள் மிகுங்கிற திருமணத்தைச் செய்தான்.

வி - ரை பதி - நகர். அலகு - அளவு. இல் - இல்லாத. நிதி - பணம். உய்த்தல் - சேர்த்தல். செப்புதல் - கூறுதல், வதுவை - திருமணம். ஏறுதல் - குடியேறுதல். அந் நகரில் குடியாகத் தங்கினான் என்பார் ‘ஏறி’ எனவும், வெளி நாட்டிலிருந்து அளவில்லாத பல வகைப் பொருள்களைக் கப்பவிற் கொணர்ந்தான் ஆதவின் ‘அலகில் பல் பொருள்’ எனவும், அவைகளை விற்பனை செய்து பெரும் பணம் பெற்றுள்ள என்பார் ‘மாநிதியமெல்லாம் ஒரு வழிப் பெருக

வுத்து’ எனவும், அவன் தங்கிய நகரின் சிறப்பை உணர்த்துவார் ‘மெய்ப்பொருள் விளங்கும் அவ்லூர்’ எனவும், அவ்லூர் மக்கள் விரும்பியதினால் திருமணம் அங்கு செய்தான் என்பார் ‘அவ்லூர் விரும்ப’ எனவும், அந்தத் திருமணத்தின் சிறப்பைத் தெரி விப்பார் ‘திருமலி வதுவை’ எனவும், அங்கு மனைவியாக வாய்த்த பெண்ணின் சிறப்பை உணர்த்துவார் ‘செப்பருங் கன்னி’ எனவும் ஆசிரியர் கூறினார். ஏறி, உய்த்து விரும்ப, செய்தான் எனக.

(35)

ஸாங்கி நாட்டிற் பரமதத்தனது இல்லச் சிறப்பு

பெறலரும் திருவி னைப் பெருமணம் புணர்ந்து முன்னை அறவியல் நறுமென் கூந்தல் அணங்கனார் திறத்தி வற்றம் புறமொரு வெளியு ரூமற் பொதிந்த சிந்தையி ஞேடு முறையையின் வழாமை வைகிமுகமலர்ந் தொழுகு நாளில்.

ப - ரை பெறல் அரும் திருவினோ - பெறுதற்கு அரிய சிறபுக்கு உரிய பெண் ஒருவரை; பெருமணம் புணர்ந்து - பெரும் சிறப்புடன் திருமணம் செய்து; முன்னை அறல் இயல் நறுமென் கூந்தல் - முன்பு நீர்க்கரைக் கருமணவின் ஒழுங்கு போலும் அழுகும் வாசனையும் மெல்லிய தன்மையும் அமைந்த கூந்தலையுடைய; அணங்கனார் திறத்தில் அற்றம் - தெய்வப் பெண் போன்ற புனித வதியாரை விட்டு விலகிய குறையறு செயலை; புறம் ஒரு வெளியு ரூமற் பொதிந்த சிந்தையினேடு - புறத்தே ஒருவர்க்கும் வெளிப் படாமல் மறைந்த உள்ளத்தினேடு, முறையையின் வழாமை வைகி - உலக வாழ்வு முறைகளிலிருந்து சிறிதும் வழுவாமல் ஒழுகி; முகமலர்ந்து ஒழுகு நாளில் - மகிழ்வுடன் வாழ்ந்து வரும் காலத்தில்.

வி - ரை புணர்தல் - சேர்தல். அறல் - நீர் வழிந்து ஓடிய இடத்துக் கருமணல் ஒழுங்கு. திறம் - பக்கம். பரமதத்தன இரண் டாம் முறை பாண்டி நாட்டில் திருமணம் செய்த பெண்ணின் சிறப்பை உணர்த்துவார் ‘பெறலருந் திருவினார்’ எனவும், அங்கு நிகழ்ந்த திருமணச் சிறப்பு உணர்த்துவார் ‘பெருமணம் புணர்ந்து’ எனவும், புனிதவதியாரின் சிறப்பை உணர்த்துவார் ‘அறவியல் நறுமென் கூந்தல் அணங்கனார்’ எனவும், புனிதவதி யாரிடம் யாதும் சொல்லாமல் விட்டு விலகிய தவறை ‘அற்றம்’ எனவும், அத் தவறினைப் பாண்டி நாட்டவர் அறியின் தனக்கு இழுக்காகும் என அதனை யாருக்கும் சொல்லாமல் அங்கு வாழ்ந்தான் என்பார் ‘புறமொரு வெளியுரூமற் பொதிந்த சிந்தையி

கேடு' எனவும், இந்த ஒன்று தவிர ஏனைய நெறிமுறைகளில் அணுவும் வழுவாது ஒழுகினங் என்பார் 'முறைமையின் வழாமை வைகி' எனவும், மகிழ்வுடன் வாழ்ந்தான் என்பார் 'முகமலர்ந்து ஒழுகு நாள்' எனவும் கூறினார். அப் பெண் பெற்ற சிறப்பாவது தெய்வப் புனிதவதியார்க்குக் கணவனைத் தன் கணவனுக்குப் பெற்றமை. திருவினாள் - வருபெயர். அறவியல் - ஆரூம் வேற்று மைத் தொகை. திறத்தில் - ஏழாம் வேற்றுமை. முறைமை யின் வழாமை - ஐந்தாம் வேற்றுமை நீக்கற் பொருள். ஒழுகும் நாள் - பெயரெச்சத் தொடர். புணர்ந்து, வைகி, ஒழுகுநாள் என இணக்க.

(36)

பரமதத்தனுக்குப் பெண் மகவு விறத்தல்.

முருகலர் சோலை முதா ரதன்முதல் வணிக ரோடும் இருந்திக் கிழவ னென்ன எய்திய திருவின் மிக்குப் பொருகடற் கலங்கள் போக்கும் புகழினங்மனைவி தன்பாற் பெருகொளி விளக்குப் போலோர் பெண்கொடி யரிதிற் பெற்றுன.

ப - ரை பொரு கடல் கலங்கள் போக்கும் புகழினங் - அலை மோதுகின்ற கடலின் கண் கப்பல்களைச் செலுத்தும் புகழ் படைத்த வணி கணை பரமதத்தன்; முருகு அவர் சோலை முதார். அதன் - வாசனையுள்ள பூக்கள் உள்ள சோலைகளையுடைய பழமையான அவ் ஹரின்கண்; முதல் வணிகரோடு - முதன்மை பெற்ற வணிகரோடு சேர்ந்து; இருந்திக் கிழவன் என்ன - பெருஞ் செல்வத்திற்கு உரிய குபேரனைப் போல; எய்திய திருவின் மிக்கு - பொருந்திய செல்வத் தில் மேம்பட்டு; மனைவி தன்பால் - தன் மனைவியிடத்தில்; பெருகு ஒளி விளக்குப் போல் - பரவுகின்ற ஒளியைத் தருகின்ற விளக்கைப் போல்; அரிதில் அருமையாத ஓர் பெண்கொடி பெற்றுன் - ஒப் பற்ற பெண்மகவாம் கொடியைப் பெற்றுன்.

வி - ரை முருகு - வாசனை. முதார் = முதுமை + ஊர். இரு - பெரிய. நிதி - செல்வம். கிழவன் - உரிமை உள்ளவன். என்ன - உவமை உருபு. பெண்கொடி - உருவக அணி. அது, தன் - சாரியை கள். பால் - ஏழாம் வேற்றுமை உருபு. வளமும் சிறப்பும் உள்ள ஊர் என்பார் 'முருகலர் சோலை முதார்' எனவும், அம் முதார் வணிகரின் சிறப்பு உணர்த்த 'முதல் வணிகர்' எனவும், அம்முதாரிற் பரமதத்தனது செல்வச் சிறப்பை உணர்த்த 'முதல் வணிகர்' எனவும், அம்முதாரிற் பரமதத்தனது செல்வச் சிறப்பை உணர்த்த 'இருந்திக் கிழவன் என்ன' 'திருவின் மிக்கு' எனவும், பரமதத்த

நது வணிக முயற்சிச் சிறப்பு உணர்த்தப் ‘பொருகடல் கலங்கள் போக்கும் திருவினான்’ எனவும், அவன் பெற்ற பெண்மகவின் சிறப்பை உணர்த்தப் ‘பெருகொளி விளக்குப் போல் அறிதில் ஓர் பெண்கொடி’ எனவும் கூறினார். அழகு, மென்மை முதலிய இயல்பு களினால் மகவைக் கொடியாக உருவகித்தார். (37)

பெண்மகவுக்குப் புனிதவதியாரின் திருப் பெயங்கு இடல்

மடமக டன்னைப் பெற்று மங்கலம் பேணித் தான்முன்
புடனுறை வஞ்சி நீத்த வொருபெரு மனைவி யாரைத்
தொடர்வற நினைந்து தெய்வத் தொழுகுல

மென்றே கொண்டு

கடனமைத் தவர்தந் நாமங் காதல்செய் மகவை யிட்டான்.

ப - ஸர மடமகள் தன்னைப் பெற்று - அழகும் குணமும் உள்ள பெண்மகளைப் பெற்று; மங்கலம் பேணி - அதன் தொடர்பாகச் செய்ய வேண்டிய மங்கலச் சடங்குகளைச் செய்து; தான் முன்பு உடன் உறைவு அஞ்சி நீத்த - தான் முன்பு மனைவியாகக் கொண்டு வாழ்தற்குப் பயந்து விடுவித்த; ஒரு பெரு மனைவி யாரை தொடர்வு அற நினைந்து - ஒப்பற்ற பெருமையுள்ள புனிதவதியாரை மனைவியர்ம் தொடர்பு இல்லாமல் நினைத்து; தெய்வத் தொழுகுலம் என்றே கொண்டு - தெய்வத் தனமை உள்ள தொழுதற்கு உரியவர் எனத் துணிந்து; கடன் அமைத்து - மனம் வாக்குக் காயம் ஆகிய முன்றினாலும் அவரைத் தொழுது; அவர்தம் நாமம் - புனிதவதியார் என்னும் எனிதப் பெயரை; காதல் செய்மகவை இட்டான் - அன்பு செய்கின்ற தன பெண் மகவுக்கு இட்டான்.

வி - ஸங் மடம் - இளமை; அழகு. தொழுகுலம் - தொழுதற்கு உரிய பொருள். அமைத்தல் - செய்தல். மகவை - வேற்றுமை உருபு மயக்கம். பெற்ற மகவின் சிறப்பு உணர்த்த ‘மடமகள்’ ‘காதல் செய் மகவு’ எனவும், மகட் பேற்றற முன்னிட்டுச் செய்தற்குரிய மங்கலக் கிரியைகளை முறைப்படி செய்தவன் என்பார் ‘மங்கலம் பேணி’ எனவும், முன்பு மனைவியாகக் கொண்ட புனிதவதியாரிடம் கொண்டுள்ள பெரும் பக்தியை உணர்த்த ‘உடனுறை வஞ்சி நீத்த ஒரு பெரு மனைவியாரைத் தொடர்வற நினைந்து தெயூக்குலம் என்றே கொண்டு கடனமைத்தவர் நாயம் காதல் செய்மகவை இட்டான்’ எனவும் கூறினார். ‘பெற்று, பேணி, நினைந்து, கொண்டு, அமைத்து, இட்டான்’ என்க.

(38)

கணவன் பிரிந்து சென்ற போதிலும் புனிதவதியார் இல்லறு
பேளி வாழ்தல்

இந்நிலை யிவனிங் கெய்தி யிருந்தன னிப்பா ணீடுங்
கன்னிமா மதில்குழ் மாடக் காரைக்கால் வணிக ஞன
தன்னிகர் கடந்த செல்வத் தனத்தன் மகளார் தாழும்
மன்னிய கற்பினேடு மனையறம் புரிந்து வைக.

ப - ரை இவன் இங்கு இந்நிலை எய்தி இருந்தான் - பரமதத்
தன் பாண்டி நாட்டில் இல்லாறு வாழ்ந்திருந்தான்; இப்பால் -
சோழநாட்டின்கண்; நீடும் கன்னி மா மதில் குழ் மாட - நீண்ட
அழகிய சிறந்த மதில்கள் குழுகின்ற மாடங்களை யுடைய; காரைக்
கால் வணிகன் ஆன.. காரைக்காலில் வாழும் வணிகன் ஆசிய;
தன் நிகர் கடந்த - தனக்கு ஒப்பாவர், இல்லாத; செல்வத் தன
தத்தன் மகளார் தாழும் - செல்வம் படைத்த தனத்தனது மக
ளாராகிய புனிதவதியார்; மன்னிய கற்பினேடு - நிலைபெற்ற கற்பு
இழுக்கத்தொடு; மனையறம் புரிந்து - இல்லத்தில் செய்ய வேண்டிய
கடமைகளைச் செய்து; வைக வாழ்ந்துவர.

வி - ரை பால் - பக்கம், இ - அன்மைச் சுட்டு, இப்பால் என்
பது சன்டு பாண்டி நாட்டிற்குப் புறத்தாய சோழ நாட்டைக்
குறித்தது. கன்னி - என்றும் இனமை குன்றுத அங்கு. மாடம் -
மேல் மாளிகை. இந்நிலை = இ + நிலை. இருந்தனனிப்பால் = இருந்
தனன் + இப்பால். இப்பா ணீடும் = இப்பால் + நீடும். தாம் -
சாரியை. உம் - எச்சவும்மை. 'நீடும் கன்னி மா மதில் குழ் மாட',
என்பது காரைக்காற் சிறப்பை உணர்த்துகிறது. ஊரின் பெரும்
சிறப்பை உணர்த்தியதன் மூலம் அங்கு வாழ் தனத்தனது
பெருஞ் சிறப்பையும் ஆசிரியர் உணர்த்தினார் என்க. கணவன்
இல்லாதபோதும் புனிதவதியார் இல்லானுக்குச் சிறப்பான கற்பு
இழுக்கத்தையும் இல்லறக் கடமைகளையும் போற்றி வாழ்ந்தார்
ஆதலின் 'மன்னிய கற்பினேடு மனையறம் புரிந்து வைக' என்றார்.
மனையறம் ஆவன:- விருந்தோம்புதல், வறியார்க்கு ஈதல் முதலா
யின. 'தன்னிகர் கடந்த செல்வத் தனத்தன்' 'செல்வத் தனத்த
தன் மகளார்' என்பன முறையே தனத்தனதும், புனிதவதியார
தும் பெருஞ் செல்வச் சிறப்புகளை உணர்த்தின. 'வைக' என்னும்
விளையெச்சம் அடுத்த செய்யுளில் உள்ள போம் என்னும் பெய
ரெச்சத்துடன் முடியும். தெய்வப் புனிதவதியாரை மகளாகப்
பெற்றதனாற் தனத்தனைத் 'தன்னிகரில்' என்றார் என்க. (39)

பராதத்தன் பாண்டிநாட்டில் வாழுவதைப் புனிதவதியாரின் உறவினர் அறிதல்

விளைவளம் பெருக்க வங்க மீதுபோய் பரம தத்தன் வளர்புகழிப் பாண்டி நாட்டோர் மாநகர் மன்னி அளவில்லா நிதிய மாக்கி யமர்ந்தினி திருந்தா ஸென்று கிளரோளி யணிக்கொம் பன்னர் கிளைஞர்தாம்

கேட்டாரன்றே

(ப-ஞ): விளைவளம் பெருக்க - மரபு வழியாக வருகின்ற வணக்கச் செல்வத்தை மேலும் பெருக்கசெய்தற்காக: வங்கமீது போம் பாமதத்தன் - கப்பலில் செல்லும் பரமதத்தன்; வளர்புகழ் பாண்டி நாட்டு - வளர்கின்ற புகழினையுடைய பாண்டி நாட்டின்கண்; ஓர் மாநகர் மன்னி - ஒரு சிறந்த நகரில் நிலைத்து; அளவு இல் மாநிதியம் ஆக்கி - அளவு இல்லாத பெரிய செல்வத்தைப் பெற்று; அமர்ந்து இனிது இருந்தான் என்று - விரும்பி மகிழ்ந்து அங்கு வாழுகின்றுன் என்று; கிளர் ஓளி மணிக் கொம்பு அன்னர் கிளைஞர் தாம் - பரக்கின்ற ஒளியுள்ள மணி களையுடைய கொம்பு போன்ற புனிதவதியாரது உறவினர்; கேட்டார் - கேள்வியற்ற னர்.

(ப-ஞ) கிளர்தல் - விளங்குதல், கிளைஞர் - உறவினர். வளர்புகழ், விளைவளம் - விளைத்தொகை. பெருக்க. செயவென் வாய்பாட்டு. நிசம்கால விளையெச்சம் சூரியப் பொருளில் வந்து 'போம் என்னும் பெயரெச்சத்துடன் முடிந்தது. மீது - ஏழாம் வேற்றுவை உருபு. சங்கம் அமைத்துச் செந்தமிழ் மொழிக்கு நிலைக்களாக இருந்தமையாலும், முத்து முதலிய கடல் வளத்தினாலும், பிற நர்குகளுடன் கொண்ட வணிகத் தொடர்பினாலும் 'வளர்புகழிப் பாண்டிநாடு' எனவும், பரமதத்தன் தங்கியிருந்த பாண்டிநாட்டு நகரச் சிறப்பு உணர்த்த 'மாநகர்' எனவும், அவனது வணிக முயற்சிக் கிறப்பும் வாழ்வுச் சிறப்பும் உணர்த்த 'அளவில் மாநிதியம் ஆக்கி அமர்ந்து இனிதிருந்தான்' எனவும், புனிதவதியாரின் கிறப்பு உணர்த்தக் 'கிளரோளி மணிக்கொம்பு அன்னர்' எனவும், பரமதத்தனது செய்தியைக் கிளைஞர் பிறர் சொல்லி அறிந்தனர் என்பார் 'கேட்டார்' எனவும் கூறினார், பரமதத்தன் தான் விலகிச் செல்வதைப் புனிதவதியாரிடம் வெளிப்படுத்தாதவினாலும், பொருளீட்டற்காகக் கலத்திற் சென்றதாலும், தன் முன்னைய செய்தியைப் பிறர் அறியாதபடி பாமதத்தன் பாண்டிநாட்டில் வாழ்ந்த தினாலும் பரமதத்தனது செய்தியைப் புனிதவதியாரின் உறவினர் அறிய மாதங்கள் பல ஆயின. கிளரோளி மணிக்கொம்பு -

புனிதவதியாருக்கு உவமை. போகும் என்பது போம் எனத் தொகுத்தல் விகாரம் ஆயிற்று. மன்னி - வினையெச்சம். அன்று, ஏ - அசைச் சொற்கள், தாம் - சாரியை; உம் - எச்சவும்மை. பல மாதங்கள் ஆகியும் பரமத்தன் ஊர் மீண்டு வராமையின் உறவி னர் அவனைப்பற்றி அறிய முற்பட்டனர் என்பதும் அவனைப்பற்றி அறிவுதற்கான வழிவகைகளை மேற்கொண்டனர் என்பதும் தெளிவு (40)

பாமதத்தனிடம் புனிதவதியாரை அழைத்துச் செல்ல உறவினர் துணிதல்

அம்மொழி கேட்ட போதே யணங்சனார் சுற்றுத்தாரும் தம்முறு கிளைஞர்ப் போக்கி யவன்நிலை தாழும் கேட்டு மம்மர்கோள் மனத்த ராகி மற்றவ னிருந்த பாங்கர் கொம்மைவெம் மூலையி னோக் கொண்டுபோய் விடுவ தென்றார்

(புரை) அணங்கு அனார் சுற்றுத்தாரும் - தெப்பவ் பெண் அனைய புனிதவதியாரின் உறவினர்; அம்மொழி கேட்டபோது - பரமதத் தன் பாண்டிநாட்டில் தங்கியிருக்கிறான் என்பதைக் கேள்வியற்ற தும்; தம் உறு கிளைஞர் போக்கி - தங்கள் நெருங்கிய உறவினர் சிலரை அங்கு அனுப்பி; அவன்நிலை தாம் கேட்டு - அவனது மனை வாழ்வுநிலையை அறிந்து; மம்மர் கோள் மனத்தர் ஆகி - துன்பம் உற்ற மனத்தை உடையவராகி; மற்று அவன் இருந்த பாங்கர் - பரமதத்தன் தங்கியிருக்கின்ற இடத்திற்கு; கொம்மை வெம்முலையினோ - இளமையும் விரும்பத்தக்கதும் ஆகிய மூலையினையடைய புனிதவதியாரை; கொண்டுபோய் விடுவது என்றார் - அழைத்துச் சென்று விடுதலை செய்யத்தக்கது எனத் தீர்மானித்தனர்,

(நி ரை) மம்மர் - தயக்கம்; துன்பம். கொம்மை - இளமை. வெம்மை - விருப்பத்தை ஊட்டும் தன்மை. பரமதத்தன் பாண்டி நாட்டில் இருத்தலைமுதலிற் பிறர் சொன்னாக கேட்டனர்; அதை உறுதியாக அறிதற்காகப் பின்பு தம் உறவினர் சிலரை அனிப்பி அவன் அங்கு இருத்தலையும் வேறொரு மனை செய்தலையும் அறிந்தனர், பரமதத்தன் புனிதவதியாரை விட்டு விலகியதையும் வேறொரு பெண்ணை மனைம்புரிந்ததையும் உறவினர் செய்வது அறியாது துன்புற்றனர். ஆதலின் 'மம்மர் கோள் மனத்தராகி' எனவும், புனிதவதியாரை நேரிற் காணிற் பரமதத்தன் மனம் மாற்றமுற்று ஊருக்கு மீண்டு வருவான் என எண்ணி அவ்வாறு செய்ய உறவினர் தீர்மானித்தனர் 'கொண்டுபோய் விடுவத என்றார்' எனவும், புனிதவதியார் இல்லற வாழ்வுக்கு உரிய

நிலையினர் என்பதைப் புலப்படுத்தக் கொம்மை வெம்முலையி
னார். எனவும் கூறினார் ஆசிரியர். கணவன் தவறு செய்யினும்
மனைவி அதனைப் பொருப்படுத்தலாகாது ஆதலாலும், கணவனிடம்
மனைவி செல்வது செயற்பாலது ஆதலாலும். விலகி இருக்கும் கணவன் மனைவி ஆகிய இருவரையும் ஏற்றதொரு வழி கையால் இனைத்து வைத்தல் உறவினர் முதலியோர் கடன் ஆதலாலும், அவன் அங்கு இருத்தலே அறிந்து அழைத்துவரச் சென்ற உறவினர் பயன்தராமையாலும் அவர்கள் புனிதவதியாரை அவனிடம் அழைத்துச் செல்லத் துணிந்தனர். ஏ. தேற்றம்; விரைவு குறித்தது. ‘உம்’ இரண்டும் எச்சு உம்மைகள். விடுவது - தொழிற்பெயர். மம்மர் - உரிச்சொல். கிளிஞர்ப் போக்கி - இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை. அன்னூர் என்பது அனூர் எனத் தொகுற்றல் விகாரம் ஆயிற்று. (41)

புனிதவதியார் கணவனைத் தேடிக் கற்றத்தாருடன்
பாண்டி நாட்டிற்குச் செல்லல்.

மாமணிச் சிவிகை தன்னில் மடநடை மயிலன் னரைத் தாமரைத் தவிசில் வைகுந் தனித்திரு வென்ன வேற்றிக் காமரு கழனி வீழ்த்துக் காதல்செய் கற்றத் தாருந் தேமொழி யவருஞ் குழச் சேணிடைக் கழிந்து சென்றார்.

(ப-நூ) மாமணிச் சிவிகை தன்னில் - அழகிய மணிகள் பதித்த கிவிகையினில்; மடநடை மயிர் அன்னைர - அழகிய நடையினை யடைய மயிஸ் போலும் புனிதவதியாரை; தாமரைத் தவிசில் வைகும் தனித்திரு என்ன ஏற்றி - உள்ளம் ஆகிய தாமரையை இருக்கையாகக் கொண்ட தேவியாரைப் போல் வீற்றிருக்கச் செய்து; காமரு கழனி வீழ்த்து - அழகிய திரையை இட்டு; காதல் செய் கற்றத்தாருந் தேமொழியவரும் குழ - அன்பு உள்ள கற்றத்தவரும் இனிய மொழியைப் பேசும் தோழியரும் குழந்து வர; சேன் இடை கழிந்து சென்றார் - நெடுந்தூரம் நடந்து சென்றனர்.

(வி-நூ) சிவிகை - பண்டைய ஊர்தி வகைகளுள் ஒன்று; ஆட்கள் சுமந்து செல்வது. தவிசி - இருக்கை. காமர் - அழகு. கழனி - திரை; மறைத்தற்காக இடப்படும் துணி. தே - இனிமை. சேன் - தூரம். சுழிதல் - நீங்குதல். புனிதவதியார் சென்ற சிவிகையின் சிறப்பு உணர்த்த ‘மாமணிச் சிவிகை’ எனவும், புனிதவதியாரின் சிறப்பு உணர்த்த ‘மடநடை மயிலன்னார்’ ‘தாமரைத் தவிசில் வைகுந்தனித்திரு’ எனவும், புனிதவதியார்

சென்ற சிறப்பு உணர்த்த 'காமரு கழனி வீழ்த்து' 'காதல் செய் சுற்றத்தாரும் தேமொழியவரும் சூழ' எனவும், கணவனைத்தேடி நீண்டதூரம் அவர் சென்றார் 'சேணிடைக் கழிந்து' எனவும் கூறினார். சாயல் நோக்கி மயிலும், தெய்வ இயல்பு ஆகியவை நோக்கித் 'தனித்திருவும்' புனிதவதியார்க்கு உவமைகள். ஏற்றி, வீழ்த்து, சூழ, சென்றார் என்க. தேமொழி - பண்புத் தொகை. தாமரைத்தவிசு-உருவகம். இல்-ஏழாம் வேற்றுமை உருபு. தன்-சாரியை, என்ன-உவமை உருபு. (23)

புனிதவதியாருடன் வந்திருத்தலே உறவினர் அவனுக்கு
அறிவித்தல்

சிலபகல் கடந்து சென்று செந்தமிழ்த் திருநாடு டெய்தி பலர்புகழிப் பரம தத்தன் மாநகர் மருங்கு வந்து குலமுதல் மணைவி யாரைக் கொண்டுவந்தனைந்த தன்மை தொலைவில் சீர்க்கண வனுக்குச் சொல்லிமுன் செல்ல விட்டார்.

(ப-ரை) சிலபகல் கடந்து சென்று — சில நாட்களாக கடந்து பிரயாணம் செய்து; செந்தமிழ்த் திருநாடு எய்தி — செந்தமிழ் வளர்த்த பாண்டிநாட்டை அடைந்து; பலர்புசழ் பரமதத்தன் மாநகர் மருங்கு வந்து — பரவுகின்ற புகழினையுடைய பரமதத் தத்தன் வாழுகின்ற சிறந்த நகரின் புறக்கே அடைந்து; குலமுதல் மணைவியாரைக் கொண்டுவந்து அணைந்த தன்மை — குலத்திற்கு முதன்மை வாய்ந்த மணைவியை அழைத்துக்கொண்டு உறவினர் அங்கு வந்தமையை; தொலைவு இல் சீர் கணவனுக்கு — அழிதல் இல்லாத சிறப்பினையுடைய பரமதத்தனுக்கு; சொல்லி — முன்செல்ல விட்டார் — சிலரிடம் சொல்லி முன்னே செல்லும்படி உறவினர் அனுப்பிவிட்டனர். (43)

(வி-ரை) மருங்கு—பக்கம் சீர்—புகழ். தொலைவில் = தொலைவு + இல், தொலைவு — கெடுதல். பாண்டி நாட்டுற்குச் செல்லச் சில நாள் சென்றது என்பார் 'சில பகல் கடந்து' எனவும், பாண்டி நாட்டின் பெருஞ்சிறப்பு உணர்த்தச் 'செந்தமிழ்த் திருநாடு' எனவும், பரமதத்தனது சிறப்பு உணர்த்தப் 'பலர்புகழிப் பரமதத்தன் தொலைவில் சீர்க்கணவன்' எனவும், அவன் இருந்த ஊர்க்கிறப்பு உணர்த்த 'மாநகர்' எனவும், புனிதவதியாரின் சிறப்பு உணர்த்தக் 'குலமுதல் மணைவியார்' எனவும் கூறினார். சோழநாடு முதலியனவும் தமிழ்நாடு என இருப்பினும், முச்சங்கம் புராதன காலமுதல் தமிழை வளர்த்த சிறப்பு நோக்கிப் பாண்டி நாட்டை

‘செந்தமிழ்த் திருநாடு’ என விதந்து கூறினார். சிலபகல் — இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. கடவுட் தொடர்பு உற்றநாடு ஆதலின் ‘திருநாடு’ என்றார் புனிதவதியாரின் புகழ் உள்ளளவும் பரமதத்தனது பெயரும் நிலைபெறுமாதலின் ‘தொலைவிள்சீர்’ என்றார். சிலர் — தமிழுடன் வந்த சிலர் அன்றேல் அங்கு நின்ற சிலர். குலம்—வணி குலம். குலமுதல் மனைவி எனவும் கொள்க.

பரமதத்துன் தன் நிய மனையோடும் மகளொடும்
புதுவதியாரிடம் ஜஸ்ஸு

வந்தவ ரணைத்த மாற்றங் கேட்டலும் வணிகன் ரூலுஞ் சிந்தையி லச்ச மெய்திச் செழுபணம் பின்பு செய்த பைந்தொடி தனையுங் கொண்டு பயந்தபேண் மகவினேடு முந்துறச் செல்வே வென்று மொய்குழ வர்பாற் சென் ரூன்

(ப-ரை) வணிகன் தான் உம்—வணி சன் * ஆகிய பரமதத்த னும்; வந்தவர் அணைந்த மாற்றம் கேட்டலும்—தன் னிடம் வந்து சேர்ந்தவர் சொல்லிய செய்தியை அறிந்தலும்; சிந்தையில் அச் சம் எய்தி — உள்ளத்தூல் பயம் அடைந்து; செழுபணம் பின்பு செய்த பைந்தொடி தனையும் - திருமணங்கு செய்த அழகிய வளையங் களை அண்ந்து பெண்ணையும், பயந்த பெண் மகவினேடு — பெற் றெடுத்த பெண்குழுந்தையோடு; கொண்டு - அழைத்துக்கொண்டு; முந்து உற செல்வேன் என்று—புனி வதியார் தன் னிடம் வருமுன்பே தான் அவரிடம் செல்ல வேண்டும் ஏனத் தீர்மானித்து; மொய்குழல் அவர்பால் வந்தார், வக்குகள் சூழும் குந்தலையடைய புனிதவதி யாரிடம் சென்றுன்.

(வி ரை செழுமை - சிறப்பு. பைந்தொடி = பக்கமை + தொடி. வந்தவர் — வினையால்லையும் பெயர். அணைந்த—சொல்லிய. மாற்றம் — செய்தி. கேட்டலும் என்பதில் உம் — எதிரது தழுவிய விரைவு குறித்தது. தான் — அசைச் சொல்; உம்—எச்சவும்மை பரமதத்தன் புனிதவதியாரைத் தெய்வ அணங்கு என நன்கு அறிந்தவன் ஆதலின் அவர் தன்னிடம் தேடிவந்தமையால் அவன் சிந்தையில் அச்சம் எய்தினான். அதனுலையே அவரிடம் ‘முந்து றச் செல்லஸ்’ என்னினான். புனிதவதியார் கொள்ளளற்குரிய வெறுப் புணர்வை நீக்கித் தன்நோக்கத்தை அவர் ஏற்கும்படி செய்து அவரின் ஆசியைப் பெறுதற்காகவே தன் மனைவியையும் மகளை யும் அவன் தன்னுடன் அழைத்துச் சென்றான். அவனது புதிய இல்லாழ்வின் சிறப்பும், புதிய மனைவியின் சிறப்பும் உணர்த்தச் ‘செழுமை மனம் செய்த பைந்தொடி’ என்றார் மொய்குழல்— வினைத்தொகை.

பராதத்தன் புனிதவதியாரைப் பணிந்து அவரது அருளால்
வாழ்வதாகக் கூறுதல்.

தானுமம் மனைவி யோடுட் தளர்நடை மகவினேடு மானிளம் பிணைபோனின்ற மனைவியா ரடியிற் ரூழ்ந்தே யானும் நருளால் வாழ்வே னிவ்விளங் குழவி தானும் பான்மையா உமது நாமம் என்றுமுன் பணிந்து வீழ்ந்தான்

(..-ரை) இளம் மான்பிணை போல் நின்ற மனைவியார் அடியில் — இளமையான பெண்மான் போல நின்ற புனிதவதியாரின் திருவடிகளில்; தானும் அம்மனைவியோடும் தளர்நடை மகவினேடு இம் தாழ்ந்து — பரமதத்தன் புதிய மனைவியொடும் தளரும் நடையினை யடைய குழந்தையொடும் பணிந்து உமது அருளால் யான் வாழ் வேன் — உமது அருளால் யான் மணம்செய்து வாழ்கின்றேன்: இவ் இளம் குழவிதானும் பான்மையால் உமது நாமம் - இந்த இளமையான பெண் குழந்தைக்கும் உமது அருளின் தன்மையால் உமது பெயர்; என்று—எனச் சொல்லி; முன் பணிந்து வீழ்ந்தான்-அவர் முன் தன் உடல் முற்றுக நிலமுறப் பணிந்தான்.

வி - ரை குழவி — குழந்தை, பான்மை — தன்மை, தான் — உளப்பாட்டுத் தன்மை, ஒருமைப் பெயர். புனிதவதியாரைப் பரமதத்தன் தானும் வணக்கிக்கீத் தன் புதிய மனைவி மகள் ஆகியோ ரும் வணங்கும்படி செய்தான் ஆதலின் தலைமைத் தன்மை தோன்ற அவனுக்கு ‘உம்’ இடைச் சொல் கொடுத்தும் ஏனையிருவருக்கும் உடனிகழ்ச்சிப் பொருளுக்கு உரிய ‘ஓடு’ உருபு கொடுத்தும் ஆகிரியர் கூறினார். கணவன் வருதல் அறிந்து புனிதவதியார் சிலிகையின் இறங்கி நின்றனர் ஆதலின் ‘நின்ற மனைவி எனவும், அவரது உயர்வுதோன்ற ஆர் விருதி கொடுத்து ‘மனைவியார்’ எனவும் அவரது இளமை முதலிய கிறப்புத் தோன்ற ‘மானிளம் பிணை’ எனவும், குழந்தையின் இளமை உணர்த்தத் ‘தளர் நடை மகவு’ எனவும், முதலில் அவர்கள் அவரது திருவடியின் முன்பாகப் பணி வாக நின்றனர் ஆதலின் ‘தாழ்ந்து’ எனவும் கூறினார். பரமதத்தன் புனிதவதியாரிடம் உள்ள தன் பக்கிப்பான்மையை (1) மனைவி மக்களோடு புனிதவதியாரின் அடிகளிற் தாழ்ந்தமை (2) ‘யான் உமது அருளால் வாழ்வேன். (3) பணிந்து வீழ்ந்தமை ஆகியவை உணர்த்தும். தாழ்தல் — உள்ளத்தாலும் உடலாலும் பணிதல். சிந்தை, சொல், செயல், ஆகிய முன்றினும் அவன் அவரைத் தொழுதான் என்க. மானிளம் பிணை — உவமை. ஓ — தேற்றப் பொருள்.

பரமத்தன் மலைவியை வணங்குதல் காரணத்தை உற சினர் விளைதல்.

கணவர்பால் வணங்கக் கண்ட காமர்பூஷ் கொடியன் ஞாம் அணைவுறாஞ் சுற்றுத் தார்பா லச்சமோ டொதுங்கி நிற்ப உணர்வுறு கிளைஞர் வெள்கி யுன்றிரு மனைவி தன்னை மணைவி தாரி ஞேய்ந்தென்கொ வெண்டுன்.

ஏ - ஏ கணவர் தாம் வணங்கக் கண்ட காமர் பூஷ்கொடி அன் ஞேர் - கணவன் ஆகிய பரமத்தன் புனிதவதியாரை நிலமுற வீழ்ந்து வணங்குதலீக்கண்ட புதிய மலைவி ஆகிய அழகிய பூஷ்கொடி போன்ற பெண் ஆனவள்; அணைவு உறு சுற்றுத்தார் பால் அச்ச மோடு ஒதுங்கி நிற்ப - அங்கே வந்துள்ள உறவினரிடம் கொண்டுள்ள பயத்தினால் ஒரு புறத்தே ஒதுங்கி நிற்க; உணர்வு உறு கிளைஞர் வெள்கி - உலகிபாஸ் அறிபுமிக்க உறவினர் நாணமடைந்து; மணைவி தார் ஞேய்-நறுபணம் வீசுகின்ற பூமாலையை அனிந்த பரமத்ததனே! உன் திரு மலைவி தன்னை வணங்குவது என்னை கொல் - உனது அழகிய மனைவியை நீ வணங்குவது எதனால்; என்றார் - என வினவினர்.

வி - ஏ உணர்வு - அறிவு. தார் - மாலை. கொல்-ஜூயப் பொருள் தரும் இடைச் சொல். பரமத்தனது புதிய மலைவியின் அழகும் பண்டும் உணர்த்தக் 'காமர் பூஷ்கொடியன்னா' எனவும். அவனது ஆரம்ப வரலாற்றை இப்போது அறிந்ததினாலும் புனிதவதியாரும் அவர் உறவினரும் அங்கு வந்திருப்பதினாலும் அப்பெண் அடைந்த நிலையை உணர்ந்த 'அச்சமோ டொதுங்கி நிற்ப' எனவும், கிளைஞரின் சிறப்பு உணர்த்துவார் 'உணர்வுறு கிளைஞர்' எனவும், மலைவி கணவனை வணங்குதல்லாது கணவன் மலைவியை வணங்குதல் உலகியலன்று அதவின் 'உள்றிரு மனைவிதன்னை வணங்குவதேதன்' எனவும், பரசத்தனது சிறப்பு உணர்த்த 'மணமலிதார் ஞேய்' எனவும் கூறினார். வணங்குவது - தொழிற் பெயர். நிற்ப, வெள்கி, என்னை, என்றார் என இனைக்க. இச்செய்யுள் அச்சமும் மருட்கையும் ஆகிய சுவைகளை உடையது.

பரமத்தன் தன் மலைவியைப் பணிந்த காரணம் கூறுதல்

மற்றவர் தம்மை நோக்கி மானுட மிவர்தா மல்லர் நற்பெரும் தெய்வ மாத ஞைந்தந் தகன்ற பின்பு பெற்றவிம் மகவு தன்னைப் பேரிட்டே ஒது லாலே பொற்பதம் பணிந்தே ணீரும் போற்றுதல் செய்யி ஜென்றுன்.

ப-ரை மற்று அவர் தம்மை நோக்கி - அவ்வாறு கேட்ட அந்த உறவினர்களைப் பார்த்து; இவர்தாம் மானுடம் அல்லர் - இப்புனித வதியார் மனிதப் பெண் அஸ்லர்; நல் பெரும் தெய்வம் ஆகல் - நங்கள் பெருமையுள்ள தெய்வம் ஆக இவர் இநக்தலே; நான் அறிந்து அகன்ற பின்பு - நான் அறிந்து இவ்வார மனையாகக் கொண்டிருத்தலே விட்டு நீங்கிய பின்பு; பெற்ற இம் மகவு தன்னைப் பேர் இட்டேன் - வேறெரு மணம் செய்ப பெற்ற இப் பெண் மகவுக்கு இப்புனிதவதியார் திருப்பெயரை இட்டேன்; ஆகலால் - இவர் தெய்வம் ஆகையினாலே; பொற்பதம் பணிந்தேர் - இவரின் பொன் போலும் திருவடிகளை வணங்கினேன்; நீரும் போற்றுதல் செய்மின் என்றான் - நீங்களும் இவ்வரை வணங்குதலைச் செய்வீராக என்று சொன்னான்.

வி-ரை மானுடம் - மனிதப் பிறப்பு. பணிந்தேனீரும் - பணிந் தேன் + நீரும். ‘உன் மனைவியை நீ வணங்கியது ஏன்? என் வின விய உறவினருக்கு ‘இவர் மானுடம் அஸ்லர்; தெய்வம்; ஆகலாற் பணிந்தேன்’ எனப் பரமதத்தன் தெரிவித்தான் புனிதவதியாரை விட்டு நீங்கி வேறிடம் சென்றமை வேறெரு பெண்ணை மன்று அங்கு வாழ்கின்றமை ஆ யெவக்கான காரணங்களையும் இதற்கு தெளிவுபடுத்தினான். பின்பு பெற்ற மகவுக்குப் புனிதவதியாரின் பெயரை இட்டுள்ளதைக் கூறியதனாலும், அவர்களும் அவரை வணங்குதல் வேண்டும் எனக்கூறியதனாலும் அவன் புனிதவதியாரிடம் கொன்றுள்ள பக்தித் தன்மையைத் தெரிவு படுத்தினான். ‘பொற்பதம்’ ‘நற்பெருந் தெய்வம்’ என்பன புனிதவதியாரின் உயவைக்குறிப்பன.

பரமதத்தன் கூறியவை கேட்டு உறவினர் கேயலற்று நிற்றல் என்றலுஞ் சுற்றுத் தாரு மிதுவென்கொல் லென்று நின்றார் மன்றலங்குழலி னாரும் வணிகன் வாய் மாற்றம் கோக்கொன்றைவார் சடையி னாதங் குரைகழல் போற்றிச் சிந்தை யொன்றிய நோக்கின் மிக்க உணர்வுகொண் டுரைசெய்கின்றார்.

ப-ரை என்றலும் - நீங்களும் வணங்குங்கள் எனப் பரமதத்தன் கூறியதும்; சுற்றுத்தாரும் இது என் கொல் என்று நின்றார் - உறவினரும் இது என்ன எனச் செய்வது அறியாது திகைத்து நின்றனர்; மன்றல் அம்குழலினாரும் வணிகன்வாய் மாற்றம் கோக-

வாசனை பொருந்திய கூந்தலையடைய புனிதவதியாரும் பரமதத்தன் சொல்லிய சொற்களைக் கேட்டு; கொன்றை வார் சடையினர் தம் குரைகழல் போற்றி - கொன்றை மல்லர் அணிந்த நீண்ட சடையினை யடைய சிவப்ரானது ஒலிக்கும் கழல் அணிந்த பாதங்களை வணங்கி; சிந்தை ஒன்றிய நோக்கின் மிக்க உணர்வு கொண்டு - உள்ளத்திற் பொருந்திய அகழுகநோக்கினால் மிக்க உள்ளுணர்வு பெற்று; உரை செய்கின்றார் - சொல்லுவாராயினர்.

வி-ரை மன்றல் - வாசனை. அம் - அழகு. ஒன்றுதல் - இணைதல். வார் - நீண்ட. குரைத்தல் - ஒலித்தல். நோக்கம் - கருத்து: பாக அமைந்த இறையங்பு மிக்கு வெளிப்பட ஏதுவாயினையாலும் 'சிந்தை ஒன்றிய நோக்கின் மிக்க உணர்வு கொண்டு' உரை செய்தார் என்க. பரமதத்தன் உரைத்தவை 'உண்மை உரைகள்' என்பார் 'வணிகன் வாய் மாற்றம்' என்றார். 'மற்றலங் குழல்' என்பது புனிதவதியாரினதும் குரைகழல் கொன்றை வார் சடை என்பன இறைவனினதும் சிறப்பை உணர்த்துவன.

புனிதவதிபார உடல் வனப்பை விலக்கிப் பீறையங்பு பெய்தற்காம் பேய்வடிவை வேண்டல்.

ஈங்கிலன் குறித்த கொள்கை யிதுவினி யிவனுக் காகத் தாங்கிய வனப்பு நின்ற தசைப் பொதி கழித்திங் குன்பால் ஆங்குநின் ரூர்கள் போற்றும் பேய்வடி வடியே னுக்குப் பாங்குற வேண்டு மென்று பரமர்தாள் பரவி நின்றார்.

ய-ரை ஈங்கு இவன் குறித்த கொள்கை இது - இப்பொது என்கணவன் வெளிப்படுத்திய கொள்கை இதுவாகும்; ஆதவின், இவனுக்கு ஆகத் தாங்கிய வனப்பு நின்ற தசைப்பொதி - என்கணவனுக் காகத் தாங்கியுள்ள அழகு பொருந்திய தசைபொதிந்த உடலை; இனி க்கழித்து - இனிக்கைவிட்டு; ஆங்கு உன்பால் நின்றார்கள் போற்றும் பேய்வடிவு - அவ்வுகில் உன் அருளை வேண்டி நின்றார்கள் துதிக்கின்ற பேயின் வடிவத்தை; அடிசேனுக்கு பாங்கு உற வேண்டும் என்று - அடியவளாகிய எனக்கு நல்லியல்பு பொருந்தியதாக வேண்டும் என்று; பரமர்தாள் பரவி நின்றார். இறைவனது திருமகளைத் துதித்து நின்றார்.

வி-ரை வனப்பு - அழகு. பாங்கு - தகுதி. இவன் குறித்த கொள்கை என்பது பரமதத்தன் மலையியாகிய புனிதவதியாரைத் தெய்வமாகக் கண்டு அவரைக் கைவிட்டு வேறொரு மணம் செய்து வாழுதல் பரமதத்தன் தம்மை மனைவியாகக் கொள்வதைக் கைவிடு

தலாற் தனக்கு அவன் கணவனுகூர் நினையும் இஸ்லையாகிவிட்டதை உணர்த்த இவன் எனவும், உலகியல் வாழ்விற்கு உடல்வனப்பு ஓர் இடம்பெறுதலால். இவனுக்காகத் தாங்கிய வனப்பு எனவும், இவனப்பு உடற் தனையால் அமைதலால் ‘வனப்பு நின்ற தசைப் பொதி’ எனவும், இவ்வாழ்வு இனிப்பிஸ்லாம் ஆவால் ‘தசைப் பொதி கழித்து’ எனவும் தசைப்பொதி கர்த்த எனப்பு உருவை உகத்தார் கூறும் முறையாற் ‘போய் வடிவு’ எனவும் அவ்வடிவு பாவத்திற்கு இடஞ்சாமல் இறையனப்பு செய்தத்து உகந்ததாதலின் ‘ஆங்கு நின்றார்கள் போற்றும்’ எனவும், அவ்வடிவு உரியவகையில் அமையவேண்டும் என்பார் ‘பாங்குற’ எனவும், இதனை வேண்டிப் பெற்றார் என்பார் ‘பரமிர்தான் பரவு’ எனவும் கூறினார். இளமைக்கண் இறைவன் பால் அன்புகொண்டிருந்த புனிதவதியார் பெற்றார் வழிப்படுத்தலான் மனையறம் ஏற்றார். இப்போது தற் கொண்டான் தானாக நீங்குதலான் அதனைத் திருவருட் செயலாக எண்ணி மனையறத்தை விடுத்து இலைவனை அன்பு செய்தற்காம் எனபு வடிவத்தை வேண்டிப் பெற்றார். இளமைக்கண் மாளிர் உங்கியலைத் துறந்து அருள் வழிப்படுதல் அரிதினும் அரிது ஆவின் உம்மையார் செயல் செயற்கரும் செயலாம்.

புநிதவதியார் வேண்டியாடி போய் வடிவம் பெறுதல்.

ஆனவப் பொழுது மன்று ளாடுவா ரதுளி னோஸ் மேனெநிரி யுணர்வு கூர வேண்டிற் கீர பெறுவார் மெப்பி ஹுன்னை வனப்பை யெல்லா முநறியெற் புடம்பே யாக வானமு நிவனு மெல்லாம் வணங்குதுபோய் வடிவ மானார்.

ப-ரை ஆன அப்பொழுது - பேப்வட்டு தருக்படி புனிதவதியார் வேண்டிப்பரவிய போது; மன்றுள் ஆடுவார் அருளினுடே; மேல் நெறி உணர்வு கூற - உயர்ந்த வீட்டு நெறிகண் உணர்வு மிக; வேண்டிற்று ஏ பெறுவார் - வேண்டியகை வேண்டிய அப்போகே பெறுவாராகி; மெய் இல் ஊன் அடை வனப்பை ஏ ளாம் உதறி - நீலையில் லாத உடலில் உள்ள அழுகு அலைத்தும் நீக் ; எற்பு உடம்பு ஏ ஆச - எனபு உள்ள உடம்பே அமைய: வானும் நிவனும் ஏ ளாம் வணங்கும் - வானிலும் நிலத்திலும் உள்ள அளைவரும் துதிக்கும் போய் வடிவம் ஆனார் - போய் ஆனைய சிவகணவடிவம் உள்ளவர் ஆனார்.

வி-ர மன்று-வெளி. மேல் நெறி - வீட்டு நெறி. எற்பு - எனபு; இதுவவித்தல் விகாரம் வேண்டிற் ரி - வேண்டியது; விளையாலஜையும் பெயர். கூர - உரிச்சொல்லடியாக வந்து செய்வென் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம். பெறுவார் - முற்றெற்சம், ஆக - செய்வென் வாய்ப்

பாட்டு வினையெச்சம் இறைவன் எங்கும் உள்ளார் ஆதனின் ‘மனங்குள் ஆடுவார்’ எனவும், உள் அடங்கியிருந்த வீட்டுநெறி உணர்வு அவ்வமயம் அவரிடம் மிக்கு நின்றதாதலின் ‘மேனெறி யுணர்வுகூர்’ எனவும், வேண்டியதை இவைவனருளால் உடனே பெற்றுர் என்பார் ‘அருளினுலே வேண்டிற்றோ பெறுவார்’ எனவும், உடல் வனப்பு நிலையற்றதாதலின் ‘எல்லாம் உதறி’ எனவும், அம்மையார் பெற்ற பேய் வடிவம் மனிதரைப் பயமுறுத்தும் பேய் உருவம் அன்று, சிவ பூதகண் உருவம் ஆதலின் ‘வானமும் நிலமும் எல்லாம் வணங்கும் பேய் வடிவம்’ எனவும் ஆசிரியர் கூறினார். வான், நிலம் - ஆகு பெயர்கள்.

சுற்றுத்தவர் அஞ்சிச் செல்லல்

மலர்மழை பொழிந்த தெங்கும் வானதுந் துபியி னைதம் உலகெலாம் நிறைந்து விம்ம உம்பரும் முனிவர் தாழுங் குலவினர் கணங்க எல்லாங் குணலையிட்டனமுன் னின்ற தொலைவில்பல் சுற்றுத் தாரும் தொழுதஞ்சி யகன்று போனார்.

ப-ரை எங்கும் மலர் மழைபொழிந்தது; எல்லா இடங்களிலும் மலர் ஆகிய மழை பெய்தது; வான துந்துபியின் நாதம் உலகெலாம் நிறைந்து விம்ம - தேவ உலகத்துத் துத்துபி என்னும் இசைக் கருவி யின் ஒலி உலகம் முழுதும் நிறைந்து ஒலிக்க; உம்பரும் முனிவர் முனிவர் தாழும் குலவினர் - வேவர் கனும் முனிவர்களும் கலந்து மகிழ்ந்து உலாவினர்; கணங்கள் எல்லாம் குணலை இட்டன - சிவகணங்கள் அனைத்தும் மகிழ்வினாற் பாடி ஆடின; முன் நின்ற தொலைவு இல் பஸ் சுற்றுத்தாரும் அம்மையார் முன் நின்ற குறைதல் இல்லாத பஸ் வகையினரான உறவினரும்; தொழுது அஞ்சி அகன்றார் - அம்மையாரை வணங்கிப் பயந்து அவ் இடம் விட்டுச் சென்றனர்.

வி-ரை துந்துபி - தேவ உலகத்து இசைக் கருவி; இயக்குபவர் இன்றித் தாமாக இயங்குவது; இறைவன் அருளால் உலகில் அருள் நிகழ்ச்சிகள் நிகழும்போது ஒலிப்பது. விம்முதல் - ஒலித்தல் உம்பர் - தேவர் குலவுதல் - மகிழ்தல். குணலை - பாடலுடன் நிகழும் கூத்து இது மகிழ்ச்சியினால் நிகழ்வது. இறைவன் புனிதவதியாருக்கு அருளிய பேரருட் செயலுக்காகவும் புனிதவதியார் பெற்ற மேல் நெறிக்காகவும் வியந்து தேவ உலகிலிருந்து மலர்கள் சொரிந்தன; தேவதுந்துபி முழங்கியது. தேவர் கனும் மகிழ்ந்து உலாவினர்; சிவபூத கணங்கள் பாடி ஆடின, மலர்கள் சொரிந்தமை, துந்துபி முழங்

கின்மை ஆகியவை இடன்டும் தாமாக நிகழ்ந்தன; இவை தேவ தலைவர்களின் மகிழ்ச்சியைக் குறிப்பன. இந்நிகழ்ச்சியினால் அனைத் துலகத்து அனைவரும் மகிழ்ந்தனர் ஆயினும் தலைமைப்பாடும் சிறப் பும் நோக்கி உம்பர், முனிவர், கணம் ஆகியோரை மட்டும் ஈண்டு ஆசிரியர் குறிப்பிட்டார். மலர்சொரிந்தமை, துந்துபி முழங்கியவை ஆகியவைகளின் மிக்க தன்மையை உணர்த்த முறையே ‘மலர் மழை எங்கும் பொழிந்தது’ வான் துந்துபியின் நாதம் உலகெலாம் நிறைந்து விம்ம’ எனவும், உம்பர் முனிவர் மகிழ்ச்சி மிகுதியை உணர்த்தக் ‘குலாவினர்’ எனவும், பூதகணங்களின் மிக்க மகிழ்ச்சி யை உணர்த்தக் ‘குணலையிட்டன’ எனவும், புனிதவதியாரின் தொடர்பினால் புகழுக்கு உரியவர் ஆதலின் ‘தொலைவில் சுற்றத் தார்’ எனவும், அவர்கள் புனிதவதியார் - பரமதத்தன - புதிய மனைவி ஆகியவர்களின் சுற்றத்தவர் என்பார் ‘பஸ் சுற்றத்தவர்’ எனவும் கூறினர். அம்மையாரைத் தொழுப்படி பரமதத்தன் முன் கூறியதனாலும் அங்கு அவர் முன் பேரற்புத நிகழ்வு நிகழ்ந்தத னாலும் சுற்றத்தவர் தொழுது அஞ்சி அகன்றனர். மலர் மழை - உருவக அஸி. தாம் - சாரியை.

இறையனைத் துதித்து அற்புதத் திசுவந்தாதி அருளிச் செய்தல்.
உற்பவித் தெழுந்த ஞானத் தொருமையில் னுமைகோன்
றன்னை
யற்புதத் திருவந் தாதி யப்பொழு தநுளிச் செய்வார்
பொற்புடைச் செய்ய பாத புண்டரீ கங்கள் போற்று
நற்கணத் தினிலொன் ஒனேனை னென்று நயந்து பாடி.

ப-ரா உற்பவித்து எழுந்த - உள்ளத்துத் தோன்றி எழுச்சியுற்ற; ஞானத்து ஒருமையின் - பதிஞானத்தின் ஒருமைப்பாட்டினால்; உமைகோன் தன்னை - திருவருட்சக்திக்குத் தலைவராகிய சிவனைத் துதித்து: அப்பொழுது தமக்குச் சிவகண உருவும் கிடைத்த போது; அற்புதத் திரு அந்தாதி அருளிச் செய்வார் - அற்புதத் திருவந்தாதி என்னும் அருள் நூலை அருளிச் செய்வாராகி: பொற்பு. உடைச் செய்ய புண்டரீகங்கள் போற்று - மிகஅழகிய சிவந்த தாழ்ரை ஆகிய திருவடிகளைத் துதிக்கும்; நற் கணத்தினில் நான் ஒன்று ஆனேன் - நல்ல சிவபூதக் கூட்டத்துள் யான் ஒருவராக ஆசிரேன்; என்று நயந்துபாடி - என மகிழ்ந்து பாடி:

வி - ரை உற்பவித்தல் - தோன்றுதல். இது வட திசைச்சொல் கோன் - தலைவன், ரணம் - கூட்டம். நயத்தல் - மதிழ் தல்.

புண்டரீகம் - தாமரை. ‘மேனெறி உணர்வு கூர’ என முற்கூறிய தனுஸ் அதிலிருந்து உற்பவித்த எழுத்தே ஞான ஒருமை மன்றுளாடுவார் அருளினால் மேனெறி உணர்வு கூர் ந்ததினால் இவ் ஞான ஒருமை மன்றுளாடுவார் அருளினால் எழுந்ததே என்க. பதிஞான ஒருமையால் அற்புதத்திருவந்தாதி அருளப் பெற்றது ஆதலின் இந்நால் பதிஞானம் நுதவியது ஆகும். பொற்புடைச் செய்ப பாதை புண்டரீகங்கள்’ என்பது இறைவனின் திருவடிகளின் சிறப்பை உணர்த்துவன். பாதபுண்டரீகம் உருவக அணி. சிவபூதகணங்கள் இறைவனுக்குப் பணி செய்பவர் ஆதலினால் ‘நற்கணம்’ எனவும், அவ்வருவைப் பெற்றதனுஸ் ‘ஒங்குனேனன்’ எனவும், அம்மையார் கூறி னார். ஈண்டு நான் என்பது உலவியை வறிபிஸ் ஆணவத்தினுஸ் வந்தது என்று திருவருள் வழிவந்த சிவ அனுபவத்தினுஸ் வந்தது ஆகும். நாயன்மர்ரும் தம்பாடள்களில் இச்சொல்லை எடுத்தான்டுள்ளனர். ‘இனிப்பிறவாத தன்மை வந்தெதய்தினேன்’ (சுந்தரமூர்த்தி நாயனர்) ‘இருமாந்திருப்பன்’ (அப்பர்) ‘நானேயோ தவஞ்செய்தேன்’ (மாணிக்கவாசகர்) தமக்கு இறைவன் அருளிய அற்புதத்தை அந்தாதி முறையாக வெளிப்படுத்துதலால் அற்புதத் திருவந்தாதி எனப் பெயர் பெற்றது ஒரு செய்யினின் சுற்று எழுத்து அசை, சீர், அடி, ஆகியவைகளுள் ஒன்று அடுத்த செய்யினின் ஆதியாக அமையும் அமைப்புக்கு அந்தாதி எனப் பெயர். ஒருமையாவது நினைப்பு, சொல், செயல் மூன்றும் ஒன்றில் நிலைத்தல். காண்பவன் கானும் பொருள், காட்சி என்னும் மூன்றும் இல்லாத நிலைனவும் கூறுவர்.

அம்மையாரி திருக்காலைக்குச் சௌலை.

ஆய்ந்தசீ ரிரட்டை மாலை யந்தாதி யெடுத்துப் பாடி யேய்ந்தபே ருணர்வு பொங்க யெலொரு மூன்று முண்ணேட் காய்ந்தவ ரிருந்த வெள்ளிக் கயிலைமால் வரையை நண்ண வாய்ந்தபே ரகுள்முன் கூர வழிபடும் வழிபால் வந்தார்.

ப - சூர ஆய்ந்த சீர் இரட்டை மாலை அந்தாதி எடுத்துப்பாடி - ஆராய்ந்த சிறப்புகளையுடைய இரட்டை மணி மாலையினை அந்தாதித் தொடையாகச் சிறப்பித்துச் சொல்லி; ஒய்ந்த பேர் உணர்வு பொங்க - பொருந்திய பெரிய ஞானவுணர்வு மிக்கு எழு; ஒரு மூன்று எயில் மூன் நாள் காய்ந்தவர் இருந்த - அசரரின் மூன்று அரண்களை முற்காலத்தில் அழித்த இறைவன் இருந்த; வெள்ளிக் கயிலை மால் வரையை நண்ண - வெள்ளிமயமான கயிலை என்னும் பெருமை

உள்ள மலையை அடைதற்காக; வாய்ந்த பேர் அருள் முன் கூர = கிடைத்த பெரிய திருவருள் மிகுதலால், வழிபடும் வழியால் வந்தார் = வழிபடுதற்குரிய முறைமையோடு சென்றார்.

வி - ரை சீர் - இறைவனது சிரப்பு. இந்வகைப் பாக்களினுஸ் மணி மாலை போன்று அமைதலால் இட்டை மணிமாலை எனப் பெயர். இது சிற்றிலக்கிய நூல் வகைகளுள் ஒன்று. எடுத்து - சிறப் பித்து. ஏய்தல் - பொருந்துதல். எயில் - மதில். ஈண்டு மதிலால் அமைந்த நகரைக் குறித்தது. மக்களுக்கும் நேவர்க்கும் பெரும் இடுக்கண் செய்த வளிப் மூன்று அசரர்களை அறித்ததாகப் புராணங்களும். மால் - பெருமை. காய்தல் - சினத்தல், அழித்தல். வேத ஆகமங்களால் ஆராயப் பெற்ற சிரப்பு ஆகவின் 'ஆய்ந்தசீர்' எனவும் இறையருளாற் கிடைத்த ஞானம் ஆதாரின் ஏய்ந்த பேர் உணர்வு எனவும் இறைவனுஸ் கிடைத்த அருள் ஆகவின் 'வாய்ந்த பேர் அருள்' எனவும் கூறினார். கறிலீக்குப் பெருமையாவது இறைவன் வீற்றிருந்ததல். வழி - முறைமை. பாடி, நண்ண, கூர, வந்தான் என இணைக்க. நண்ண என்பது காரியப் பொருட்டாயும் கூர என்பது காரணப் பொருட்டாயும் வந்த செயலென் எச்சங்கள்.

உலக மக்களின் பழிப்புறைகளை அம்மையார் பொருட்படுத்தாமை
கண்டவர் வியப்புற் றஞ்சிக் கையகண் ரேடுவார்கள்
கொண்டதோர் வேட்த் தன்மை யுள்ளவா கூறக்கேட்டே
அண்டர்நா யகனு ரெண்ணை யறிவரே லறிபா வாய்மை
எண்டிசை மாக்க ஞக்கியா னெவ்வுரு வாயென் என்பார்.

ப - ரை : கொண்டது ஒர் வேடத்தன்மை - தாம் வேண்டிப் பெற்ற ஒப்பற்ற பேய் வடிவத்தின் இபல்பை; கண்டவர் வியப்பு உற்று அஞ்சி - பார்த்தவர்கள் வியப்பு அடைந்து அச்சம் கொண்டு: கை அன்று ஒடுவார்கள் - இடம் விட்டு நீங்கிச் செல்பவராகி; உள்ள ஆ கூற கேட்டு - அவரவர் கருதியபடி பலபட குறைவுபடச் சொல் வியவைகளை அம்மையார் கேட்டு: அண்டர் நாயகனார் என்னை அறி வரேல் - தேவர் அனைவர்க்கும் தலைவராகிய இறைவன் என உண்மை நிலையை அறிவாராகில்; வாய்மை அறியா மாக்களுக்கு எட்டுத் திசைகளிலும் உள்ள உண்மை அறிவு பெருத மக்களுக்கு; யான் எவ் உரு ஆய் என - யான் எந்த உருவாகி இருப்பினும் அதனால் என்ன, என்பார் - என நினைப்பவராய்.

வி - ரை ; கை - இடம். கொண்டது - பெற்றுக்கொண்டது. ஒர் - ஒப்பற்ற. உள்ளவா - தத்தம் உள்ளத்தில் உள்ளவாறு.

கண்டவர் — முதலிற் கண்ட சுற்றத்தவரும் பின்பு அவர் சென்ற வழியிற் கண்டவர்களும். என்பு உருவத்தோடு நடக்கும் செயலி ஞல் வியப்பும், அதன் தோற்றத்தினால் அச்சமும் கண்டவர்க்கு உள்ள ஆயின். அவ்வரு இறைவனைடு முறைக ஒருமையுறுதற்கு உரிய தாதவின் ‘ஓர்’ என அடை கொடுத்தார், என்னை — என் உண்மை அறிவு பெருத அவர்களின் குறைவினை உணர்த்த ‘மாக்கள்’ என்றார். மாக்கள் ஜி அறிவினர். மக்கள் — ஆற்றி வினர். அவர்தம் உரைவயை பொருளாசக் கொண்டிலர் என்பார் ‘எவ்வுருவாகில் என்’ என்றார். இறைவனின் அருட் பேறே ஒருவற்குத் தலையாய பேறு என்பதாம். கண்டவர் — வினையாவணையும் பெயர். ஒடுவார் — முற்றெச்சம். உள்ளவா — வினையெச்சம். ஆக என்பது கடை குறைந்து ஆ என நின்றது.

அம்மையார் திடுக்கலை மலையிற் தலையினால் நடந்து செல்ல

வடதிசைத் தேய மெஸ்லாம் மனத்தினுச் கடிது சென்று
தொடையவி ழிதழி மாலைச் சூலபா ணி பனுர் மேவும்
படரொளிக் கயிலை வெற்பின் பாங்கணைந் தாங்குக் காவின்
நடையினைத் தவிர்ந்து பார்மேற் றலையினு ணடந்து
சென்றார்

ப — ரை : வடதிசை தேயம் எல்லாம் — வடதிசைக்கண் உள்ள நாடுகள் அணைத்திலும்: மணத்தினும் கடிது சென்று - மன வேகத் திலும் விரைவாக நடந்து; தொடை அனிழி இதழி மாலை சூல பாணி யனுர் மேவும் மாலைபோல மலர்கின்ற இதழ்கள் உள்ள கொன்றை மாலையை அணிந்து குலத்தை வைத்திருக்கும் கையினன் ஆகிய இறைவன் வீற்றிருக்கும்; படர் ஓளி கயிலை வெற்பின் பாங்கு அணைந்து — பரவுகின்ற ஓளியினையுடைய கயிலை மலையின் பக்கத்தை அடைந்த; ஆங்கு காவின் நடையினைத் தவிர்ந்து — அந்த இடத்தில் காலினால் நடத்தலைக் கைவிட்டு; பார்மேல் தலையினால் நடந்து சென்றார் — நிலத்தின் மேல் தலையினால் நடந்து மேலே சென்றார்.

வி — ரை : தேயம் — தேசம்; இது இடைப்போலி. மனத் தின்: — இன் — ஜந்தாம் வெற்றுமை ஓப்புப் பொருள். உம்-உயர்வு சிரப்பு. கடிது — விரைந்து. தொடை — மாலை. இதழி — இழை யுடையது; கொன்றை. சூலம் — முத்தலைகளை உடைய படைக் கருவி, பாணி — கை. பாங்கு — பக்கம். ‘படர் ஓளி’ என்பது கயிலை மலையின் சிறப்பு உணர்த்தியது. இறைவன் இருக்கும் தூய இடமாத வின் காலினால் நடத்தலைத் தவிர்த்துத் தலையினால் நடந்தாள். இவ

ரைப் போலவே திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனாரும் சில தலங்களைக் காலினால் மிதிக்க அஞ்சி விலகிச் சென்றார் என அவர் வரலாறு கூறும். அம்மையார் மனத்திலும் கடிது சென்றதற்கு அவர் வேண்டிப் பெற்ற பேய் உருவே பெருந்துணையாயிற்று.

திருக்கைலைக்கு வரும் பனிதவதியாரிடம் திருவருட் சக்தியின் நோக்கு உண்டாதல்

‘தலையினால் நடந்து சென்று சங்கரன் இந்த வெள்ளி மலையில் மே வேறும் போது மகிழ்ச்சியா ஸ்பு பொங்கக் கலையினாந் திங்கட் கண்ணி கண்ணுத லொருபா கத்துச் சிலைநுத வியய வல்லி திருக்கணேக் குற்ற தன்றே’

ப — ரை : தலையினால் நடந்து சென்று — தலையினாலே நடந்து சென்று; மகிழ்ச்சியால் அஸ்பு பொங்க — மகிழ்ச்சியொடு அஸ்பு நிறைந்து விளங்க; சங்கரன் இருந்த மலையின் மேல் ஏறும்போது — இறைவன் வீற்றிருக்கும் கைலைமலையின் மேல் செல்லும்போது; கலையினாந் திங்கட் கண்ணி கண்ணுதல் ஒரு பாகத்து — கலையினா பிறைச் சந்திரனை மாலையாக அணி ந்து நெற்றியிற் கண் உள்ள இறைவனது இடப்பாகத்தைக் கொண்ட; சிலை நுதல் இமய வல்லி — வில்லைப் போலும் வளைந்த நெற்றியுள்ளவரும் இமயமலையரசன் மகளாகப் பிறந்தவரும் வல்லிக்கொடி போன்றவரும் ஆகிய திருவருட் சக்தி யின்; திரு கண் நோக்கு உற்றது — திருவருட் பார்வை புனிதவதியாரிடத்தில் பதிந்தது.

வி — ரை : சங்கரன் — உயிர்களுக்குச் சுகத்தைச் செய்பவன்; இறைவன். கலை — சந்திர கலை. கண்ணி — தலையிலனியும் மாலை. கண்ணுதல் = கண் + நுதல். சினை ஆகு பெயராகக் கண்ணை நெற்றில் உள்ள இறைவளைக் குறித்தது. ‘சிலை நுதல்’ என்பது உவமையனி. சிலை — உவமானம்; நுதல் — உவமேயம்; பொதுத் தன்மை — வளைந்து விளங்குதல். எல்லி என்பது உருவ அணி. வல்லிக் கொடியாக உள்ளவர். ஒருமுறை இமயமலை யரசன் மகளாக உழையம் மையார் அவதரித்ததனால் ‘இமயவல்லி என்றார். அன்று ஏ - அசைச் சொற்கள். இறைவளைக் காணுதலை நினைந்து அமையாரிடம் மகிழ்ச்சியும் அஸ்பும் பொங்கின. கலையினாந் திங்கட் கண்ணிக் கண்ணுதல் ‘ஒரு பாகத்து இமயவல்லி’ என்பன இறைவன் உயிர்களுக்காகக் கொண்டுள்ள அருளியற் சிறப்பை உணர்த்துவன. இறைவன் என்பதோர் உணர்வு உண்டாகி அவளை அடைய விரும்பும் ஆன்மாக்களைத் திருவருட் சக்தி இறைவனைடம் வழிப்படுத்தித் துணை செய்யும் எனச் சைவ நூல்கள் கூறும். திருவருட் சக்திக்கு உமா தேவியார் எனப் பெயர்.

புனிதவதியார் தலையினால் நடந்து வாதலை
இறைவி இறைவனுக்குத் தெரிவித்தல்

‘அம்பிகை திருவள்ளத்தின் அதிசயித்து தருளி தாழ்ந்து தம்பெரு மாணை நோக்கித் தலையினால் நடந்திங் கேறும் எம்பெரு மாணை ரெற்பின் யாக்கையன் பென்னே யென்ன நம்பெரு மாட்டிக் கங்கு நாயக ஞருளிச் செய்வான்’

ப — ரை : அம்பிகை திருவள்ளத்தின் அதிசயித்து அருளி - உமா தேவியார் தம் திருவள்ளத்தில் அதிசயம் கொண்டு; தம் பெருமாணத் தாழ்ந்து - தம் தலைவராகிய இறைவனைப் பணிந்து; நோக்கி - பார்த்து; எம்பெருமான் - எம் தலைவரே; தலையினால் நடந்து இங்கு வருகின்ற; ஓர் ஏற்பின் யாக்கை அன்பு என்னே - ஓர் எலும்பு உடம் பினையுடைய இவ்வுயிரின் அன்பு எத்தகையது; என்ன - என வினாவு; அங்கு - அந்த இடத்தில்; நாயகன் - தலைவராகிய இறைவன்; அருளிச் செய்வான் - அருள் செய்வாராகி;

வி — ரை : அம்பிகை விவசக்தி. என்பு உடம்புடன் தலையினால் நடந்து மேலே வருதலின் அம்பிகை அதிசயித்தார். அவ்வாறு தலையினால் நடந்து வருவதற்கு இறைவனிடம் உள்ள அன்பே காரணம் ஆதலின் ‘அன்பு என்னே’ என இறைவனை அவர் விளைவினர். பெரு மாட்டி - பெருமான் என்பதன் பென்பாற் சொல், பெருமான் - பெருமை உள்ளவன். அவ் எற்புடம் பின் பெருமை நோக்கி ‘ஓர்’ என்னும் அடைகொடுத்தார் ஓர் - ஒப்பற்ற அருளி’ என்பது துணை வான். செய்வான் - முற்றெநச்சம். தாழ்ந்து நோக்கி, என்ன, செய் வான் எனச் சேர்க்க. தாம், யாம், நாம் என்னும் சொற்கள் வேற் றுமை உருபு ஏற்கு மிடத்து முறையே தம், எம், நம் எனத் திரிந்தன.

புனிதவதியாரை இறைவன் ‘அம்மையே’ என அழைத்தல்

வருமிவண்மைப் பேணு மம்மைகா ணுமையே மற்றிப் பெருமைசேர் வழவும் வேண்டிப் பெற்றான என்று பின்னை யருகுவந் தனைய நோக்கி யம்மையே யென்னுஞ் செம்மை யொருமொழி யுலக மேல்லா முய்யவே யருளிச் செய்தார்

ப — ரை : உமையே - உமாதேவியாரே! வரும் இவள் நம் மைப் பேணும் அம்மை காண் - இங்கு வருகின்ற இவள் எம்மிடம் அன்பு வைத்துள்ள தாய் ஆவர்; பெருமை சேர் இவ்வடிவம் வேண்டிப் பெற்றனள் - பெருமை உள்ள இவ் என்புடம்பை வேண்டுதல் செய்து பெற்றுள்; என்று - என்று சொல்லி; பின்னை அருகுவந்து

அனைய நோக்கி — பின்பு புனிதவதியார் அன்மையில் வந்து சேர அவரைப் பார்த்து; அம்மையே என்னும் செம்மை ஒரு மொழி - அம்மையே என்னும் சிறப்பு உள்ளதாகிய சொல்லை; உலகம் எலாம் உய்யவே - உலகம் அனைத்திலும் உள்ள உயிர்கள் அனைத்தும் நன்மை பெறும்படி அருளிச் செய்தார் — சொல்லி அழைத்தார்.

வி - ஸர : இவண்மை = இவள் + நம்மை. காண் - காண்க; முன்னிலை அசைச் சொல். எனினுமாம். செம்மை - சிறப்பு, நிரைவு. ஒரு மொழி - ஒப்பற்ற சொல். அம்மை - தாய்மை அன்பு உள்ளவள். பேணுதல் - போற்றுதல். இறைவன் 'இவள் நம்மைப் பேணும் அம்மை' 'அம்மையே' எனக் கூறியவை புனிதவதியாரின் பெகுமையினையும், 'இப்பெருமைசேர் வடிவம்' எனக் கூறியவை புனிதவதியார் பெற்ற பேய் வடிவத்தின் பெருமையையும், வெளிப் படுத்தின. 'செம்மை ஒரு மொழி' 'உலகமெலாம் உய்யவே அருளிச் செய்தார்' ஆசிரியர் சேக்கிழார் நாயனார் கூறியவை 'அம்மை' என இறைவன் அழைத்த மொழியின் சிறப்பை உணர்த்தின. திருத் தொண்டர் எனினும் தெய்வத் தருவில் காரைக்கால் அம்மையார் புராணம் ஒர் அரிய ரணி. அக்கணியில் இப்பாடல் நறும் சாறு. 'அம்மையே' என்னும் மொழி தெய்வச் சுவை. புனிதவதியார் இறைவனிடம் தாய் அன்பு உள்ளவர். 'அம்மையே அப்பா ஒப்பில்லா மன்யே' என்பது திருவாசகம்.

வேண்டுவது என் என இறைவன் புனிதவதியாரைக் கேட்டல்.

அங்கண நம்மை யேயென் றருள்செய அப்பா வென்று பங்கயச் செம்பொற் பாதம் பணிந்துவீழ்ந் தெழுந்தார் தம்மைச் சங்கவெண் டைழவி ஞருந் தாமெதிர் நோக்கி நம்பால் இங்குவேண் டுவதென் னெண்ண இறைஞ்சிநின் றிபம்பு கின்றூர்.

ப - ஸா அங்கணன் அம்மையே என்று அநுள் செய இறைவன் புனிதவதியாரை அம்மையே என்று அழைத்து அருள்செய்ய; அப்பா என்று - இறைவனை அப்பா என்று அழைத்து: பங்கயச் செம்பொற் பாதம் பணிந்து - தாமரை போலும் செவ்விய இறைவன் திருப்பத்தங்களைத் தாழ்ந்து வணங்கி: வீழ்ந்து எழுந்தார் தம்மை - நிலா தில் விழுந்து எழுந்த புனிதவதியாரை; சங்கவெண் குழையினார் தாழும் எதிர் நோக்கி — சங்கினால் ஆசிய வெண்மையான குழையி ஜெயுடைய இறைவனும் முன்னுகப் பார்த்து: நம்பால் இங்கு

வேண்டுவது என் என்ன - எம்மிடத்தில் இப்போது விரும்புவது எது எனக் கேட்டருள்; இறைஞ்சி நின்று இப்புகின்றூர் — வணங்கிக் கொண்டு செல்லுகின்றூர்.

வி - ளா அங்கணன் — அம் + கண + அன் நல்ல கருணை நோக்கம் உள்ளவன்; இறைவன் அம்மா — தாயே; அப்பா — தந்தையே; இவ்விருசொற்களுக்கு உள்ள பொருள் நயம், ஒலிநயம் என்பன சிந்திக்கற் பாலன. பங்கயம் — தாமரை. செம்பொன் = செம்மை + பொன். குழை — காதணி. புனிதவதியாரின் தாய்மை அன்புச் சிறப்பினால் அவரை இறைவன் ‘அம்மையே’ என்றார், உலகிற்கும் தமக்கும் இறைவன் தந்தைபாம் முதல்வன் ஆதற் சிறப்பினால் புனிதவதியார் இறைவனை ‘அப்பா’ என்றார் ‘அங்கணன்’ ‘சங்கவெண்குழையினான்’ என்பன இறைவனின் சிறப்பு களை உணர்த்துவன எதிர் நோக்கம் — வினைநீக்கி ஆட்கொள்ளும் சிறப்பு நோக்கம். தம், தாம் — சாரியை. கண் எழுந்தார் — வினையாலணையும் பெயர். இயம்புகின்றூர் — முற்றெஷ்சமாகக் கொள்க.

என்றும் இறைவன் திருவடிக்கீற் பாடி இருக்கும் பேற்றறப் புனிதவதியார் இறைவனிடம் வேண்டுதல்.

இரவாத வின்ப அன்பு வேண்டிப்பின் வேண்டு கின்றூர் பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டே மூன்னை யென்றும் மறவாமை வேண்டு மின்னும் வேண்டுநான் மகிழ்ந்து பாடி அறவாநீ யாடும் போதுன் னடியின்கீ மிருக்க வென்றூர்.

ப - ளா இறவாத இன்ப அன்பு - என்றும் அழிதல் இல்லாத இன்ப அன்பை வேண்டி; பின் வேண்டுகின்றூர் பின்பு வேண்டுவாராகி; பிறவாமை வேண்டும் — பிறவாதிருத்தல் வேண்டும்; பிறப்பு உண்டேல் — உண்ணை என்றும் மறவாமை வேண்டும் — மீண்டும் பிறப்பு இருக்குமாயின் உண்ணை என்றும் மறவாது இருத்தல் வேண்டும்; இன்னும் - மேலும்; அறவா நீ ஆடும்போது த. அறத்தை நிலைபெறக் கெய்பவனே நீ திருநடனம் செய்யும் போது; நான் மகிழ்ந்து பாடி உன் அடிக்கீழ் இருக்க வேண்டும் — யான் அந்த நடனத்தைக் கண்டு மகிழ்ந்து துதித்து உன் திருவடிக்கண் இருத்தல் வேண்டும்; என்றார் — என்று கூறினார்.

வி - ளா அறவன் - அறத்தை நிலை நிறுத்துபவன்; இறைவன். இறவாத இன்பம் - வீட்டின்பம்; பேரின்பம். இன்ப அன்பு - இன்பம் ஆகிய அன்பு. இன்பம் காரியம்; அன்பு அதற்குக் காரணம் அம்மை

யார் ஈண்டு அன்புக்கு முதன்மை கொடுத்துள்ளமை சிந்திக்கற் பாற்று. ‘அன்பும் சிவம் இரண்டென்பர் அறிவிலார்’ என்று திருமூலரின் பாடற் பொருள் ஈண்டு நோக்கற்பாலது. இறைவனிடம் அம்மையார் வேண்டியன: (1) இறவாத இன்ப அன்பு, (2) பிறவாமை, (3) இறைவனை மறவாமை, (4) இறைவன் ஆடும்போது மகிழ்ந்து பாடி அவன் திருவடிக்கீழ் இருத்தல். “உனை வேண்டிக் கொண்டேன் பிறவாமையே” (சுந்தராமர்த்தி தேவாரம்) ‘வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை’ (திருக்குறள்). ‘புழவாய்ப் பிறக்கினும் உன்னடி என் மனத்தே மறவாதிருத்தல் வேண்டும்’ (அப்பர் தேவாரம்) என் னும் அருள் வாக்குகளும் அம்மையார் கருத்துகளுக்கு ஒப்பன. பிறவாமை, பிறப்பு, மறவாமை - தொழிற் பெயர்கள். இன்னும்-இடைச் சொல். வேண்டும் - இருதினை ஜம்பால் மூவிடங்களுக்கும் பொதுவான வினைமுற்று பிறப்புத் துன்பத்திற்கு இடம் ஆதவின் ‘பிறவாமை’ வேண்டும் என்றார். இறைவன் திருநடனம் உலகம் நிலை பெறுதற்காக நிகழ்வதும், ஊழிமுடிவில் நிகழ்வதும் ஆக இருவகைத்து. இறைவன் அல்லாத அனைத்தும் ஊழிமுடிவில் ஒடுங்குதலின் ஊழி நடனத்தை யாரும் காண்டல் அரிது. அம்மையார் இவ்விருவகை நடனங்களையும் காண விரும்பினார் என்க.

திருவாலங்காட்டில் தம் திருவடிக்கீழ் என்றும் இங்கும் பேற்றினைப் புளிதவதியாருக்கு இறைவன் அருளால்

கூடுமா றருள்கொ டுத்துக் குலவுதென் திசையி லென்றும்
நீடுவாழ் பழன முதார் நிலவிய வாலங் காட்டில்
ஆடுமா நடமு நீகண் டானந்தஞ் சேர்ந்தெப் போதும்
பாடுவாய் நம்மை யென்றுன் பரவுவார் பற்றுய் நின்றுன்

ப - ரை : பரவுவார் பற்றுய் நின்றுன் - துதிக்கும் அடியவர்க்குப் பற்றுக்கோடாக விளங்குபவன் ஆகிய இறைவன்; கூடுமாறு அருள் கொடுத்து - திருவடிக்கீழ் இருக்கும் பேற்றினைக் கொடுத்து; குலவுதென் திசையில் - விளங்குகின்ற தெற்குத் திசைக்கண்; என்றும் நீடுவாழ் பழன முதார் - என்றும் நிலைபெற்று உள்ள திருப்படினம் என்னும் பழைய ஊரின்கண்; நிலவிய ஆலங்காட்டில் - விளங்குகின்ற திருவாலங்காடு என்னும் திருந்தலத்தில்; - ஆடு மா நடனம் நீகண்டு - ஆடுகின்ற பெருமையுள்ள திரு நடனத்தை நீ பார்த்து; ஆனந்தம் சேர்ந்து - பெரு மகிழ்ச்சி பெற்று; எப்போதும் நம்மைப் பாடுவாய் - என்றும் எம்மைப் துதிப்பாயாக; என்றுன் - என்று அருளிக் செய்தான்;

வி - ரை : ஆறு - வழி. குலவுதல் - விளங்குதல். பழனம் - பழையனார். முதூர் = முதுமை + ஊர். நிலைபெற்று வரும் பழமை நோக்கி 'நீடுவாய் பழனமுதூர்' எனவும், நடனத்தின் சிறப்பு உனர்த்த மா நடம் எனவும், திருவடிக்கீழ் என்றும் இருந்து நிலை பெறுதல் உணர்த்த எப்போதும் பாடுவாய் எனவும் கூறினார். 'பரவுவார் பற்றூய நின்றுன்' என்பது இறைவனின் அரிய பெரு மையை உணர்த்தும். இதற்குப் புனிதவதியார் வரலாறே சான்றும். பரவுவார் நிங்குள் என்பன வினையால்லையும் பெயர்கள். நடம் காணல் அகழுக்க காட்சியாலும், ஆனந்தம் சேர்த்தல் ஜம்பொறி சலும் ஒன்றிய உணர்வாலும் ஆவன. எழுவாய்:- நின்றுன். பய னிலை:- என்றுன்.

புதுவதியார் திருக்கைகீயிலிருந்து திருவாலங்காடு அடைதல்

அப்பரி சருளப் பெற்ற அம்மையும் செம்மை வேத
மெய்ப்பொரு ஓனானார் தம்மை விடைகொண்டு வணங்கிப்
போந்து
செப்பரும் பெருமை யன்பாற் றிகழ்றிரு வாலங் காடாம்
நற்று தி தலையில் ஒலே நடந்துபுக் கடைந்தா ரன்றே.

ப - ரை : அப்பரிசு அருளப் பெற்ற அம்மையும் - அந்த வரங்களை இறைவன் அருள் செய்யப் பெற்றுக்கொண்ட புனிதவதியார்; வேத செம்மை மெய்ப் பொருளானார் தம்மை - வேதங்கள் குறிக்கும் செம்மையான உன்மைப் பொருளாக உள்ள இறைவனை; வணங்கி விடைகொண்டு போந்து - துகித்து விடைபெற்று மீண்டு வந்து; செப்பு அஞ்சும் பெருமை அன்பால் - சொல்லுதற்கு அரிய பெருமையுள்ள அன்பொடு; திகழ் திரு ஆலங்காடாம் நற்பதி - விளங்குகின்ற திருவாலங்காடு என்னும் நல்ல திருத்தலத்தை; தலையிலுளே நடந்து புக்கு அன்று அடைந்தார்-தலையினால் நடந்து சென்று அப்பொழுதே அடைந்தார்.

வி - ரை : பரிசு - வரம்: பேறு. செம்மை மெய்ப் பொருள் - இறைவன்; செம்மையும் மெய்மையும் ஆன பொருள். 'அம்மையே' என இறைவன் அழகுத்தற்கும், அவர் வேண்டிய அணைத்தும் இறைவன் அருஞுதற்கும் உரிய அரிய அன்பு ஆதலின் புனிதவதியாரின் அன்பைச் 'செப்பரும் பெருமை அன்பு' எனவும், அம்மையார் இறைவன் திருவடிக்கீழ் என்றும் இதுக்கும் தலம் ஆதலின் 'நற்பதி' எனவும் ஆசிரியர் சிறப்பித்துக் கூறினார். இறைவன் திடிவடிக்கீழ் என்றும் இருக்க இறைவன் அருளிய அருட்தலம் ஆதலின் ஆங்கு அம்மை

யார் தலையினால் நடந்து சென்றார். ஆல் - உருபு மயக்கம். ஏ-தேற் ரேகாரம். கொண்டு, வணங்கி, போந்து, நடந்து, புக்கு, அடைந் தார். விணையெச்சங்கள் அடுக்கிவந்து திருவாலங்காட்டை அவர் அடைந்த வேக மிகுதியைக் குறித்தன.

திருவாலங்காட்டில் புனிதாதியார்
இறைவனது திருநடம் கண்டு பாடிக்கொண்டிருத்தல்

ஆலங்காட்டுதனி லண்ட முறநிமிர்ந் தாடுகின்ற
கோலங்காண் பொழுது கொங்கை திரங்கியென்

றெடுத்துத் தங்கு
மூலங்காண் பரியார் தம்மை முத்தநற் பதிகம் பாடி
ஞாலங்கா தலித்துப் போற்று நடம்போற்றி

வாழும் நாளில்

॥ - ரை : ஆலங்காடு அதனில் - திருவாலங்காடு என்னும் திருத் தவத்தில்; அண்டம் உற நிமிர்ந்து ஆடுகின்ற - அண்டங்கள் பொருந் தத் திருவடியை மேலே தூக்கித் திருநடனம் செய்கின்ற; கோலம் காண் பொழுதில் - திருக்கோலத்தைக் காண்கின்ற அப்பொழுது; 'கொங்கை திரங்கி' என்று தொடங்கி; தங்கு மூலம் காண்பு அரியார் தம்மை - தங்குகின்ற மூலத்தைக் காண்பதற்கு அரியவராகிய இறை வரை; முத்த நற்பதிகம் பாடி - 'முத்தி திருப்பதிசம்' என்பதனை அருளிச் செய்து; ஞாலம் காதலித்துப் போற்றும் - பூமியில் உள்ளவர் அன்புற்றுத் துதிக்கும்; நடம் போற்றி வாழும் நர்ஸில் - திரு நடனத் தைத் துதித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதில்.

வி - ரை : அண்டம் - மேல்வெளி. கோலம் - வடிவம். திரங்கு தல் - சுருங்குதல் காண்பரியார் = காண்பு + அரியார். காண்பு - காண்டல். ஞாலம் - பூமியில் உள்ள உயிர்கள். காதலித்தல் - விரும்புதல். உயிர்களை விரும்புதலாவது உயிர்களின் நன்மையை விரும்புதல். ஞாலம் - ஆகுபெயர். மூலம் - ஆரம்ப இடம். பதிகம் என்பது பத்துப் பாடல்கள் உள்ளது; கருத்துகளைத் தொகுத்துக் கூறவது. 'அண்டமுற நிமிர்ந்து ஆடுகோலம்' என்பது இறைவன் செய்திருநடனத்தின் பெருமையையும், 'தங்கு மூலம் காண்பரியார்' என்பது இறைவனின் பெருமையையும், ஞாலங் காதலித்துப் போற்று நடம்' என்பது அந்நடனத்தை இறைவன் நிகழ்த்தற்கான காரணத்தையும் உணர்த்தின. 'கொங்கை திரங்கி' என்னும் சொற்றெட்டரை முதலாகக் கொண்டு முத்ததிருப்பதிகம் பாடினார் என்பதாம். எடுத்தல் - தொடங்குதல். எடுத்து, பாடி, போற்றி, வாழும் எனச்சேர்க்க.

திருநடனத்தின் அற்புதத் தல்மையால் வியப்பு உண்டாயிற்று என்க. திருமாலும் பிரமாவும் ஆகிய இருரொலும் ஆதியந்தம் சாண்டற்கு அரியராய் இறைவன் விளங்கினமையின் ‘தங்கு மூலம் காண்பரியர்’ என்றார். கொங்கை தீரங்கி’ என்பது அம்மையார் அருளிய முதற் பதிகத்தின் தொடக்கச் சொற்றெழுடர்.

புனிதவநியார் திருவாங்காட்டில் திருநடனம் கூடு
திருப்பதிகம் அருளுதல்

மட்டவிழ்கொன் றையினர்தந் திருக்குத்து முன்வணங்கும்
இட்டமிகு பெருங்காத லெழந்தோங்க வியப்பெய்தி
யெட்டியில் வம்மீகை யென் வெடுத்துத் திருப்பதிகங்
கொட்டமுழ வங்குழக ஞுபெனப் பாடினார்

ப - னா : மட்டு அவிழ் கொன்றையினார் திருக்குத்தமுன் - வாசனை வீசுகின்ற கொன்றைப் பூவை அண்பவராகிய இறைவனின் திருநடனத்தின் முன்பாக; வணங்கும் இட்டம் மிகும் பெருங் காதல் வணங்குகின்ற விருப்பம் மிகுகின்ற பெரிய அன்பானது; எழுந்து ஒங்க வியப்பு எய்தி - உண்டாகி வளர வியப்பு எய்தி - உண்டாகி வளர வியப்பு அடைந்து; எட்டி இலவம் ஈகை என எடுத்து — ‘கொட்டி இலவம் ஈகை’ எனத் தொடங்கி; கொட்ட முழவம் குழ கன் ஆடும் எனப் பாடலை நிறைவு செய்து அருளினார்.

ஷி - ரா : மட்டு - வாசனை. இட்டம் - விருப்பம். எட்டி. இல வம் ஈகை என்பன பாலை நில மரங்கள். கொட்ட - ஓலிக்க. முழ வம் - முரசு. குழகன் - அழகு உள்ளவன். ‘மட்டவிழ்’ என்பது கொன்றையின் சிறப்பையும், ‘பெருங் காதல் எழுந்தோங்க வியப்பு எய்தி’ என்பது இறைவன் திருநடனத்தினை அம்மையார் கண்டு எய்திய உணர்வ நிலைனையும், உணர்த்தின. அவர் பதிகத்தின் முதற் பாடலை ‘எட்டி யிலவமீகை’ எனத் தொடங்கிக் கொட்ட முழவங்குழகன் ஆடும் என பாடினார். ‘எட்டி இலவ மீகை’ என்பது அர்மையார் திருவாளங்காட்டில் அருளிய இரண்டாவது பதிகத்தின் தொடக்கச் சொற்றெழுடர்.

புனிதவநியார் ரெற்ற பெருங் சிறப்ப அளவிடற்க அரியது
மடுத்தபுனல் வேணியினு ரம்மையெயன மதுரமொழி
கொடுத்தாளப் பெற்றுரைக் குலவியதாண் டவத்திலவர்
எடுத்தாளுஞ் சேவடிக்கி மேன்றுமிருக் கின்றுரை
யடுத்தபெருஞ் சீர்பரவ லாரளவா யினதும்மட

ப - ரா : மடுத்த புனல் வேணியினர் - தடுத்த கங்கையாம் நீரைத் தாங்கிய சடையினையை இறைவனால்; அப்பை என மதுரமொழி கொடுத்து அருளாப் பெற்றுரை - 'அம்மையே' என இனிய பெயரைக் கொடுத்தானாப் பெற்றவரும்; குலவிய தாண்டவத் தில் அவர் எடுத்து அருளும் சே அடிக்கீழ் என்றும் இருக்கின்றாரை - விளங்குகின்ற திரு நடனத்தின்போது இறைவனது தூக்கி அருளு கின்ற செவ்விய திருவடிக்கீழ் என்றும் பாடிக்கொண்டிருக்கின்றவரும் ஆகிய புனிதவதியாரது; அடுத்த பெரும் சீர்பரவல் ஆர் அளவாயினது - பொருந்திய பெருஞ் சிறப்பைப் போற்றுதல் யாருடைய அளவிலின்று ஆகும்? ஆகாது.

வி - ரா : மடுத்தல் - தடுத்தல். வேணி - சடை. குலவுதல் - விளங்குதல். தாண்டவம் கூத்து. ஆர் - யார். அளவினது - அளவை யுடையது. புனல் - கங்கை. கருவங்கொண்டு உலகத்தை அழிக்க முற்பட்ட ஆகாய கங்கையை இறைவன் அடக்கித் தம் சடையிற் தாங்கினார் என்பது பழைய வரலாறு ஆதவின் 'மடுத்த புனல் வேணியினர்' என்றார். இறைவனால் அப்பையே என அழைக்கப்பெற்றதும், இறைவன் திருவடிக்கீழ் இருக்கும் அருள் பெற்றதும் புனிதவதியார் பெற்ற அரிய பெரும் பேறுகள் ஆகும். ஆதவின் 'அடுத்த சீர் பரவல் ஆர் அளவயினதம்மா' என்றார். அப்மா - வியப்புக் குறித்து வந்த இடைச் சொல். இச்செய்யுள் டுலவர் கூற்று. பெற்றார், இருக்கின்றார் என்பன வினையாலஜையும் பெயர்கள்.

புனிதவதியாரை ஆசிரியா துதித்தல்

ஆதியோ டந்த மில்லா னருண்ட மாடும் போது கீதமுன் பாடு மம்மை கிளரோலி மலர்த்தாள் போற்றி சீதநீர் வயல்குழ் திங்க ஊரினாப் பூதி யாராம் போதமா முனிவர் செய்த திருத்தொண்டு புகல லுற்றேன்

ப - ரா : ஆதியோடு அந்தம் இல்லான் அருள் நடம் ஆடும் போது - தொடக்கமும் முடிவும் இலாசவன் ஆகிய இறைவன் அருளால் ஆகிய திருநடனத்தை நிகழ்த்தும்போது; முன்கிதம் பாடும் - அதன் முன்பாக இருந்து இனிய பாடல்களைப் பாடுகின்ற; அப்பை கிளர் ஒளி மலர்த்தாள் போற்றி - புனிதவதி அப்பையாரது விளங்கு கின்ற ஒளி பொருந்திய மலர் போன்ற அடிகளைத் துதித்துக்கொண்டு; சீதநீர் வயல்குழ் திங்கள் ஊரின்-குளிர்ந்த நீருள்ள வயல்கள் குழ்ந்த

திங்கள் என்னும் ஊரினராகிய; போத மா முனிவர் செய்த திருத் தொண்டு புகலல் உற்றேன் - ஞானமும் பெருமையும் உள்ள அப்பூதி என்னும் நாயனார் செய்த திருத்தொண்டைச் சொல்லத் தொடங்குகின்றேன்.

வி - ரை : கீதம் - இசைப் பாடல். கிளர்தல் - விளங்குதல். சீதம் - குளிர்ச்சி. போதம் - ஞானம். புகலல் - சொல்லல். அருணைடம் = அருள் + நடம். தாள் - பாதம். போற்றி = போற்று + இமுனிவர் - அஞ்ஞானத்தை முனிந்தவர். 'ஆதியோடந்தமில்லான்' என்பது இறைவனின் பெருமையையும், அருள் நடம் என்பது நடனத் தின் பெருமையையும் 'கீதங்கள் பாடும் அம்மை' 'கிளரோளி மலர்த் தாள் என்பதைப் புனிதவதியாரின் பெருமையையும். 'சீதநீர் வயல் சூழ் திங்கள் ஊர்' என்பது திங்கலூரின் பெருமையையும் 'போதமா முனிவர்' 'திருத்தொண்டு' என்பன அப்பூதி நாயனாரின் பெருமையையும் உணர்த்துவன. இதுவும் புலவர் கூற்று.

இந்நூற் பகுதியால் அறியப் பெறுவன:—

அ. ஊர்களைப் பற்றிய குறிப்புகள்.

1. காரைக்கால்.

‘பெருவணிகர் குடிதுவன்றி ஒங்குபதி’

‘குனல் வளை திரை சுமந்து கொண்டேறி மண்டு கழிக் கானல் மிசை உலவு வளம் பெருகு திருக் காரைக்கால்’
‘வங்கமலி கடற் காரைக்கால்’ ‘மாடமலிகாரைக்கால்’

2. நாகபட்டினம்:

‘நீடியசீர்க் கடல் நாகை’

3. பாண்டி நாட்டில் பராமதத்தன் வாழ்ந்த ஊரி:

‘முருகலர் சோலை மூதார்’ ‘மெய்ப் புகழ் விளங்கு மவலூர்’
‘மாதகர்’

4. பழையனுரி:

‘என்றும் நீடுவாழ் பழன மூதார்’

5. திங்களூர்:

‘சீத நீர் வயல்குழ் திங்கள் ஊர்’

ஆ. தலங்கள் பற்றிய குறிப்புகள்.

1. திருக்கைலை.

‘எயிலொரு மூன்றும் காய்ந்தவர் இருந்த வெள்ளிக் கைலை மால் வரை’ ‘குலபாணியனுர் மேவும் படரொளிக் கைலை வெற்பு’

2. திருவலம்காடு:

‘மூதார் நிலவிய ஆலங்காடு’

‘செப்பரும் பெருமை அன்பால் திசழ்திருவாலங்காடாம் நற்பதி!

இ. நாடு: பாண்டிநாடு:

‘படர் புனற் கன்னி நாடு’ ‘வளர் புகழ்ப் பாண்டிநாடு’

‘செந்தமிழ்த் திருநாடு’

ஈ. மக்கள்

1. வணிகர்

‘மானமிகு தருமத்தின் வழிநின்று வாய்மையினில் ஊனமில் சீர்ப் பெருவணிகர்’ ‘நிரந்த பல் கிளாஞ்சாகும் வடுவில் சீர் வணிக மாக்கள்’ ‘தொல்குலத்து வணிகர்’

2. சுற்றும்.

‘பல்பெருநற்கிளை’ ‘முதறி வோர்’ ‘திருமலியும் சுற்றும்’ ‘தொலைவில் பல் சுற்றும்’ ‘களி மகிழ் சுற்றும்’

3. தனத்தநன்.

‘வணிகர் தங்குலத் தலைவனுர்’ ‘அளிமிடைதார்த் தனத்தநன்’ ‘தன்னிகர் கடந்த செல்வத் தனத்தநன் செல்வமிகு தந்தையார்

4. நிதிபதி

‘உலகின்கண் பாடுபுகழ் பெறு வணிகன்’
‘நிகர்ப்பரிய பெருஞ்சிறப்பில் நிதிபதி’

5. பரமதத்தன்

(i) ஏருமை

ஃ ‘புகழ் வணிகன் பயந்த குலமைந்தன்’ ‘தாதவிழ் தார்க்காளை’ ‘பாங்குடை நெறியின்கட்ட பயில் பரமதத்தன்’ மனப்பதியாகிய வணிகன்’ ‘மன்னிய சீர்க் கணவன்’ ‘நுகர்ந்த இனிய சுவை ஆராமைத்தார் வணிகன்’ ‘தலைமையாம் நாய்கன்’ ‘பலர் புகழ்ப் பரமதத்தன்’ ‘மனமலி தாரினான்’ ‘இனரலங்கல் மைந்தன்’ ‘தாதவிழ் காளை’

(ii) வினைத்திறன்

‘படுதிரைப் பரவைமீது படர் கலங் கொண்டேகி நெடுநிதி கொணர்வேன்’ ‘அங்களவில் வளங்கள் முற்றி’ ஒப்பில் மாநிதிய மெல்லாம் ஒரு வழிப் பெருக உய்த்து இரு நிதிக்கிழவென்ன எய்திய திருவின் மிக்கு பொருகடற் கலங்கள் போக்கும் புகழினான்’

(ii) இலவாக்கச் சிறப்பு:

ஃ ‘தகைப்பில் பெருங்காதலினால் தங்குமனை வளம் பெருக்கி மிகப் புரியும் கொள்கையினில் மேம்படுதல் மேயினான்’

‘முறைமையின் வழாமை முகமலர்ந்து’ ‘அவ்லூர் விரும்ப திருமலி வதுவை செய்தான்’

(iv) புனிதவதியாரைப் போற்றும் இயஸ்பு

‘தான் முன் உடனுறை அஞ்சி நீத்த ஒரு பெரு மனைவி யாரை தொடர்வற நினைந்து தெய்வத் தொழுகுலமென்றே கொண்டு கடனமைத்தவர்தம் நாமங் காதல் செய் மகவை யிட்டான்’ ‘யானுமதருளால் வாழ்வேன்...என்று பணிந்து வீழ்ந்தான்’ ‘மானுடமிவர் தாம் அல்லர் நற்பெருந் தெய் வம் நீரும் போற்றுதல் செய்மின்’

5. புனிதவதியார்.

(i) திரு அவதாரம்.

ஃ ‘தனதத்தனர் தவத்தால் அவர் பால் திருமடந்தை அவத ரித்தாவென வந்து பொங்கிய பேரழகு மிகப் புனிதவதியார் பிறந்தார்’ ‘வணிகர் பெருங்குலம் விளங்க வந்து பிறந் தருளிய பின்’

(ii) இளமைப் பருவம்:

ஃ ‘அணிகினர் மெஸ்லடி அசையு நற்பருவத்தே பணிய ணிவார் கழற்க டிமை பழகிவரும் பாங்கு பெறத் தணிவில் பெருமனக் காதல் ததும்ப வருமொழி பயில்ரூர்’ ‘கிளை யுவப்பப் பயில் பருவச் சிறப்பெஸ்லாம் தந்தையார் திருப் பெருகு செயல்புரிய மல்கு பெரும் பாராட்டின் வளர்கின் ரூர்’ ‘விடையவர் பால் அல்கிய அன்புடன் அழகின் கொழுந்தென வளர்வார்’ ‘வண்டல் பயில்வன எல்லாம் அண்டர்பிரான் திருவார்த்தை அணையவருவன பயின்று தொண்டர் வரில் தொழுது தாதியர் போற்றத் துணை மூலைகள் கொண்டு நுச்சபொதுங்கு பதங் கொள்கை யினிற் சிறந்தார்’ ‘குடிக்கரும் புதல்வி’

(iii) கண்ணிப் பருவம்:

ஃ நல்லன வென உறுப்பு நூலவருரைக்கும் நலம் நிரம்பி மல்குபெரு வனப்பு மீக்கூர வருமாட்சியினால் இவ்விகவாப் பருவத்தில் மரபினுக்கேற்கும் மகட் பேசுதற்குத் தொடங்குவார்’ மென் மயிலைக் காளைக்குக் கல்யாணம் செய்தார் கள்’ ‘கணவனுடன் அங்கள் அமர்ந்தினிதிருக்க

(iii) திருமஸம் ஆதல்:

ஃ ‘தேடவரும் திருமரபில் சேயியை’ ‘பைந்தொடி’ ‘தளிரடி மென்னகை மயில்’ ‘மணமலியும் மலர்க் கூந்தல் மாதரார்’ ‘வெறிமலர்மேல் திருவணையார்’ பூப் பயில் மெங்குழன் மடவார்’ ‘நறுங் கூந்தல் அன்னமணையார்’ ‘தாழ் குழலார்’ ‘மொய்தரு பூங்குழல் மடவார்’ ‘வாசமலர்த்திருவணையார்’ ‘கொம்மை வெம் முலையினுள்’ ‘மட நடைமயிலன்னுள்’ ‘தாமரைத் தவிசில் வைகுந் தனித்திருமான்ளம் பிணை போல் நின்ற மணையார்’ ‘மன்றலங்குழலினுர்’ ‘அறவியல் நறுமென் கூந்தல்’

(iv) வாழ்க்கைத் துணை நலம்:

ஃ ஆங்கவன் இல்வாழ்க்கைத் துணையாய் அமர்கின்ற ‘மணையறத்தில் வழாமை பயில்வார்’ நம்பரடியார் அனைந்தால் நல்ல திருவழுதனித்தும் செம்பொனும் நவமணியும் செழுந் துகிலும் முதலான வேண்டுவ கொடுத்தும்’

(v) இலட்சியச் சிறப்பு:

ஃ ‘செய்தபடி சொல்லுவதே கடன் என்னும் சிலத்தார்’ ‘புகுந்தபடி தனை மொழிவார்’ இவனுக்காகத் தாங்கி நின்ற தசைப் பொதிகழித்து அண்டர் நாயகன் என்னை அறிவிரேல் அறியாவாய்மை எண்டிசை மாக்கஞ்சுக்கான் எவ்வுருவாகிவென்.’

(vi) சிவனடிப் பேர்ஸ்பு:

ஃ பொருவிடையார் திருவடிக்கீழ் ஒங்கிய அங்புற காதல் ஒழிவின்றி மிகப் பெருக் ‘உம்பர் பிரான் திருவடிக்கீழ் உணர்வுமிக ஒழுகுநாள்’ ‘விடையவர்தான் தம்மனம் கொண்டு உணர்த்தலுமே’ ‘கண்டர் சேவடிகள் மனத்துற வணங்கி’ ‘கொன்றை வார் சடையினார்தங் குரைகழல் போற்றி’ பரமர்தாள் பரவி நின்றீர்’.

(vii) சிவனடியார்ப் போற்றுதல் :

ஃ ‘நாதன்தன் அடியாரைப் பசி தீர்ப்பன்’ ‘அடியார் தமை அமுது செய்வித்தார்’ ‘திருத்தொண்டர் வாய்ப்புறு மென் குவை அடிசில் மாங்கனியோ டினிதருத்தி’

(vii) ஞான உணர்வு

ஃ சிந்தை ஒன்றிய நோக்கில் மிக்க ஊனர்வு கொண்டு' மேல் நெறி உணர்வுக்குர...மெய்யில் ஊனடை வனப்பை எல்லாம் உதறி' 'உற்பவித் தெழுந்த ஞானத் தொருமையின்' 'எய்ந்த பேருணர்வு பொங்க' 'வாய்ந்த பேசருள் முன்கூர்' 'டார்மேல் தலையினால் நடந்து' 'திருக்குத்து முன் வணங்கும் இட்டமிகு பெருங்காதல் எழுந்தோங்க'

(viii) இறைவனிடம் வேண்டிப் பெற்றவை :

ஃ (i) 'அவரருளாற் தாழ்குழலார் கைம்மருங்கு வந்திருந்தது அதிமதுரக் கனி ஒன்று' 'ஈங்கிதலித் தகுளீரேல் என்னுரை பொய்யுரையாம்' (ii) 'ஆங்கு நின்தாள் போற்றும் பேய் வடிவு அடியேனுக்குப் பாங்குற வேண்டும்' 'இறைவாத அங்பு வேண்டி' 'பிறவாமை வேண்டும்' 'பிறப்பு உண்டேல் உன்னை ஒன்றும் மறவாமை வேண்டும்' 'மகிழ்ந்து பாடி...நீ ஆடும்போது உன்னடிக்கீழ் இருக்க'

ஃ அவர் பெற்ற பேய் வடிவின் பெருமை

'வானமும் மண்ணும் எல்லாம் வணங்கும் பேய் வடிவம்' 'பாதபுண்டாக்கங்கள் போற்றும் நற்கணத்தில் ஒன்று' 'இப் பெருமை சேர் வடிவு'

(ix) அவரின் கடவுற் தன்மையின் பெருமை :

ஃ 'தெய்வத் தொழுகுலம்' 'அணங்கு' 'மானுடம் இவர்தாம் அல்லர்; நந்தபெருந் தெய்வம்' 'போற்பதம் பணிந்தேன் நீரும் போற்றுதல் செய்யின்' 'இவள் நம்மைப் பேணும் அம்மை' 'அவர் எடுத்தருஞும் சேவடிக்கீழ் என்றும் இருக்கின்றார் அடுத்த சீர்ப்பரவல் ஆரளவாயின்தம்மா'

7. அப்பூதியியடிகள் :

'அப்பூதியாராம் போதிமாதவ முனிவர்'

8. பரமத்தனின் மனைவி :

'பெறலருந்திருவினால்' 'காமர்கொழுங் கொடியன்னார்'

9. கடவுளர் :

(i) சிவபிரான் :

ஃ 'விடையவர்' 'வளர்மதியம் புனைந்த சடை அண்டர்பிரான்' 'பொருளிடையார்' 'நம்பர்' 'உம்பர்பிரான்' 'பண அரவம்

புனைந்தருஞம் பரமானார்' 'நாதன்' 'உற்றவிடத்துதவும் விடையவர்' 'மைதவழுங் கண்டார்' 'தேசடைய சடைப் பெருமான்' 'சலந்தரு கடவுள்' 'கொன்றைவார் சடையினர்' 'உமைகோன்' 'எயிலொரு மூன்றும் மூன்னான் காய்ந்தவர்' 'தொடையவிழ் இதழிமாலைச் சூலபாணியனர்' 'கலையினர் திங்கட் கண்ணிக் கண்ணுதல்' 'எம்பெருமான்' 'நாயகன்' 'அங்கணன்' 'சங்கவெண் குழையினர்' 'அறவன்' 'மூலங்காண்பரியார்' 'மட்டவிழ் கொன்றையினர்' 'குழகன்' 'மடுத்தபுனஸ் வேணியினர்' 'ஆதியோடந்தமில்லான்' 'செம்மைவேத மெய்ப்பொருளானார்' 'வேதங்கள் மொழிந்ததான்' 'அல்லஸ் தீர்ப்பவர்'

(ii) சிலகக்கு :

ஃ 'கண்ணுதல் ஒரு பாகத்துச் சிலை நுதஸ் இமயவஸ்லி' 'நம் பெருமாட்டி' 'அம்பிகை' 'அம்மை' 'உமை'

ஐ. அருட் செயல்கள்

(i) 'அம்மை' என்னும் கொழியின் பெருமை :

'அம்மையே' என்னும் செம்மை ஒரு மொழி உலகம் எல்லாம் உய்யவே அருளிச் செய்தார்.

(ii) திநுடைச் சிறப்பு

'ஞாலங் காதலித்துப் போற்றும் நடம்' 'அருள் நடம்' 'அண்டமுற நியிர்ந்தாடுகின்ற கோலம்'

ஏ. பண்டைத் தமிழக மரபுகள்.

(i) திருமண முறை

ஃ 'இல்லை வாப் பருவத்தில் தொல் குலத்து வணிகர் மகட் பேசுதற்குத் தொடங்குவார்' 'வந்த முதறிவோர்கள் மணங் குறித்த மனை புகுந்து தந்தையாம் தனதத்தனைக் கொணர்ந்து நீ பயந்த பைந்தொடியை நிதிபதி மைந்தன் பரமதத்தனுக்கு முந்தை மரபினுக் கேற்கும் முறைமை மணம் புரிகென்றார்' 'அவனும் முறைமையினால் மனமிசைந்து செலவிட' 'திருமலியும் சுற்றமுடன் களி சூர்ந்து வதுவை வினைத் தொழில் பூண்டான்' 'மனமிசைந்த நாளோலை செலவிட்டு மங்கலநாள் அணைய வதுவைத் தொழில்களான வெல்லாம் அமைவித்து இனராலங்கல் மைந்தனையும் மண அணியின் எழில் விளக்கிப் மணமுரசும்

எழுந்தார்ப்ப..... புகுந்தார்' 'தெளிதருநால் விதிவழியே செயல் முறைமை செய்தமைத்து நகைமயிலைக் காளைக்குக் கல்யாணம் செய்தார்கள்' 'தங்கள் குடிக்கு அரும்புதல்வி ஆதலினுஸ்து..... போகாமே கணவனுடன் அங்கண் அமர்ந்திருக்க அணிமாடம் மருங்கமைத்தான்' 'மகட்கொடையின் மகிழ்ச்சிறக்கும் வரம்பிஸ்தனம் கொடுத்தற்பின்து..... குலமனும் ... மனைவளம் பெருக்கி மிகப்புரியும் கொள்கையினுஸ் மேம்படுதல் மேயினுள் 'பூங்குழலார்தாமும் மனையறத்தின் பண்புவழாமையில் பயில்வார்'

(ii) அணிக்காணிக்கை:

ஃ மாங்கனி ஓரிரண்டு வந்தணித்தார் சிலர் கொடுப்ப ஆங்கவைதான் முன்வாங்கி அவர் வேண்டுங் குறையளித்தே'

(iii) விருந்தனரைப் போற்றுதல்:

பாதங்கள் விளக்கநீர் முன்னளித்துப் பரிகலம் வைத்து ஏதந்தீர் நல்விருந்தா இன்னடிசில் ஊட்டுவார்'

(iv) உணவு அருந்துதல்:

ஃ மனைப்பதியாகிய வணிகன் உற்ற பெரும் பகலின் கண் ஒங்கிய பேரில் எய்திப் பொற்புறமுன் நீராடிப் புகுந்தடி சில் புரிந்தயிலைக் கற்புடைய மடவாரும் கடப்பாட்டால் ஊட்டுவார்' 'இன்னடிசில் கறிசனுஞ் எய்துமுறை இட்டதன் பின்து..... மனையிடைமுன் வைப்பித்த மாங்கனியில் இருந்ததணைக் கொடுவந்து கலந்தளித்தார்'

(iv) சிவநாடியாரைப் போற்றுதல்:

'நம்பரடியார் அணைந்தால் நல்ல திருவமுதளித்தும் செம் பொனும் நவமனியும் செழுந்துகிலும் முதலான தம்பரிவி னூல் அவர்க்குத் தகுதியின் வேண்டுவ கொடுத்தும்'

(v) இளமகளிட வண்டல் அயர்நல்:

'வண்டல் பயில்வன எஸ்லாம் ..... அணையவருவன பயின்று'

(vi) கற்றுத்தவர் உதவுதல்:

'அணங்கனார் கற்றுத்தாரும் தம்முறு கிளைஞர்ப் போக்கி அவன் நிலை தாமுங் கேட்டு மம்மர்கொள் மனத்தாராகி மற்றவனிருந்த பாங்கர்க் கொம்மை வெழு முலையினொக்கொண்டு போய் விடுவதென்றார்'

‘காதல்செய் சுற்றத்தாரும் தேமொழியவரும் குழச் சேணி டைக் கழிந்து சென்றார்’

(vii) மஹாதிவகை:

‘மாமணிச் சிவிகை தன்னில் மடநடைமயில் அன்னைரை.....
... ஏற்றிச் சேணி டைக் கழிந்து சென்றார்’

(viii) கடற் செலவு:

‘சலஞ்சமைத்தற்கு வேண்டுங் கப்மியருடனே செல்லும் புலங்களில் விரும்பு பண்டம் பொருந்துவ நிரம்ப ஏற்றிச் சலந்தரு கடவுட் போற்றித் தகையையாம் நாய்கள்ருணும் நலந்தரு நாளில் ஏறி நள்திரைக் கடல் மேற் போனன்’

(ix) பரமதத்தனின் மகள்:

‘பெருகொளி வளக்குப் போலோர் பெண்கொடி’

ஏ. அணிகள்

(i) உவபையனி

ஃ ‘திருமடந்தை அவதரித்தாளென வந்து...புளிதவதியார் பிறந்தார்’ ‘அல்கிய அஞ்டான் அழகின் கொழுந்தெழுவ தென் வளர்வார்’ அன்னம் அணையார் தாழும்’ ‘அணையது தாங் கொண்டுவர அணைவார் போல் அங்ககன்றூர்’ ‘உற்ற சுவை அழுதினுமேற்படயுளதாயிட’ வாசமலர்த் திருவீணையார்’ ‘வேலேரூணங்கெனக் கருதி’ ‘இருந்திக்கிழவெனன்ன எய்தி’ ‘பெருகொளி விளக்குப் போலோர் பெண்கொடியை’ ‘தெய்வத்தொழுகுலம் என்றே கொண்டு’ ‘கிளரொளி மணிக் கொம்பன்றூர்’ ‘மடநடைமயிலன்னைரத் தாபரைத் தவி சில வைகும் தனித்திரு என்ன ஏற்றி’ ‘காமர்பூங் கொடிய னாரும்’

(ii) உருவக அணி

‘தளிரடி நகைமென் மயிலைத்தாதவிழ் காளைக்கு’ ‘செய்ய பாத புண்டரீகங்கள் போற்றும்’

ஐ. இப்படலம் உணர்த்தும் உண்மைகள்

ஃ இறைவனடியாரை இறைவனெனப் போற்றுநர்க்கு இறைவன் வேண்டுவன நல்குவன்.

ஃ ஒருவர்க்கு இறைவன் அருளிய திறத்தை அவர் பிறர்க்கு உரைத்தல் ஆகாது.

ஃ கணவனுக்கு உரிய கடமைசளைச் செவ்வனே நிறைவேற்றலே இல்லாளின் தலையாய கடமை.

ஃ இரு அறங்கள் முரண்படுமிடத்து உள்ளதை உரைத்தலே தக்க வழியாம்.

ஃ உண்மை அறிவு எய்தாதவர்க்கு அருட்செயல்கள் அச்சத்தை விளைக்கும்.

ஃ அருள்நிலை எய்திய நங்கை கணவனாலும் வணங்குதற்கு உரியர்.

- ஃ நோன்நெறி எய்தினார் பிறர் இகழ்வைப் பொருளாகக் கொள்ளார்.
- ஃ இல்வாழ்நெறி விலகுமிடத்து இறைநெறி நிற்றலே தக்கது.
- ஃ ஒருவனுக்கும் ஒருத்திக்கும் முதறினர் திருமணத்தைப் பேசி நிறைவேற்றுவர்.
- ஃ மணமகன் சுற்றம்குழ முரசு முழங்கச் செல்வான். இருபுறச் சுற்றமும் பேரற்ற அணிசெய் மண்டபத்தில் திருமணம் நிகழும்.
- ஃ திருமணத்தின்பின் மணமகளின் தந்தை மகட் கொடையாகப் பெரு நிதி வழங்குவன்.
- ஃ மணத்தின்மின் மணமகள் மணமகனுடன் செல்லவேண்டிய வள்: ஒரே மகளாயின் மணமகன் மணமகளின் இல்லத்தில் தங்குவன்.
- ஃ திருமணம் செய்தல், கலம் செலுத்தல் முதலியன நல்ல நாளிலே கடவுளைப் போற்றுதல் செய்து தொடங்கப்பெறும்.
- ஃ தமிழக வணிகர் தமிழகப் பொருட்களைப் பிறநாடுகளுக்கும் பிறநாட்டுப் பொருள்களைத் தமிழகத்திற்கும் விற்பனை செய்து பெரும் பொருள் ஈட்டினர்.
- ஃ பண்டைத் தமிழத்தவர் கலம் சமைத்தலிலும், செலுத்த விலும் வல்லுநராய் விளங்கினர்,
- ஃ வண்டல் அயர்தல் இள மகளிர் ஆடல்களுள் ஒன்று.
- ஃ இறையன்பு இளம் பருவத்திலேயே இடம்பெற்று வளர் ந்தது.
- ஃ விருந்தோம்பல் இல்வாழ்வார் கடன்.
- ஃ கால் கழுவ. நீர் நல்கல், பரிகலம் கொடுத்தல், உணலூட்டல். உடை - நிதி கொடுத்தல்; ஆகியன விருந்தாக வரும் அடியவரை ஓம்பும் முறைமையாம்.
- ஃ புனித இடத்தைக் காலால் மிதித்தல் ஆகாது.
- ஃ பெண்கள் மூடிய பல்லக்கிற செல்வர்.
- ஃ கணவன் நீங்கிய வழிப் தன்பெண் அழகை ஓம்பாதுவிடல் வேண்டும்.
- ஃ இறைவழிபாட்டிற்காகத் தமிழகத்தவர் செவ்விய பயண வாய்ப்பு இல்லாத அக்காலத்தில் கைலைவரை சென்றனர்.
- ஃ புறக்காட்சியால் அன்றி அக்ககாட்சியால் ஒருவரை மதிப் பீடு செய்தல் வேண்டும்.
- ஃ இல்வாழ் நெறி நிற்பினும் அப்பற்றின்றி அருட்பற்றின் வழி வாழ்தலை இயலும்.
- ஃ கற்புடை மங்கையர் கடவுளர் ஆவர்.
- ஃ ஒருவரது ஏற்றத் தாழ்வுகளிற் சுற்றத்தவர் பங்கு கொள்வர்.
- ஃ உள்ளத்து உறுதி இருப்பின் தலையினால் நடத்தலும் இயலும்.

வினாக்கள்

1. காரைக்கால் அம்மையார் வரலாற்றை எழுதுக.
2. இப்படலத்தின் துணைகொண்டு இநன் ஆசிரியரான சேக் கிழார் அடிகளாரின் புலமை ஆற்றலை எடுத்துக் காட்டுக.
3. புனிதவதியாரின் பக்தியின் சிலப்பை இப் படலத்தின் துணை கொண்டு ஆராய்க.
4. புனிதவதியார், பரமத்தன், தனத்தன் ஆகியோரின் குணவியல்புகளை ஆராய்க.
5. சிறு குறிப்பு எழுதுக. காரைக்கால், நாகபட்டினம், திருவாலங்காடு, திருக்கைலை.
6. பரமத்தன் தம்மைவி முதலியோரிடம் சொல்லாமல் வேறொரிடம் சென்று மறுமணம் செய்தது பொருந்துமா என்பதை ஆராய்க.
7. திருத்தொண்டர் புராணம் சமயச்சார்பு நூலாயினும் சிறந்த இலக்கிய நூல் என்பதை விளக்குக.
8. இப்படலத்தின் துணை கொண்டு பண்ணடத் தமிழகத்தின் சமுதாய வாழ்க்கை நிலையை விளக்குக.
9. இப்பாலத்தில் வந்துள்ள அணிகளையும் அவைதரும் சிறப்புகளையும் விளக்குக.
10. அ. பின்வருவனவற்றிற் கோடிடவற்றிற்கு இலக்கணக் குறிப்புகள் தருக.

வினா மாஸ் பாஸ் அலகிய, வளநகரில் வாரலிப்பார்,
அருடுபுதல்வி ஆசுதலினுஸ், படுதிகைப் பரவைமீது,
செய்யாஸ் கன்னி தன்னை
ஒளிவிளக்குப் போலோர், கிளாஞ்சு தாம் கேட்டா
ரன்றே, தாமரைத்தவிசிஸ் வைகுந் தனி த் திரு
என்ன ஏற்றி, என்றலும் சுற்றத்தாரும்,
செய்ய பாத புஷ்டரிங்கள்,
நாயகனூர் என்னை அறிவுபேஸ்,
ஆராவாயினதம்மா:

காரைக்காலம்மையார் புராணம்

1979 ஆம் ஆண்டு முதல்

க. பொ. த. உயர்தரத் தேர்வுத்

தமிழ் மொழிப் பாடத்திற்கு உரியது.

- Q இந்நால் சிறந்த ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகள் - பதவுரை - விளக்கவுரை - இலக்கணக் குறிப்புகள் - அணிநயங்கள் - தேர்வு மாதிரி வினாக்கள் ஆகியவைகளை உடையது.
- O தமிழ் மொழியிற் திறமைச் சித்திபெற உதவுவது.
- O மாணவர்க்கும் ஆசிரியர்க்கும் ஏனையோர்க்கும் மிகப் பயன் உள்ளது.

Distributors :

VIJAYALUCKSHMI BOOK DEPOT

248, GALLE ROAD, WELLAWATTE

COLOMBO-6.

விலை ரூபா. 7/-